

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/09 • 29 Şubat 2008 • 50 YKr

Tersane cehenneminde direniş:

"Artık yeter!"

İÇİNDEKİLER

Halkların birleşik devrimci direnişini yükseltelim!	3
Emperyalizmin desteğinde Kürt halkının özlemlerini boğmak istiyorlar!...	4
Kendi aralarında dalaşan düzen güçleri, Kürt halkına düşmanlıkta kenetlendiler!...	5
Bu onların savaşı, bu kirli bir savaş! . . .	6
Silahlı kuvvetler Irak'ta medya destek kuvvetleri Türkiye'de!...	7
"Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!"	8-9
Emekçi Kadın Kurultayı başarıyla gerçekleştirildi!	10-11
Emekçi Kadın Kurultayı'na mesajlardan...	12-13
Emekçi kadınlar bir adım öne çıktı! - Z. Us	14
İnsanlığa veda mı, insan olmanın onuru mu? - A. Eylül	15
ABD, Türkiye ve Kürt sorunu	16-19
DİSK Genel Kurulu üzerine.	20
TEKEL işçisine yeni oyunlar...	21
İlbek işçisinin direnişi sürüyor!	22
SSGSS tasarısına karşı eylemler sürüyor...	23
Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 5. Toplantısı Sonuç Bildirgesi:	24
Fidel Castro: Devrime adanmış bütün bir ömür! - E. Bahri	26
Güney Kıbrıs halkının değişim isteği...27	
Ermenistan'da onbinler sokakta!	28
Güney işgal hareketi! - M. Can Yüce . . .	29
Yazaki: Kölece çalışmanın adı!	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/09 ● 29 Şubat 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

İstanbul Emekçi Kadın Kurultayı 24 Şubat günü toplandı. Belli sanayi bölgelerinde sınırlı sayıda devrimci ve emekçi kadının oldukça kısa denilebilecek bir sürede böyle bir potansiyeli açığa çıkarabilmiş olması son derece sevindirici ve gelecek için umut vericidir. Üstelik de sınıf hareketinin verili koşullarında. Aynı koşullar ve benzer sonuçlar, bundan kısa süre önce toplanan Çiğli (İzmir) Emekçi Kadın Kurultayı için de geçerlidir.

Şimdi, Emekçi Kadın Komisyonları'nın önündeki ilk görev, kurultayların yükselttiği coşkuyu daha da büyütürken 8 Mart alanlarına taşımaktır.

Devrimci baharın açılışını yapacak 8 Mart gösterileri, bu yıl, her savaşta mağdurun mağduru haline getirilen kadının savaşa karşı duruşunu da temsil etmelidir. Güney Kürdistan'a yönelik saldırının daha ilk haftasında çocuklarının körpe bedenlerini toprağa veren onlarca ana var. "İşgale ve savaşa hayır!" şiarını onlardan daha içli, daha yürekten haykıracak başka bir güç de yok.

Şimdilik, 'hainlerin iğvasına uyup', 'vatan sağolsun'la avunmaya çalışanları ne küçümsemek gerekiyor, ne de abartmak. Medyanın tam tersi bir amaçla, Kürt halkına karşı/ordunun ardında saf tutturmak için, ekranlarından eksik etmediği ağıtları bilince, giderek savaşa karşı mücadele kanalına akıtmak da devrimci hareketin görevi. İşte, 8 Mart bu açıdan önemli bir işleve sahip olabilir. Çifte sömürüye karşı mücadele alanlarına çıkan kadınların, evinde ağıt yakan hemcinslerini savaşa karşı mücadeleye çağırması, başka herkesin çağrısından daha çok etkileyebilir.

Egemenlerin birbirine düşman etme çabası bir yana, bu savaş, Kürt ve Türk (ve Laz, ve Çerkes ve diğeri) anaları başka bağlamda da yaklaştırmaktadır; yitirdikleri çocuklarının acısı...

Savaşın her iki cephesinde de şimdiden ağıtlar yükselmeye başladı. Kürtçe ve Türkçe ağıtlar. Ancak onlar birbirini en iyi anlayanlar olacak.

Çünkü ağıtın uluslararası tek dili acıdır. Bu acıların Kürt ve Türk analarını kucaklaştırabilmesi ise devrimci müdahale ile mümkün olacaktır.

Devrimci bahar, devrimcilerin yorulmak/durmak bilmez çabalarıyla yaratılacaktır.

* * *

Ekim Gençliği'nin Mart 2008 tarihli 107. Sayısı çıktı. Okurlarımız *Ekim Gençliği*'nin yeni sayısını kitapçılardan Eksen Yayıncılık bürolarından temin edebilirler.

TSK, ABD emperyalizminin icazetiyle Güney Kürdistan’a kara saldırısı başlattı...

Halkların birleşik devrimci direnişini yükseltelim!

Beyaz Saray’daki “Oval Ofis”te, 5 Kasım’da generallerin katılımıyla gerçekleşen haydutbaşı Bush-Tayyip Erdoğan görüşmesinden sonra taraflar, mutabakata vardıklarını ilan etmiş, ancak adet olduğu üzere mutabakatın içeriğine dair kayda değer bilgi vermekten kaçınmışlardı. Kısa süren hazırlıklardan sonra işgalci Amerikan ordusunun sağladığı istihbarat ve İsrail ordusunun fiili desteğiyle Türk ordusu Güney Kürdistan’ı bombalamaya başlamıştı.

ABD-Türkiye-İsrail ortaklığıyla başlayan hava saldırısı, işbirlikçi burjuvazi ve onun siyasi arenadaki tüm figürleri tarafından sevinçle karşılanırken, sermaye medyası tarafından PKK’ye destek verdiği iddia edilen AB emperyalistleri, birkez daha Washington’daki haydutların izinden giderek Kürt halkını hedef alan saldırıya destek verdi. İktidar ve rant paylaşımı uğruna çatışan Türk egemenleri Kürt halkına düşmanlıkta birleşerek, geçici bir süreliğine de olsa iç çatışmayı ileri bir tarihe ertelediler. Savaş çığırtkanlığını iğrenç boyutlara vardırarak sermaye medyası ise ABD emperyalizminin toplum nezdinde zedelenen imajını düzeltme seferberliği başlattı.

Kürt halkı üzerine yağdırılan bombalar, Oval Ofis’te varılan mutabakatın farklı dille ilanından başka bir şey değildi. TSK’nin karadan başlattığı saldırı ise, sözkonusu mutabakatın Kürt halkına karşı olan kısmını iyice deşifre etti. Artık düzen medyasının köşe başlarını tutan kalemşör takımı bile, asıl meselenin PKK’dan ibaret olmadığını, öncelikli hedefin Kürt halkının Güney’deki kazanımlarına darbe vurmak olduğunu yazmaya başladı. ABD’nin Kürt halkının kazanımlarına karşı bu çapta bir saldırıya izin vermesi Ankara’daki işbirlikçi takımının hassasiyetlerini gözetme kararı aldığını gösterdi. Bu noktada başlayan tartışma, ABD emperyalizminin verdiği “taviz” karşılığında Türk devletini hangi suç ortaklıklarına razı ettiği etrafında yoğunlaştı. Elbette komşu halklara karşı işlenecek ağır suçlara dair çetele sunulmuş değil, ama Afganistan, Filistin, Irak örneklerine bakarak İran veya diğer halklara karşı yapılan hazırlıkların neyi amaçladığını kavramakta bir güçlük yoktur.

ABD-Türkiye-İsrail “üçlü şer eksen” işbaşında...

5 Kasım ertesinde Washington-Ankara, Tel Aviv-Ankara hattındaki dikkat çekici trafik, üçlü mihverin, kapsamlı bir kirli planın Kürt halkını hedef alan ilk aşamasını birlikte planlayıp uyguladığına işaret etmektedir.

5 Kasım görüşmelerinde PKK Koordinatörlüğü’ne atanan Genelkurmay İkinci Başkanı Ergin Saygun ocak ayında Irak’taki işgal ordularının başı general David Petraus’la görüştü. Ergin Saygun bu görüşmeden sonra 10 günlük ABD ziyaretine çıktı. Aynı günlerde Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt İngiltere’ye gitti. Ardından Washington’daki PKK koordinatörü ABD Genelkurmay İkinci Başkanı James Cartwright, ertesinde ise ABD Adalet Bakanı Michael Mukasey Ankara’ya geldi. Aynı dönemde İsrail’in eski genelkurmay başkanı şimdi ise Savunma Bakanı olan Ehud Barak Ankara’da üst düzeyde kritik temaslar gerçekleştirdi. ABD Savunma Bakanı Robert Gates’in

de 28 Şubat’ta Ankara’ya gelmesi beklenirken, neo-faşist şebekenin şefi ABD başkan yardımcısı Dick Cheney’nin Mart ayının ilk günlerinde Türkiye’ye geleceği bildirildi. Belirtmek gerekir ki, Dick Cheney’in, ancak kritik sorunlar sözkonusu olduğunda yurtdışı gezilerine çıkması usuldendir (Bu gezinin iptal edildiğine dair haberler var bugünkü basında...).

Birkaç aya sığdırılan bu uğursuz trafiğin Kürt halkının kazanımlarına karşı başlatılan saldırıyla sınırlı olması mümkün değil. Kuşkusuz ki, PKK’ye saldırırken Güney Kürdistan’ın kazanımlarına vurmak, bu kazanımları güdükleştirirken PKK’yi ezmek ya da marjinalleştirmek öncelikli hedefdir. Ancak planın kapsamı bunun çok ötesindedir. ABD emperyalizminin Irak bataklığından çıkarılması, Filistin, Lübnan direnişlerinin ezilmesi, Suriye’nin dize getirilmesi, İran’a haddinin bildirilmesi...

Emperyalist/siyonist güçlerin yürüttüğü halkları köleleştirme seferinin başarısı için bu engellerin ortadan kaldırılması gerektiği açıktır. Bu kirli planların hayata geçirilmesi ise ABD savaş makinesinin tek başına başarabileceği bir iş değildir. İşgalci ordu için Irak’ın bataklığa dönüşmesi bunun somut göstergesidir. Dolayısıyla ABD için, bir bölge gücü olan NATO’nun ikinci büyük ordusunu, yani TSK’yi bu plana dahil etmekten daha uygun bir yol görünmemektedir. Bu olgularda, 60 yıldır ABD emperyalizmine tetikçilik yapan işbirlikçi burjuvazi ve onun devletin, Washington’daki efendilere verdikleri tavizlerin ipuçları da mevcuttur.

Emperyalizme bağlanan umutların çöküşü...

Baker-Hamilton raporu yayınlandığında, Barzani, “ABD bizi üçüncü kez yüzüstü mü bırakacak?” kaygısını ifade etmişti. Türk ordusunun Güney Kürdistan’a kara saldırısı başlatmasıyla Barzani’nin korkusu gerçekleşmiş oldu. Zira Türk ordusunun ABD-İsrail desteğiyle başlattığı saldırı, ABD’ye güvenerek devlet kurulabileceğini, dahası emperyalist bir güç olarak ABD’nin bu devletleşme sürecinin güvencesi olabileceği iddiasını yerle bir etmiştir. Kısa süre öncesine kadar bu çapta bir saldırı, Türkiye ile ABD’yi karşı karşıya getireceği varsayımıyla imkansız kabul ediliyordu. Oysa tersi oldu. Saldırı, İsrail’in de desteğiyle ABD-Türkiye tarafından birlikte planlandı.

Kürt devletin oluşumu sürecinde kritik bir aşama kabul edilen Kerkük referandumunun yaptırılmaması, ABD’nin yeni yönelimi hakkında fikir vermişti. Güney Kürdistan’a saldırı ise, bu kirli niyeti tüm boyutlarıyla açığa çıkarmıştır.

ABD’nin tercihi Kürt yönetimini daha oluşum halindeyken sakatlamıştır. Zira topraklarının bombalanmasını seyreden, kendi denetimindeki topraklarda Kürt kardeşlerinin katledilmesine itiraz bile etmeyen bir yönetimin, siyasi iradesinden söz etmek mümkün değildir. Verili koşullarda Güney’deki yönetimin sınırları, Türk burjuvazisinin hassasiyetlerini gözeterek ABD’nin çizeceği alanın ötesine geçmeyecektir.

ABD’ye bağlanan umutları çöken sadece

Güney’deki Kürt hareketleri değil, dönek Kürt solcularının akıbeti de aynı olmuştur. Irak işgalini destekleyecek kadar zıvanadan çıkan bu Kürt Amerikancılar’ın yaydığı sahte umutlar, geline yerde tamamen çökmüş bulunmaktadır. Geleceğini ezilen halkların baş düşmanları olan emperyalist/siyonist güçlere bağlayan aymazların silkinip ayağa kalkması kolay olmasa da, Kürt halkını bu sahte vaatlerle oyalamanın olanağı kalmamıştır. Nitekim Güney’de bile Kürt halkı şimdiden ABD’ye karşı tepkisini göstermeye başlamıştır.

Özgürleşmenin yegane yolu emperyalizme ve gericiliğe karşı direnmektir!

Ne Güney’deki Barzani-Talabani ikilisinin başını çektiği, tüm umutlarını ABD’ye bağlayan gerici akımlar, ne İmralı’da Türk burjuva devletiyle kucaklaşmak için çırpınıp duran teslimiyetçi çizgi Kürt sorununa çözüm üretebilmiştir. Her iki parçadaki akımların düzen içi çözümler için yaydıkları hayaller boşa düşmüştür.

Kürt işçi ve emekçileri, düzenden medet uman siyasi anlayışların kısırıldıkları cendereye takılmak zorunda olmadıkları gibi, düzenle bütünleşmekten de medet umamazlar. Kürt burjuvazisi nasıl sınıfsal tercihini düzenle bütünleşme yönünde yapıyorsa, Kürt işçi ve emekçileri de, sınıfsal ve ulusal bakıya karşı Türkiye işçi sınıfı ve devrimci hareketiyle ortak zemininde mücadele etme yönünde tercihini yapmalıdır.

Mücadelenin ortak zeminde geliştirilebilmesi için hem Türkiye’nin devrimci güçlerine, hem işçi sınıfı ve emekçilere önemli sorumluluklar düşmektedir. Sınır ötesi saldırıya karşı mücadeleden, Kürt halkının özgürlük özlemlerini desteklemeye kadar alınacak her tutum birleşik mücadeleyi güçlendirmelidir. Tüm milliyetlerden işçi ve emekçiler ise, kaynağı ne olursa olsun işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini zedeleyecek girişimlere itibar etmemelidir.

Emperyalizmin desteğinde Kürt halkının özlemlerini boğmak istiyorlar!..

Saldırganlığa karşı Kürt halkına eylemli destek!

Türk ordusu Güney Kürdistan topraklarına girdi. Bir süredir rutin hale gelmiş bulunan hava hareketlerinden sonra, bir adım daha ileri gitti. Tank ve topraklarla Kürdistan topraklarına giren ordu güçleri, PKK'ye ait olduğunu iddia ettiği noktaları, helikopter ve savaş uçakları eşliğinde yoğun biçimde bombalıyor. Ordu tarafından yapılan ilk resmi açıklamalarda, sınırın ötesinde 20 km kadar içeri girildiği ve PKK gerillalarıyla sıcak temas sağlandığı, çok sayıda gerillanın öldürüldüğü ve çok sayıda tesisin yok edildiği açıklandı. Aynı açıklamada, hedeflere ulaşıncaya kadar harekate devam edileceği ve bölge halkının hareket alanından uzak durması halinde hedef olmayacağı söylendi.

Bu ifadenin bir tehdit olduğu açık. Türk ordusu, Kürdistan topraklarını girip Kürt halkının iradesini ve ulusal haklarını PKK bahanesiyle ayaklar altına alacak, ama Kürt halkı susacak ve topraklarındaki PKK gerillalarını teslim edecek. Tercümesi bu olan ifadelerin Kürt halkı tarafından nasıl yanıtlanacağını ileriki günler gösterecek. Ancak belirtmek gerekir ki, halihazırda bölgesel Kürt yönetimi ve Irak'ın merkezi yönetimindeki Talabani gibi unsurlar Türk ordusunun Kürt halkının ulusal haklarına yönelik bu kaba saldırısı karşısında suskundurlar, zira bu saldırı onların da onayıyla gerçekleştirilmektedir.

Elbette, onların bu tutumunun neyin karşılığı olduğu henüz bilinmiyor. Fakat, büyük şef ABD'nin Türk ordusunun arkasında olması onların tutumlarının ana nedeni. Çok iyi bilinmektedir ki, ABD başta Ortadoğu olmak üzere Kafkaslar ve Balkanlar'ı da içerisine alacak bir coğrafyada Türk sermaye devletini tepe tepe kullanmak istiyor. Bunu daha rahat yapabilmek için de Türk ordusunun elini serbest bırakıyor. Bu arada Irak'ta yine tepe tepe kullandığı Barzani ve Talabaniler'i en azından bir süre için bir yana itiyor. Her ne kadar Türk ordusu bölgede sınırlı bir hareket yürüttüğünü ve hedeflerine ulaştığında geri döneceğini söylüyor ve bu arada Güney Kürdistan'ın özerk bir yapı olarak varlığını kabulleniyorsa da, bu kadarla kalsa dahi, yapılan bu saldırı Kürt halkının ulusal özgürlük umudu ve kazanımlarına vurulmuş bir darbe anlamına geliyor. Kürt halkı, egemenlerinin ABD uşaklığının karşılığı olarak verilen, öyle gösterilen kazanımların geçiciliğini görüyor ve bir kez daha ABD'nin hançerlemesiyle yüzyüze kalıyor. Toprakları ve onuru, Türk ordusunun postalları tarafından ezilirken, bir de sessiz kalması ve boyun eğmesi isteniyor.

Türk ordusunun başlattığı kara hareketi, Kürt halkının ulusal haklarına ve mevzilerine yönelik bir saldırdır. Kürt halkının kanı kendilerine ABD şefleri tarafından bir ödül olarak sunulmaktadır. Ama iyi bilinmelidir ki, Kürt halkının kanını dökmek üzere sınırın ötesine geçen Türk ordusu, bu noktada kalmayacaktır. ABD'nin asıl hesabı Türk ordusunu İran'da, Afganistan'da kurşun asker olarak kullanmaktır.

Nitekim kara hareketinin gündeme geldiği dönemde ABD, sermaye devletinden ordunun

Afganistan'da kullanımını talep etmektedir. Zira ABD ordusu Afganistan'ın denetimini büyük ölçüde yitirmiş bulunmaktadır. NATO bünyesindeki diğer devletlerin orduları ise Kabil dışındaki operasyonlara katılmamaktadır. Kabil dışına çıkmaya da niyetleri yoktur. İşte bu noktada ABD, Türkiye'den Kürtler'in kanı karşılığında Kabil dışında görev almasını istemektedir. Hemen her gün ABD askeri kayıplarının haberlerinin geldiği Afgan topraklarına bundan böyle Türk ordusu sürülecektir. Bunun ne anlama geldiği açıktır. Kürtler'in kanıyla birlikte aslında altın tepside ABD'ye sunulan, emekçilerin çocuklarının kanından başka bir şey değildir.

Açıktır ki, Kürt kanı, Türk halkına sistemli bir şekilde şırınga edilen şoven zehirle halkın iyice uyuşturulmasına hizmet edecek, böylece Türk ordusunun başta Kürt halkı ile bölge halklarına yönelik bir maşa olarak kullanılmasını kolaylaştıracaktır.

Sonuçta, bugün hedefte Kürt halkının ulusal kazanımları ile birlikte canı ve kanı olsa da, esasta sürecin en büyük kaybedeni Türk emekçileri olacaktır. Çünkü kardeş bir halka ve halklara yönelik kıyıcı bir gerici savaşın parçası olmanın onursuzluğunu yaşayacaklardır. Beraberinde kendi gençlerinin sefil bir kirli savaş için öldüğünü, yanı

sıra ruhsuz bir katil yığımına dönüştürülmesini izleyeceklerdir. Bu kirli ve gerici savaşın yıkıcı ekonomik ve sosyal sonuçlarını saymıyoruz bile. Kara hareketinin başladığı gün Tekel'in alelacele satılmış olması bile aslında bu yıkımın ne düzeyde olacağını ve faturanın halka nasıl ödetirileceğini iyi anlatmaktadır.

Tüm gerçeklere bir arada baktığımızda, sermaye devletinin ABD ile işbirliği halinde gerçekleştirdiği askeri saldırılarla, halklar arasındaki kardeşlik duygularının tümünden dinamitlendiğini, başta bu ülkenin halkları olmak üzere tüm bölge halklarına karanlık ve ateş vaat ettiğini görebiliriz. Bunun için, başta Türk emekçi halkı olmak üzere bu kirli ve gerici savaşın suç ortağı haline getirilmek istenen emekçi halklar, bu suç ortaklığına hayır demelidirler. Çünkü, iyi bilmelidirler ki, egemenlerin yürüttükleri savaşın gerçek kaybedeni sadece ve sadece kendileri olacaktır. Dolayısıyla ABD-Türk sermaye devletinin işbirliğiyle başlatılan bu saldırganlığa son verilmesi talep edilmeli, eşitliğe ve özgürlüğe dayalı bir mücadele cephesinde buluşulmalıdır.

Kahrolsun emekçi halklara yönelik başlatılan saldırganlık ve savaş!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

İzmir: “Operasyonlar durdurulsun!”

27 Şubat günü İzmir'de biraraya gelen çeşitli kurumlar (EMEP, DTP, SDP, İHD, ESP, Mazlum-Der, Ege 78'liler Derneği, PSAK İzmir Şubesi, DİP Girişimi) devletin başlattığı “sınır ötesi” operasyonun kara hareketi şeklinde sürmesini protesto ettiler.

Eylem sloganlarla başladı. Ardından DTP İzmir İl Başkanı Mehmet Bayraktar bir konuşma yaptı. Bayraktar, Kürtler'in demokratik özerklik istediğini, sorunların operasyonlarla değil ancak diyalogla çözülebileceğini, muhataplarının mecliste olduğunu ifade etti. Kürtlerin siyasi iradesinin her zaman bağımsız kalacağını vurguladı. Tüm demokrasi güçlerini operasyonlara karşı durmaya çağırdı.

Ardından ortak hazırlanan basın metnini İHD İzmir Şube Başkanı Lütfi Demirkapı okudu. Açıklamada, başlatılan sınır ötesi kara operasyonunun, hükümetin, Kürt sorununu ülke içerisinde ve barışçı yöntemlerle çözümüne yönelik bir irade geliştiremediği vurgulandı. Sorunun alternatif çözüm yöntemlerini gündemine dahi alma cesareti gösteremeyen bir siyasal tutumun askeri vesayeti pekiştirmeye hizmet etmesinin kaçınılmaz olacağı ifade edildi.

Basın açıklamasına biraz gecikerek katılan Kürt anaları kitlenin “Anaların öfkesi katilleri boğacak!” sloganıyla karşılandı. Eylem boyunca “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji bratiya gelan!”, “Operasyonlar durdurulsun!”, “Katil ABD, işbirlikçi AKP/MGK!”, “Susma haykır halklar kardeştir!”, “Silahlar sussun, halklar konuşsun!”, “Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!” Eyleme yaklaşık 200 katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

“Kirli savaş durdurulsun!”

Barış Anneleri İnisiyatifi, sınır ötesi operasyonların durdurulması için 25 Şubat'ta Aksaray'da bulunan Barış Anneleri binasında bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Barış Anneleri adına Lütfiye Gürbüz'ün yaptığı açıklamada, yıllardır yapılan askeri operasyonlarla sonuç alınmadığı, inkar, imha ve operasyonlarla Kürt sorununun çözülemeyeceği belirtilerek şunlar söylendi:

“Bu savaşta en derinden canı yanan, çocuklarını kaybeden biz anneler olarak; bu kirli savaşın derhal durdurulmasını istiyoruz. Asker ve gerilla cenazeleri sonuçta başka ülkelere değil, bu ülkeye geliyor. Bu temelde asker annelerine de çağrımızdır, gelin birlikte bu kirli savaşı durduralım. Çıgıllıklarımızı duyun. Bu kirli savaşı yürütenleri kınıyoruz. Savaşsız bir dünyadan yanayız. Barış, demokrasi ve halkların kardeşliğinden yana olan tüm duyarlı kesimleri çağırıyoruz.”

Barış Anneleri'nin yaptığı konuşmaların ardından basın açıklaması sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kendi aralarında dalaşan düzen güçleri, Kürt halkına düşmanlıkta kenetlendiler!..

Sınırötesi hareket derhal durdurulsun!

“Sınır ötesi operasyona” izin veren tezkere meclisten geçtiğinden bu yana Türkiye’nin bir savaşın eşiğine geldiği besbelliydi. Önce hava harekâtı ile başlatılan sürein ardında, son MGK’da alınan kararlar 10 bini aşkın askerle birlikte Türkiye, Güney Kürdistan topraklarını işgale başlamış bulunuyor. Böylece o, ABD’nin çekmek istediği Ortadoğu bataklığına da adım atmış oldu. Bu adımıyla sermaye devleti geri dönüşsüz bir savaş macerasının içine girmiş bulunuyor.

Erdoğan’ın 5 Kasım’da Bush ile görüşmesi ve ardından 16 Aralık’ta başlatılan hava operasyonu, hem düzen güçlerinin kendi aralarındaki uzlaşmanın, hem de bu güçlerin bölgede ABD stratejisine daha ileriden bağlanmasının bir adımı olarak anlam taşıyordu. Erdoğan Bush görüşmesinden sonra Türkiye, ABD ve İngiltere arasında geliştirilen görüşme trafiği, hükümeti ve ordusu ile sermaye devletinin bölgedeki rolünün hangi stratejiye bağlı olarak geliştirildiğini yeterince ifade ediyor. Bu, atılan her adımın ABD ile birlikte planlandığını ve uygulanmaya konulduğunu göstermektedir. Dolayısıyla, Güney Kürdistan’a yönelik kara harekâtı bu gelişmelerden ayrı düşünülemez.

ABD damgalı sözkonusu plan, ülke içinde Kürt hareketinin etkisizleştirilmesi ve yerine Kuzey Kürdistan’da AKP veya benzeri bir yapılanmanın etkin kılınmasını amaçlamaktadır. Bu planın bölgesel ayağını ise, Türkiye, Irak, Güney Kürdistan ve İsrail’in GOP etrafında birleştirilmesi oluşturmaktadır. Bugün ABD, Türk ordusunun gerçekleştirmekte olduğu sınır ötesi operasyonları özellikle Türkiye ve Güney Kürdistan’ın GOP etrafında birleştirmesi yönünde kullanmaya çalışmaktadır. ABD bir yandan Güneyli Kürtleri PKK’nin tasfiyesi konusunda ikna ederken, Türk sermaye devletini de geleneksel politikalarını terk ederek Güney’deki Kürt hükümeti ile ilişki geliştirmeye yöneltmektedir.

Burada dikkat çeken nokta, özellikle türban tartışmalarına bağlı olarak çeşitli çevrelerin laiklik adına Genelkurmay’dan beklenti içinde bulunduğu bir süreçte gerçekleştirilen operasyon, düzenin iki kampı olan hükümet ve Genelkurmay’ın döneme uzlaşma ile girdiğini bir kez daha gösterdi. Düne kadar kanlı bıçaklı olan düzen güçleri askeri operasyon başlar başlamaz Kürt halkına düşmanlık konusunda tek vücut oluverdiler. Düne kadar AKP’yi yerden yere vuran laik cenah ile türban ile yatıp kalkan hükümet kanadı aynı dili konuşmaya başladılar.

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, askeri operasyonun, hedefine ulaşınca kadar götürülmesi gerektiğini ifade ederek şunları söylüyordu: *“Bu operasyon götürülürken, ‘Tamam gerekeni yaptınız, artık yeter’ deyip, kalıcı sonuçlar ortaya çıkmadan, bu harekâtın durdurulması, çok vahim sonuçların ortaya çıkmasına neden olur”* dedi. Partisinin Meclis grubunda yaptığı konuşmada Baykal, *“Anlaşılmıştır ki Türkiye, kendisini savunma iradesine sahiptir. Kendisine yönelecek tehditler, tehlikeler karşısında kararlılıkla uluslararası hukukun tanıdığı bütün olanakları, her türlü bedeli ödemeyi göze alarak kullanacaktır. Bunun anlaşılmış olması çok önemlidir. Türkiye’nin bu noktaya geldiğini görüyorum.”*

Baykal böylece Kürt halkına beslediği sınırsız kini ortaya koymuş oldu.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli ise şunları

söyledi: *“Bölücü terörist unsurların menşeinin, Türkiye içindeki mihraklar ve ihanet odakları olduğunu”* söyleyerek, *“Bu nedenle icra edilen kara harekâtının kalıcı ve etkili olabilmesi için yalnızca sınır ötesinin değil, sınır berisinin de etkisiz hale getirilmesi gerekmektedir.”*

BBP lideri Muhsin Yazıcıoğlu ise yaptığı açıklamada, operasyon sonucunda Irak’la sınırların yeniden çizilmesi gerektiğini söyleyerek, operasyon bölgesine ilişkin “sürekli işgal” isteğini ortaya koydu. Bugünkü Türkiye-Irak sınırının yanlış çizildiğini iddia eden Yazıcıoğlu, *“TSK, Gabar’a sırtını dayayarak Türkiye’yi korumalıdır”* dedi.

AKP’ye yakınlığıyla bilinen MÜSİAD Genel Başkanı Ömer Bolat, yaptığı açıklamada operasyona tam destek verdi. Bolat açıklamasında şu sözlere yer verdi: *“Bu harekât ülkemizin ve halkımızın güvenliğini sağlamaya yöneliktir ve kapsamı, amacı, sınırları bellidir. Türk ekonomisinin bu harekâttan etkilenmesini beklemiyoruz. Türkiye güçlü ve büyük bir devlettir. Ekonomisi bu tür gelişmeleri kaldıracak güçtedir. Türk-Irak ticaretinin de harekâtın tamamlanmasının ardından artarak devam edeceğine inanıyoruz.”*

Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu (TÜRKKONFED) Başkan Yardımcısı Süleyman Onatça da operasyona ilişkin olarak, *“Kurumlarımızın aldığı karara saygılıyız. İş adamları olarak biz işimize bakmaya ve üretmeye devam ediyoruz”* dedi.

Tüm bu söylenenler, bütün düzen güçlerinin Kürt halkına yönelik geleneksel imha ve inkâr politikaları söz konusu olduğunda tam bir “birlik ve beraberlik” içinde davrandıklarını bütün açıklığıyla bir kez daha göstermektedir. Düne kadar birbirlerine demediklerini bırakmayanlar, Güney Kürdistan’ın işgali konusunda hemen kenetleniverdiler. Hepsini de Kürtler’e karşı kutsal ittifakta yerlerini alıverdiler.

Bu durum, bugün düzen içi bölünmenin sınırlarını da gösteriyor. Tüm kesimleriyle burjuva gericiliği, Kürt halkı, işçi ve emekçiler sözkonusu olduğunda, tercihini “laik-anti laik” demeden birbirinden yana koymaktadır. Zira, düzen güçleri arasındaki çelişki, özünde emekçi kitlelerin yaşamına hükmetmenin kimler eliyle sürdürüleceğine ilişkin bir sorundur. Burada, düzen güçleri arasında temel sorunlarda tam bir anlayış ve amaç birliği vardır. Bugün tüm düzen güçleri, Kürt halkına yönelik geleneksel imha, inkâr ve asimilasyon politikalarının sürmesinden yana. Bu konularda tam bir anlayış birliği içindeler. Son gelişmelerin de gösterdiği gibi, sermaye devletinin Kürt halkı üzerindeki köleci egemenliğini şu veya bu biçim altında sürdürmek, tüm kesimleriyle burjuva

gericiliğinin ortak politikasıdır.

Burjuva gericiliğinin bu saldırıları karşısında Kürt halkının yalnız bırakılmaması, giderek sıkılaştırılan gericilik safları karşısında devrim ve sosyalizm saflarının güçlendirilmesi gerektiği ortadadır. Başta işçi sınıfı ve emekçi kitleler olmak üzere, ülkenin tüm ilerici, demokratik potansiyelini halkların kardeşliği için, gericilik ve halk düşmanlığı karşısında birleşmeye, tutum almaya sevkdebilmek gerekiyor. Emekçi kitlelere, karşısında birlikte ve güçlü biçimde durulmayan gericiliğin Kürt düşmanlığıyla sınırlı bir hedefe sahip olmadığı, her ileri hareket ve oluşuma karşı korku ve düşmanlık beslediği,

Türkiye’nin yakın tarihi üzerinden hatırlatılmalıdır. Ülkede ileriye doğru her gelişmenin önünü askeri faşist darbelerle kesen onlardır. İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin tarihsel hak ve kazanımlarını gaspeden, aç ve sefil sürüler haline getirmeye çalışan, ilerici aydınları kontrgerilla suikastleriyle susturan, üniversiteleri tüm ilerici demokrat potansiyellerden temizleyip birer gericilik kalesi haline getiren onlardır. Kürt halkına düşman olan gericilik, hepimize düşmandır.

Diğer yandan, sistemli hale getirilen yoğun saldırılar altında bunalan, artık yok sayılmadığı noktada aşağılanarak, horlanarak rencide edilmeye

çalışılan Kürt halkı da, yüzünü daha fazla işçilere ve emekçi kitlelere, devrimci ve sosyalist harekete dönmelidir. Türk sermaye devletinin attığı her adım, işçi ve emekçi kitlelere olduğu kadar, Kürt halkına da, kurtuluşun birleşik mücadeleden geçtiğini kanıtlamıştır ve kanıtlamaktadır. Gelişmeler, döne döne devlete ve düzene bağlanan umutların temelsizliğini gösteriyor. Sermaye devletinin sözlüğünde, barış, kardeşlik, hak, hukuk, özgürlük gibi sözcüklere yer bulunmuyor. Bu ve benzeri sözleri sarfeden herkese, her kesime karşı azgın bir kin ve düşmanlık besliyor. Bu yönlü istemleri susturabilmek için her yol ve aracı mubah görüyor.

Sistemin saldırılarından korunmanın tek yolu, devrim ve sosyalizm mücadelesini yükselterek onun korkularını büyütmekten geçiyor. Kürt halkı da diğer tüm muhalefet odaklarıyla birlikte işçi sınıfının sosyalizm bayrağı altında toplanmalı ve sisteme karşı mücadelede birleşmelidir. Unutulmamalıdır ki, ayrı devlet kurma hakkı dahil, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının kayıtsız-şartsız kabulü, sadece işçi sınıfı sosyalizminde mevcuttur.

Kürt halkının tek kurtuluşu devrimde, işçi sınıfının sosyalist iktidarındadır.

Emekçiler Kürt halkına yönelik haksız ve kirli savaşın suç ortağı olmayı reddetmelidirler!

Bu onların savaşı, bu kirli bir savaş!

Milyonlarca işçi ve emekçinin cebinden-sofrasından çalınan kaynaklarla temin edilmiş teknolojik silahlarla donatılmış olan ordu, şu sıralar Güney Kürdistan topraklarında savaş halinde. Dağlar taşlar bombalanıyor, taş üstünde taş bırakılmıyor. Her yeni saat burjuva medya aracılığıyla ordunun kazandığı “zafer”ler ilan ediliyor. Bir yandan skor tutuluyor, yüzölçümü rakamlara vardiırıldığı iddia edilen gerilla ölümleri zafer sarhoşluğuyla kutlanıyor. Diğer yandan ölen askerler üzerinden şehit edebiyatı yapılıyor. Hemen hepsi yoksul emekçi olan asker ailelerinin, ölen çocuklarının ardından döktükleri gözyaşları, savaş halinin toplum ölçeğinde yayılması ve savaş toplumsal desteğin örgütlenmesi amacıyla kullanılıyor. Halihazırda düzen cephesi bu yolda belli bir başarı kazanmış, emekçilerin pasif desteğini önemli ölçüde almıştır. Yine de yakın geçmişte kudurgun şovenizm eşliğinde örneklerini gördüğümüz türden aktif bir destek de henüz söz konusu değildir. Bu, Kürt halkı için kullanılan “savaştan bıkmak” tanımlamasının büyük ölçüde Türk halkı için de geçerli olması olgusundan kaynaklanmaktadır.

Düzen cephesi, savaşa coşkulu bir destek vermek konusunda canla başla çalışıyor. Ama, işçi ve emekçiler, yıllardır döne döne hep aynı teraneleri duyuyor olmalarından dolayı bu çabalara yanıt vermekten büyük ölçüde uzak duruyor. Elbette, savaşın başarıya ulaşmasını istiyorlar. Asker ölümleri bu isteğin yanına büyük bir öfke de katıyor. Fakat, savaşla sonuç alınacağına gözünü kan bürümüş faşist ırkçı beslemeler dışında kimse inanmıyor. Hatta, ordunun başında bulunan generaller ve hükümet dahi, bu konuda oldukça temkinli konuşmayı yeğliyor. “Terör” sorununu çözmenin imkansız olduğunu, “terör”le mücadelenin bitmeyeceğini beyan ediyorlar. Elbette bu tür sözlerin, devlet terörünün kurumsal-yasal altyapısının hazırlanması için kullanıldığı açık. Yine de aynı zamanda sermaye devletinin Kürt sorunu karşısındaki çözümsüzlüğünün ve yaşadığı iflasın itirafı olarak anlamak gerekir bu söylemleri. Kürt halkını inkar ve imha üzerine kurulu burjuva cumhuriyetinin bu temel üzerinde Kürt sorununu çözme gücü bulunmamaktadır. Yıllardır ülkeyi kan gölüne çeviren, Kürt halkına derin ve tanımsız acılar çektiren düzen güçlerinin, döne döne silaha sarılmak zorunda kalması bundan dolayıdır.

Ancak, on yılları bulmuş bu çözümsüz politikaların bedelini ödeyen işçi ve emekçiler, bu politikanın başarı kazanabileceğini inanmasalar da hala da önlerine konulan ağır faturayı ödemeyi reddetmeyi başaramamaktadırlar. Çocukları kardeş bir halkın ulusal haklarını yok saymak için oluşturulan inkar ve imha siyasetinin kurşun askerleri olarak kullanılmakta, ceplerindeki üç kuruş para da bu kirli savaşın finansmanı için gaspedilmektedir. Hem açlık ve sefalet, hem çocuklarının ölümü ve ayrıca haksız bir savaşa ortak olmanın onursuzluğunu taşımak... İşte işçi ve emekçilerin yıllardır ödedikleri ağır bedel budur ve hala da egemenlerin önlerine koydukları bu bedeli ödemeye devam etmektedirler.

İşçi ve emekçiler için böylesine ağır bedelleri olan bu savaş ve saldırganlık politikası, hiç de haklı nedenlere dayanmıyor. Bu savaş, kardeş Kürt halkının ulusal haklarının yok sayılması amacıyla, 80 küsur yıllık bir inkar sistemini korumak için yürütülmektedir. Eğer, gerçekten sorun PKK’nin silahlı varlığı olsaydı pekala PKK’nin defalarca ortaya koyduğu üzere,

“genel af” gibi düzenlemelerle silah bırakmanın koşulları sağlanabilirdi. Ama devlet özellikle bundan uzak durmaktadır. Çünkü onun için mesele gerçekte ne PKK’nin silahlı varlığı ne de ölen askerlerdir. Sermaye devletinin sorunu, Kürt halkı üzerindeki 80 küsur yıllık sömürgeci sistemin devam edip etmeme sorunudur. Özellikle Güney Kürdistan’daki gelişmelerle birlikte Kürt sorunu sınırları aşan bir mahiyet kazanmış, böylece büyümüş ve ağırlaşmıştır. İşte bundan dolayı, savaş ve saldırganlıkla ulaşılmak istenen hedef Kürt halkının kazanımlarını tahrip etmek ve generallerin deyişiyle “başarı umudu”nu kırmaktır.

İşçi ve emekçiler bir kez daha önlerine konulmuş ağır bedeli ödemek istemiyorlarsa, artık şehit edebiyatı ve vatan üzerine kurulan nutuklara itibar etmemelidirler. Onyıllardır bu toprakları kana bulayan kirli savaşı, nedenlerini ve kaynaklarını sorgulamalıdır. “Terörist” diye şehirde, kırdada katledilen, gencinden yaşlısına, çocuğundan kadınına kadar Kürt halkının canını malolmuş bu savaşa artık yeter demelidirler. Unutulmamalıdır ki, bugün Kürt emekçi halkının ulusal haklarını yok sayıp, bu halk hakları için mücadeleye başladığında da bu mücadeleyi bastırmak için kirli bir savaşla yanıt veren bu düzen, aynı zamanda bu ülkedeki diğer milliyetlerden işçi ve emekçilere de yaşam hakkı tanınamamaktadır. Kürt emekçi halkını çifte sömürüye tabi tutan düzen, diğer milliyetlerden işçi ve emekçileri vahşice sömürmekte, tekellerin kârı uğruna yaşam hakkı hiçe sayılmaktadır. Böylelikle, hem çürümüşlük ve açlık büyütülürken,

hem de bu güzelim ülkeyi halklara zindan edebilmektedirler.

Bu durum, “başka bir ulusu ezen bir ulus özgür olamaz” sözünün ne denli doğru olduğunu kanıtlamaktadır. Kürt halkı, ulusal inkar ve imha sistemine karşı mücadele ediyor. Bu uğurda kadınlarını, çocuklarını ve gençlerini feda etmekten kaçınmıyor. Onbinlerce insan bunun için her türlü dayatmaya ve imha savaşına karşın direndi ve direnmeye de devam ediyor. Diğer taraftan kardeş bir halkın ulusal haklarının inkar edilmesinden hiçbir çıkarı olmayan ülkenin diğer milliyetlerinden işçi ve emekçiler, Kürt halkının bu haklı mücadelesinin karşısına çıkarılıyor, inkar ve imha sisteminin devamı uğruna, bu mücadelenin bastırılmasının bedelini ödemek zorunda bırakılıyor. Binlerce genç yıllardır bunun için yok yere ölüme gönderildi. Kürt halkının mücadelesine karşı çıkarılıp, “vatan” adına ülkenin mezar yerine çevrilmesi ve bir hapishaneye dönüştürülmesi için kullanıldı.

İşçi ve emekçiler, artık kardeş bir halkın tamamen meşru ulusal hak mücadelesini bastırmak için emperyalistlerle işbirliği halinde yürütülen bu imha savaşına ortak olmamalıdır. “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” temelinde kardeşleşmeli, asıl düşman emperyalizm ve sermaye devletine karşı mücadele cephesinde buluşmalı, bu sömürücü-soyguncu-emekçi düşmanı güçlerin kurşun askeri olmaktan çıkmalı, kendi davasının kavgasını vermelidir.

Sınırötesi operasyon protestolarından...

“Yaşasın halkların kardeşliği!”

“Susma haykır, halklar kardeşdir!”

ÇHD sınır ötesi operasyonun durdurulması için 26 Şubat günü İstanbul Barosu önünden Galatasaray Postanesi’ne kadar alkış ve sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdi.

“Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi” pankartının açıldığı eylemde “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Savaşa hayır, barış hemen şimdi!”, “Susma haykır, halklar kardeşdir!” sloganları atıldı.

Galatasaray Postanesi önüne gelindiğinde basın açıklamasını Nazan Yaman yaptı. Ülkenin laik/anti-laik, Türk-Kürt, Alevi-Sünni diye birbirine düşmanlaştırıldığı, Cumhurbaşkanlığı’ndan türbana, Anayasa değişikliği’nden YÖK’e uzanan gündemle, krizin en az tepkiyle geçirilmesinin hedeflendiği, Tekel’in satıldığı, sınır ötesi operasyonların düzenlendiği, böylece yapılan zamlara, alınan haklarımıza tepkisiz kalmamızın sağlanmak istendiği ifade edildi.

ÇHD adına yapılan konuşmanın ardından AKP hükümetini uyguladığı politikaları eleştiren ve sınır ötesi operasyonun durdurulmasını talep eden mektup Tayyip Erdoğan’a doğum günü hediyesi olarak gönderdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana’da operasyona karşı açıklama

Sınırötesi operasyon Adana’da biraraya gelen kurumlar tarafından 26 Şubat günü İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen basın açıklaması ile protesto edildi.

İHD Şube Sekreteri Mustafa Bağcı tarafından okunan basın metninde şunlar söylendi:

“Barış ortamının tesis edilmes yönündeki her türlü arayış ve çabayı desteklemeye hazır olduğumuzu kamuoyu önünde paylaşıyor, yapılan yanlışları çok geç olmadan geri dönülmesi için herkesi görev üstlenmeye çağırıyoruz. İnsanca ve onurlu yaşamdan yana olan bütün kurumları, ölüm, kan, gözyaşı ve yıkımdan başka bir sonuç yaratmayacak olan sınır ötesi harekate dur demek ve barış adına güçlü bir irade sergileyebilmek için bir araya gelmeye çağırıyoruz.”

Adana Barış Meclisi, İHD, Eğitim-Sen, SES, EMEP, SDP, ÖDP, ESP, DİP-G, TÖP, DHP, Odak, Partizan, Alınteri, YSK Meclisi, Tekstil-Sen, Pir Sultan Abdal, ÇHKM, Halkevi tarafından düzenlenen eyleme yaklaşık 30 kişinin katıldı.

Eylemde “Katil ABD, işbirlikçi AKP!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Kahrolsun ABD, kahrolsun emperyalizm!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

**Silahlı kuvvetler Irak'ta medya destek kuvvetleri
Türkiye'de!..**

Beş koldan saldırıyorlar!

Güney Kürdistan’a karadan saldırı başladığından itibaren, medya destek kuvvetleri de derhal görev başına çağrıldı. Psikolojik saldırı askeri saldırıya eşlik etti. Kürt halkı bombardımanla yıldırılmaya çalışılırken, Türkiye halkları da psikolojik bombardımana tutularak sersemletilmeye çalışıldı.

Ağırlıklı olarak beşinci kol medya üzerinden sürdürülen psikolojik hareketin temel argümanlarından birkaçı üzerinde durmak gerekiyor. Ayaklardan birini, PKK üzerinden Kürt halkının aşağılanmasıdır. Bunun için TV kanalları ve gazeteler, yeni yeni adlandırmalar, sıfatlandırmalar bulma yarışı yapıyor. Pek beğendikleri ‘teröristbaşı’ lakabından sonra, şimdi de DTP’ye lakap buldular. Nerdeyse hiçbir yayın kuruluşu artık DTP’nin adını tek başına telaffuz etmiyor. DTP’nin adı, ‘PKK’ye terörist demeye yanaşmayan DTP’ oldu. Ve elbette, DTP’nin veya herhangi bir yöneticisinin/üyesinin attığı her adım, sarfettiği her söz suç teşkil etmeye başladı.

Medya kuvvetlerinin suçlu/kabahatli ilan ettiği sadece Türkiye'deki Kürtler de değil kuşkusuz. Aynı süreçte, aynı şiddetteki saldırılara Güney Kürdistan yönetimi de maruz kalmakta. PKK kuvvetlerine karşı Türkiye'nin adına ve yerine savaş açmadığı için, Türkiye'yi PKK'den kurtarmadığı için Kürt yönetimi de medya saldırılarının hedefi haline gelmiş durumda.

Medya bu saldırı sürecinde orduya övgü yarışını da tüm hızıyla sürdürüyor. Karda-kışta Kürdistan dağlarında dolaşabilmek, başlı başına bir kahramanlık ilan edilmiş durumda. Hatta, saldırıya katılan askerlerin, her orduda her askerin (talimlerde bile) taşımak zorunda olduğu sırt çantasını taşımaları bile büyük kahramanlık örneği oldu. Sokaktaki vatandaşa aynı ağırlıktaki bir sırt çantasını kaldırtıp, zorluğu kanıtlanmış olarak propaganda malzemesi yapılmakta. Karın yüksekliği, soğuğun derecesi ve benzeri de ‘Türk askerinin kahramanlığı’ için malzeme oldu. Başlangıçta, kış koşullarında harekati başlatmak, kurmay heyetin askeri zekasına bile delil sayıldı. Ancak günler geçip zorluklar anlaşıldıkça bu ‘deha’ meselesi daha geri planda kalmaya başlamış durumda.

Medyanın belki de en ‘güçlü’ en etkili saldırı malzemelerinin başında kan tacirliği geliyor. Asker cenazeleri ve cenaze sahiplerinin acıları, ağrıları Kürt düşmanlığını körüklemeye, savaş çığırtkanlığı yapmada sonuna kadar kullanılıyor. Her bir cenaze töreni, bu savaşın ne kadar gerekli olduğuna delil gösterilmeye çalışılıyor.

Saldırının daha başında, ilk dört-beş günde gelen tabut sayısına bakılırsa, medya, bu saldırı sürdüğü sürece bu malzemeye bolca sahip olacak. Ölü askerlerin ailelerinin feryat-figan görüntüleri ekranlardan eksik olmayacak. Bu acıya ‘tüm Türkiye’ ortak edilmeye, Kürt halkına karşı yekvücut yapılmaya, savaşı destekler hale getirilmeye çalışılacak.

Dezenformasyonun olmazsa olmaz araçlarından biri de, karşı taraftan gelen bilgilerin yalanlanmasıdır. Helikopter düşürme olayında olduğu gibi. Ölü ve yaralı sayılarında olduğu gibi.

Genelkurmay PKK'nın saflarındaki çözülmeyi önlemek için ölü ve yaralı sayılarını gizlediğini açıklıyor. Medya 'çözülme' senaryoları yazıyor. Ancak saldırının ilk birkaç gününde görev alan askerlerin geri dönüşteki 'çözölmüş' ruh hallerinin yüzlerinden okunmasını önleme şansları bulunmuyor.

Yazılı-görsel medya kuruluşlarından, işi iyice abartanlar var, hiç olmazsa biraz inandırıcılığı olsun diye kararında tutanlar var. Lakin hep hükümetlerin borazanlığını yapagelmış TRT kanalları bu görevde de başı çekiyor. Devletin borazancıbaşı olarak sadece orduyu değil, tüm halkı savaşa çağırıyor.

Türk medyası savaş muhabirliği gibi bir ‘iş’ tanımadığından, yahut yasaklara sonsuz saygısından olmalı, saldırı bölgesinden doğrudan haber ve görüntü vermek yerine, Genelkurmay görüntü verinceye kadar sözlü propagandayla idare etmeye çalıştı. Genelkurmay’dan ilk görüntüler geldikten sonra da, bu görüntülere senaryolar yazıldı. Dolayısıyla, savaşa ilişkin tüm bu haberlerde gerçeğin adı bile okunmuyor. Yazdıkları senaryolar sadece Genelkurmay’dan gelen bilgilere dayanıyor.

Düzen medyası üzerinden sürdürülen bu psikolojik saldırının göğüslenip püskürtülmesi, ‘halkların kardeşliği’ talebinin diri tutulabilmesi, sadece devrimci ve sosyalist yayın organlarının daha etkin kullanılmasıyla mümkün olabilir. Unutulmamalı ki, savaşın acılarını daha yakından tanımaya başlayan insanları savaş karşıtlığına kazanmak, savaşa kazanmaktan daha kolaydır. Yeter ki bunun için çaba gösterilsin. Güçler birleştirilip harekete geçilsin.

“Ergenekon Operasyonu”nda yeni tutuklamalar...

Kontrgerillanın sivil ayakları da görünmeye başladı

İstanbul polisinin 22 Ocak'ta başlattığı Ergenekon operasyonu devam ediyor. Ankara, İstanbul, Antalya, Trabzon ve Çanakkale'de gerçekleştirilen baskınlarda gözaltına alınanların, örgütün üniversite ve medya ayağında yer aldıkları açıklandı. Gözaltına alınanlardan 6'sı tutuklandı. Önceden tutuklanan 33 kişiyle birlikte, Ergenekon'da tutuklu sayısı 39'a çıkmış oldu.

Son tutuklananlardan İstanbul Üniversitesi'nde öğretim görevlisi Doçent Dr. Ümit Sayın, Sakarya Üniversitesi'nde öğretim görevlisi Doçent Dr. Emin Gürses, Balıkesir Üniversitesi'nden emekli Doçent Dr. Orhan Tunç'un, kontrgerillanın üniversitelerdeki ayağını gösterirken; televizyoncu Vedat Yenerer medyadaki ayağını, Ayasofya Derneği, Noel Baba Vakfı gibi paravanların kurucularından olduğu açıklanan Muammer Karabulut da, herhalde, 'din'deki ayağını gösteriyor. Bu paravanların kurucularından Sevgi Erençerol ve Kemal Kerişsiz de operasyonun başında tutuklanmıştı.

Susurluk'taki kaza, Türkiye'deki kontrgerilla örgütlenmesinin üç temel ayağını -mafya, politika, güvenlik- ortaya çıkarmıştı. Sonraki pek çok gelişme, örgütün ağırlıklı olarak asker ve polis içinde çalıştığını gösterdi. Sivil uzantılar ise en fazla mafya bozuntularına kadar takip edilebiliyor, biraz da medyanın gönüllü veya görevli kadrolarını yazıp-çizdikleri üzerinden tahmin edebiliyordunuz.

Oysa Susurluk sürecinde çok konuşulan, çok yazılıp-
çizilen kontrgerillanın örgütlenme talimatnamesinde
'sivil'ler arasındaki çalışmaya fazlasıyla önem
verilmektedir. Bütün temel devlet kuruluşlarında
çalışanlarla, mahalledeki muhtar, camideki imam, okuldaki
öğretmen gibi yerel 'lider'ler, üzerinde çalışılacak hedefler
olarak gösterilir.

Operasyonla kontrgerillaya bağlanan kimi Hristiyan vakıflarının, buradaki ‘din adamlarını örgütleme’ talimatını karşılamadığı ortadadır. Zaten bu vakıflarla ilgili sorgulanan, tutuklanan şahısların kimliği, bunların daha ziyade paravan amacıyla özel kurulmuş yerler olduğunu gösteriyor.

Kontgrilleranın ABD çıkışlı talimatnamesinin işaret ettikleri yanında, halihazırda sürdüğü anlaşılan Ergenekon operasyonunun teşhir ettikleri devede kulak kalıyor. Yönetim karargahı ile asıl gövde ise gizlenmeye devam ediliyor.

Susurluk dosyası kapatıldı. Şimdi, kontrgerillanın bir zamanlar kullandığı Ergenekon adı bir operasyona etiketlenerek güya suçun ve suçluların üzerine gidilmekte. Veli Küçük gibi, Kemal Kerişsiz gibi afişe olmuş isimleri tutuklayarak, ‘hangi kurumda, hangi görevde olursa olsun’ açıklamaları yaparak, suç örgütünün ana gövdesi gizlenmek böylece süreklileştirilmek istenmekte.

Kontrgerilla NATO bünyesinde, öncelikle NATO'ya bağlı ülkelerde örgütlendiğine göre, ana gövdesi ordu bünyesinde olmalıdır. Ordunun terbiyesiyle önu açılmış bir dinci parti hükümetininse, ordunun bünyesine dokunması, hatta dokunmayı düşünmesi imkansızdan bile ileridir. Dolayısıyla, Ergenekon kapsamında sorgulanmasına, tutuklanmasına, yargılanmasına izin verilenler, sadece ordu (kontrgerilla) tarafından gözden çıkarılmış unsurlar olabilir.

Suç üzerine kurulu bir düzenin, bir suç örgütü olarak örgütlenmiş devletini kendi elleriyle ‘temizlemesi’ beklenemez. Sermaye devletini suçlardan arındırmaya, temizlemeye kalkarsanız, ortada devlet namına bir şey kalmayacaktır.

Zaten kökten bir temizlik de, ancak, bu suç düzenini ve devletini ortadan kaldırmakla mümkün olabilir. Yoksa, elini hergün kana bulayan bir devlet organizasyonunu aklamaya çalışarak değil.

“Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!”

Tersane cehenneminde direniş: “Artık yeter!”

DİSK’e bağlı Limter-İş Sendikası’nın peş peşe gelen işçi ölümleri sonrasında yaptığı ‘fiili grev’ çağrısı 27 Şubat günü sabah saatlerinde başlatıldı. TİB-DER’in de yaptığı açıklama ile aktif biçimde katılacağını duyurduğu eyleme karşı polis geniş önlemler almıştı. Onlarca işçi saat 06.30 sularından itibaren polis terörüyle karşı karşıya kaldı. Limter-İş yöneticileri, TÜMTİS üyeleri ve bazı kurum temsilcilerinin yer aldığı yaklaşık 100 kişilik kitle Tuzla Gemi Tersanesi önünde yolu trafiğe kapatarak işe gitmek isteyen işçilere iş bırakma çağrısı yaptılar. Yolu kapatma haklarının meşru ve demokratik bir hak olduğunu söyleyerek yolu açmadılar ve polis terörüyle karşı karşıya kaldılar.

Sabah saatlerinde polis terörü!

Saat 06.00’da Tuzla Gemi önünde önlükleri ve pankartlarıyla yolu kapayan ve işçilere işe gitmeme çağrısı yapan Limter-İş üyelerine “yolu kapatmayın!” çağrısı yapan kolluk güçleri müdahale ettiler. Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Cem Dinç, Sendika Genel Sekreteri Kamber Saygılı, Limter-İş üyeleri ve eyleme destek verenler dövülerek gözaltına alındılar.

TİB-DER’den “grev!” yürüyüşü!

Gözaltıların ardından işe gidiş saatinin yaklaşması nedeniyle tersanelere işçi gelişi hızlandı. Tuzla tersaneler havzası bu saatten itibaren eylem yerine döndü. İşçiler Tren İstasyonu’nda toplanan Tersane İşçileri Birliği üyeleri davul zurna eşliğinde grev halayı çektiler. Ardından Tuzla Gemi Tersanesi önüne doğru yürüyüşe geçtiler. “Gemileri yaktık geri dönüş yok!” pankartını açan TİB-DER üyeleri “Artık ölmek istemiyoruz!”, “Gemileri yaktık geri dönüş yok!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Katil GİSBİR hesap verecek!”, “Tersane işçisi köle değildir!” sloganlarını attılar. Tersane İşçi Kurulu da yürüyüşe dövizlerle katıldı. TİB-DER pankartı arkasındaki kitlenin sayısı barikatın açılmasının ardından 500’e ulaştı.

Selah Tersanesi önüne gelen tersane işçilerinin önü çevik kuvvet barikatıyla kesildi. Polis barikatının kurulduğu dakikalarda Limter-İş pankartını açan bir grup da Aydın-tepe Tren İstasyonu tarafından Selah Tersanesi önüne doğru ilerliyordu. TİB-DER kitlelerinin önünü kesen polis bir süre sonra barikatı kaldırdı ve yürüyüş tüm coşkusıyla kaldığı yerden devam etti. Coşkulu ve gür sloganlarla Limter-İş kitlesi ile Tuzla Gemi Tersanesi önünde buluşan TİB-DER ve Tersane İşçi Kurulu ortak sloganlar attılar.

Dar grupçu ilkel zihniyet bir kez daha sahnede...

Tuzla Gemi önünde buluşan ve sayısı her geçen dakika artmaya devam eden kitle gözaltıların serbest bırakılmasını talep eden sloganlar attı ve kararlılığını gösterdi. Tam da bu noktada Haydarpaşa’dan yola çıkan DİSK yürüyüş kolunun gelişine kadarki ‘oyun’ başladı. Limter-İş üyeleri TİB-DER’in kitlenin toparlanması ve Tuzla Gemi Tersanesi önündeki etkinliğinin gücüyle ilk etapta Tersane İşçi Kurulu ve TİB-DER’le ortak davranmayı tercih ettiler. Ancak, megafondan yapılan tüm çağrıların Limter-İş pankartı arkasında yer almaya kitlenmesi bir sonraki adımda

yaşanacak gelişmeleri müjdelere gibiydi.

Bekleyiş devam ederken TİB-DER yöneticileri tüm güçleriyle kitleye ajitasyonlar çekerek sloganlar atturdılar. Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı Yılmaz Gündoğdu, SES Anadolu Şube Yöneticisi Kadir Baydemir, Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Hava-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Munzur Pekgüleç kitleye yaptıkları konuşmalarda sarı sendikal anlayışa karşı mücadelenin yanısıra tersane işçilerinin örgütlü mücadelesine çağrı yapan konuşmalar gerçekleştirdiler. Konuşmaların bir kısmı ise “Limter-İş’te örgütlen!” çağrısı üzerine oturtulmuştu.

Burada söz alarak kitleye seslenen Tersane İşçileri Birliği Başkanı Zeynel Nihadioğlu, sabah erken saatlerde yaşanan polis terörünü kinayarak tersaneler havzasında ortak mücadelenin önemine vurgu yaptı. Nihadioğlu konuşmasında şunları söyledi: *“Tersane patronları bugüne kadar bizleri iliklerimize kadar sömürdüler, sigortalarımızı, ücretlerimizi, yaşam hakkımızı gaspettiler. Bugüne kadar bizleri aşağıladılar, insan yerine koymadılar. Ama artık yağma yok. Şimdi bu birliktelik onlara korku salacak. Eğer biz bu birlikteliğimizi koruyabilirsek kazanan daima biz oluruz. Bizim güçlü bir tarihimiz var: İlk grevi 1872’de biz yaptık. ‘80 darbesinden sonra ilk grevi yine biz yaptık. Biz bu mirasa sahip çıkmalıyız. Tersane patronları gerçek gücümüzü mutlaka görmeliler. Mutlaka biz kazanacağız!”*

DİSK yürüyüş kolunun beklenmesi sırasında pankartların açılması konusundaki küçük gerginlikler DİSK kolunun gelmesiyle başka bir seviyeye çıktı. Bekleyiş sırasında birkaç sendika yöneticisi dışında yapılan konuşmalar da benzer hedefler dahilindeydi. DİSK Genel Merkez yönetiminin, meslek odaları ve DİSK’e bağlı sendikaların Tuzla Gemi önüne gelmesiyle birlikte dar grupçu zihniyet bir kez daha hortladı. Tuzla Gemi önündeki ortak iradeyi her koşulda ortaklaştırmaya çalışan TİB-DER yöneticileri ve üyeleri bu kez “pankart kapat!” dayatmasıyla karşı karşıya kaldılar. Bu dayatmayı reddeden TİB-DER

üyeleri işçiler ile Limter-İş üyeleri ve ESP’liler arasında gerginlik yaşandı. Yaşanan gergin tartışma zaman zaman sözlü sataşmalara da döndü. Ve kendinden başka bir gücün emeğini göremeyen ve etkinliğine hazmedemeyen o ilkel dar grupçu mezhepçi anlayış kendisini bir kez daha Limter-İş yönetimi üzerinden gösterdi. Yaşanan tartışmalara çeşitli sendika yöneticileri araya girerek müdahale ettiler. TİB-DER pankartı eylem sonuna kadar açık kaldı. TİB-DER üyeleri tartışmalar arasında sıkça tersane işçilerinin birliğine vurgu yapan sloganlar attılar.

DİSK’ten yürüyüşlü destek!

Saat 11.00’e gelirken DİSK Yönetim Kurulu üyeleri ve DİSK’e bağlı sendikalar İçmeler Tren İstasyonu’nda toplanmaya başladılar. Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 3 No’lu Bölge ve bağlı 1-2 No’lu şubeler, Genç-Sen, Mücadele Birliği, KOÜ’de grevlerini sürdüren OLEYİS grevçileri, Tuzla Arçelik Fabrikası önünde direnişte olan Nakliyat-İş üyeleri, Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, TMMOB, Eğitim-Sen 6 No’lu Şube, Genel-İş 2 No’lu Bölge pankart açarak yürüyüşte yer aldılar. Yürüyüşe TTB Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, KESK Genel Başkanı İ. Hakkı Tombul ve DİSK Genel Merkez Yönetim Kurulu üyeleri de katıldılar. Düzen partisi DSP ve CHP üyeleri de yürüyüşe katılanlar arasındaydı.

Yürüyüş kolu Tuzla Gemi önünde sloganlarla karşılandı. Yürüyüşçüleri basın ordusu ve tersane işçileri karşıladı. DİSK’in alana gelmesinin ardından

tersane işçileri dağılma yaşadı, katılım azaldı. DSP milletvekilleri, ÖDP milletvekili Ufuk Uras ve DSP Genel Başkanı Zeki Sezer de kitle içinde yer aldı.

Tuzla gemi önünde kitleye seslenen Süleyman Çelebi, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in sermayenin tarafında yeraldığını belirterek gözaltıların derhal serbest bırakılmasını istedi. Çelebi, tersaneleri izleme komisyonunun kurulması gerektiğini belirtti. Asıl amaçlananın Tuzla'da DİSK'i geriletmek ve yok etmek olduğunu söyledi. Böylelikle Çelebi, tersaneler sürecini havzanın örgütlenmesi noktasında bir basamak değil DİSK'in ön plana çıkması ve genel kurul sonrası prestij tazelemek olduğunu belli etmiş oldu.

Servi'den birlik çağrısı...

Çelebi'nin ardından İ. Hakkı Tombul, Ufuk Uras, Zeki Sezer, TTB Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin kitleye seslendiler. Burada yapılan konuşmalar içinden en dikkate değer olanı Deri İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi'nin sesleniyşiydi. Servi, tersaneler havzasındaki birlik sorununa vurgu yaptı, ortak hareket etme çağrısında bulundu. DSP Genel Başkanı Zeki Sezer ve cumhuriyet mitinglerinin örgütleyicisi Tuncay Özkan da söz alarak boy gösterdi. Sezer ve Özkan'ın konuşmaları kitle içinden tepkiyle karşılandı.

Çadırlara el koydular, şoföre gözaltı!

Yapılan konuşmaların ardından DİSK yöneticileri 24 saatlik “oturma grevine” başladılar. Çadır kurarak geceyi Tuzla Gemi önünde geçirmeye hazırlanan DİSK’liler çadırlara ve çadırları taşıyan aracın sahibinin gözüaltına alındığı haberini aldılar.

Tersanelerde fiili iş bırakma!

Saat 16.00 sularında ise gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. Gözaltına alınan kitle Tuzla Gemi önüne slogan ve alkışlarla geldi. Burada yapılan konuşmalarda ‘grevin devam ettiği’ ve tüm engellemelere rağmen mücadelenin süreceği ifade edildi. Konuşmaların ardından Tuzla Gemi önünde bekleyişe geçildi. Ancak eylemin ardından kitlenin sayısında büyük bir azalış gözlemlendi. Bir süre sonra ise tersane önündeki bekleyiş noktasında çok az bir sayıda tersane işçisi kaldı. Gün boyu üç bini aşkın işçinin katıldığı eylemde fiili bir grev değil ancak fiili bir iş bırakma örgütlenmiş oldu. Birçok tersanede üretim devam ederken işe gitmeyen, işe de eyleme de gitmeyen işçiler de vardı.

Destek devam etti!

Türkiye Yazarlar Sendikası, Deri-İş Tuzla Şubesi, GYTE Öğrencileri, Şekerpınar'da kurulu Oschatz'da çalışan Çelik-İş üyesi işçiler, Birleşik Metal-İş üyesi Kurtköy Alkom işçileri, Harb-İş İstanbul şube yöneticileri ve Anadolu şubesi üyeleri, Genç-Sen, Kocaeli KESK, TMMOB ve Halkevleri, Kocaeli Dev-Sağlık-İş, EMEP, Yurtsever Cephe İşçi Birliği, DİK, EHP, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi, Mücadele Birliği grevdeki işçilere destek için geldiler.

DİSK'in 24 saatlik oturma grevi yarın yapılacak eylemle sona ermiş olacak.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tersane işçisi bu cinayet şebekesini dağıtmalıdır!

Tersanelerde devlet ve patronlar, sorumluluğu işçilere yıkmaya çalışıyor!

Tuzla tersaneler bölgesinde yaşanan seri iş cinayetleri ve artan tepkiler, sorunun gündeme oturmasını sağladı. Uzun süredir başta devrimci sınıf güçleri ve bölgede örgütlü diğer güçler tarafından yürütülen çalışmalarla sorun çeşitli vesilelerle dile getirilmekteydi. Ancak yükseltilen bu ses, büyük ölçüde düzen tarafından duymazlıktan geliniyordu. Ama iş cinayetlerinin çığrından çıkması üzerine, oluşturulan susku fesadı aşıldı. Tuzla tersane işçilerinin yaşadığı ağır ve vahşi çalışma düzeni teşhir oldu. İşte bu aşamadan sonra da devlet kurumları devreye girerek açığa çıkan bu gerçeğin üzerini örtmeye çalıştılar. Çalışma Bakanı Faruk Çelik, 7 Eylül’de bölgeye gönderilerek temizlik yapılmış ve cila çekilmiş olan seçme tersanelerde dolaştırıldı. Bu seçme tersanelerden biri de AKP milletvekili Cengiz Kaptanoğlu’nun sahip olduğu Desan Tersanesi’ydi. Kendisine bir basın ordusunun eşlik ettiği Bakan, ziyaret ettiği tersaneleri dolaştıktan sonra, koşulların sorunsuz, alınan güvenlik önlemlerinin yeterli olduğunu açıkladı.

Bakanın bu biçimde güzelleme yaptığı tersanelerde ölümler bundan sonra da devam etti. Öyle ki, bakanın ziyaretinin gerçekleştiği Eylül ayından Ocak ayına kadar 4 işçi hayatını kaybetti. Şubat ayında ise işçi ölümlerinde tam bir patlama yaşandı. Ayın ilk 3 haftasında şimdiye kadar 4 işçi daha tersanelerdeki seri ölümlere eklendi. Bu noktaya kadar, yaşanan ölümleri sektördeki büyümenin ve iş yoğunluğunun olağan bir sonucu olarak gören ve “yeni iş müfettişleri alacağız” gibi saçma sapan açıklamalarla tepkileri yatıştırmaya çalışan Çalışma Bakanlığı, bu aşamadan sonra bir adım daha atmak zorunda kaldı. Bölgede örgütlü sendikalarla bir toplantı yapıldı ve geçtiğimiz aylardan itibaren başlatılan denetimlerin sonuçları açıklandı.

Ancak, işçi cinayetlerinin olağan bir üretim kaybı olarak geçirilemeyeceği anlaşıldığı ölçüde, bu aşamada bakanlığın tutumu cinayetlerdeki sorumluluğun işçileri de kapsayacak biçimde genişletilmesi oldu. Böylelikle, seri işçi cinayetlerinin üzeri örtülmeye, yaşananlar, bir cinayet olmaktan ziyade işçilerin de işin içinde olduğu hatalar silsilesinin sonucu olarak gösterilmekteydi. Bakan Çelik bu tutumu ilk olarak sendikalar ve patronlarla birlikte yapılan toplantı sonrasında ortaya koymuştu. Daha sonra ise bakanlığın bölge raporunda bu tutum rakamlarla işlendi. İlgili raporda, denetim yapılan 43 patrondan 41'i kusurlu

bulunurken, her bir kazada işçilerin sorumluluklarına da dikkat çekildi. Buna göre elektrik çarpması sonucu hayatını kaybeden işçilerden Cengiz Tatlı yüzde 30, Güney Akarsu yüzde 25, Cabbar Ongun yüzde 20 oranında kusurlu bulundu. Rapora göre yüzde 30 kusurlu bulunan Cengiz Tatlı, “açıkça görülebilir bir elektrik temas riskine rağmen kendi can emniyetleri için gerekli hassasiyetleri göstermemek ve dikkatsiz davranmaktan dolayı suçlanıyor. İşin ilginç yanı, Cengiz Tatlı’nın katlinden sorumlu olan Umut Gemi İnşaat patronu da aynı oranda, yüzde 30 kusurlu olarak görülmekte.

Bu tutum işçilerle alay etmekten başka bir anlamla gelmemektedir. Zira, yaşayanlar bir istisna olmayıp, patronların hükümet ve devletle işbirliği halinde hazırladıkları vahşi çalışma koşullarının sonucudur. Eğer bu vahşi çalışma düzeni olmasaydı, işçi ölümleri çok ender görülen olaylar haline gelirdi. Öyle ya, işçi sağlığı ve güvenliği için tedbirlerin nispeten daha iyi olduğu dünyanın başka yerlerindeki tersanelerde, ölüm oranları da son derece düşüktür. Ama iyi bilindiği üzere, işçi sağlığı ve güvenliği demek patronlar için maliyetlerin yükselmesi-kârların düşmesi demek. Bundan dolayı da patronlar kendileri için maliyet anlamına gelecek en küçük tedbiri almaktan kaçınıyorlar. Örneğin Cengiz Tatlı'nın ölümüne neden olan yüksek riskli elektrik kabloları açıkta durmaktadır. Pekala bu kablolar pek de maliyeti yüksek olmayan tedbirlerle risk olmaktan çıkarılabilirdi. Ama bilinen nedenlerle yapılmıyor. Çünkü büyük baş patrondan başlayıp en alttaki taşerona kadar zincirleme olarak inen sömürü mekanizması, işçilerin vahşice sömürülmesini gerektiriyor. İş cinayetleri de bu mekanizmanın sonucu olarak gerçekleşiyor. Tersane patronlarının son yıllarda yaşadığı büyüme, dökülen işçi kanlarıyla sağlanmış bir büyüme. Zaten tersane patronları da döne döne, uluslararası rekabette üstünlüklerinin ana kaynağının ucuz işçilik olduğunu söylüyorlar. Türkiye'de işçinin canı sudan ucuz. Hiçbir bedeli yok. Hesap soran yok. İşte devlet-hükümet ve patronlar arasında kurulmuş şebeke böyle bakıyor, bu rahatlıkla işçi kanı üzerinden pembe büyüme tabloları oluşturuyorlar.

İşçi cinayetlerinin sorumluluğunun yine işçilere yıkmak bu cinayet şebekesinin altına imza attığı son alçaklıktır. Ne yaparlarsa yapsınlar, işçi sınıfı, işçi kanı üzerinde kurulu bu şebekeyi parçalayıp çöpe atacaktır.

Emekçi Kadın Kurultayı başarıyla gerçekleştirildi!

Yaşamın yarısından kavganın yarısına!

“Emekçi Kadınlar özel mülkiyetin boyunlarına taktığı prangaları kırıyor! Yüzyıllardır hüküm süren karanlık, sömürü cehennemi ve sefalet koşulları, kadın emekçilerin adımları ile sarsılıyor. Evde fabrikada tarlada köle ilan edilenler, efendilerinin tahtını yıkmak için bir kez daha sahneye çıkıyorlar!”

Emekçi kadınların özgürlük yürüyüşünün bir adımı olan Emekçi Kadın Kurultayı, erkek sınıf kardeşleri ile birlikte kavgaya atılan kadınların bu sözlerle selamlanması ile başladı.

“Özgürlük ve Eşitlik için Emekçi Kadınlar Bir Adım İleri!” şiarıyla ayları bulan yoğun ve tempolu bir çalışma eşliğinde örülen Emekçi Kadın Kurultayı 24 Şubat günü başarıyla gerçekleştirildi.

Bir dönem geride kaldı, yeni hedeflere!

Emekçi Kadın Komisyonları’nın düzenlediği kurultay saat 11.00’de Birleşik Metal-İş Sendikası’nın Bostancı’daki Kemal Türkler Toplantı Salonu’nda başladı. Kurultaya ağırlığını kadınların oluşturduğu 250’yi aşkın işçi ve emekçi katıldı. Böylelikle sınıf devrimcileri bir süredir yoğun bir çalışmaya konu ettikleri emekçi kadın çalışmasının bir aşamasını geride bıraktılar. Şimdi sıra yeni dönemi kucaklamada!

“Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”

“Kadının kurtuluşu devrim ve sosyalizmde” vurgusunun ön plana çıktığı kurultayda “Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!” sloganı da pratik karşılığını buldu. Kadın işçi ve emekçilerin erkek sınıf kardeşleri de kurultay salonunda yerlerini aldılar. Baştan sona coşkulu bir atmosferde gerçekleştirilen kurultaya emekçi kadın çalışmasının ivme kazanan coşkusu da yansdı. Kurultay kürsüsü mücadele kürsüsüne dönüştü.

Kurultaya işçi ve emekçi katılımı...

İstanbul’da Kartal, Maltepe, Tuzla, Gebze, Ümraniye, Sefaköy, Gaziosmanpaşa ve Esenyurt’ta yürütülen kurultay çalışması etkinliğe katılımı da kendini gösterdi. Kurultay’da kürsüyü kullanan kadınlar çifte sömürüye baskıya, eşitsizliğe ve köleliğe karşı örgütlü mücadele çağrısı yaptılar. Kendi sözlerini söylediler.

Devrimci 8 Mart talebi...

Gerek divandan gerekse de kürsüden yapılan konuşmalarda önümüzdeki 8 Mart mitinginin 8 Mart’ın tarihsel anlamı ve özüne uygun kutlanması ve kadın sorununu kimlik sorununa indirgeyen feminist yaklaşımlara karşı kızıl bir 8 Mart çağrısı yapıldı. Kürsüden seslenen emekçi kadınlar sıkça 9 Mart 2008 tarihinde Kadıköy’de yapılacak 8 Mart Mitingi’ne katılım çağrısı yaptılar. Kurultay salonunu dolduran, çeşitli fabrikalardan ve işletmelerden işçi kadınlar, ev kadınları, emekçi kadınlar, emekçi kadınları yaşamın her alanında bir adım öne çağırıldılar.

Başarının bir başka yönü...

Kurultayın yapıldığı salon sabah saatlerinden itibaren görsel olarak da renklendirilmiş **“Özgürlük ve eşitlik için emekçi kadınlar bir adım ileri!”** ve **“Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”** pankartlarının

yanısıra 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününe çağrı yapan, temel taleplerin yer aldığı ozalitler de etkinlik salonunda asılıydı. Kurultayda gösterilmek için hazırlanan sinevizyon gösterimi ise ilgiyle izlendi. Kurultayın başından sonuna kadar herhangi bir teknik sorunla karşılaşılmadı.

Yaşamın yarısından kavganın yarısına!

Ağırlıklı olarak işçi ve emekçi kadın katılımıyla gerçekleştirilen kurultayda söz alan kadınların konuşmalarına ön hazırlık sürecinin motivasyonu ve havası yansdı. Kurultay kürsüsünden “emekçi kadınlara toplumsal yaşamın her alanında örgütlenme ve mücadele!” çağrısı yapıldı. Konuşmalar arasında salondan “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları yükseldi. Kurultay kürsüsünden sunulan tebliğlerin okunması ve serbest kürsü bölümünde yapılan konuşmalarda emekçi kadınların mücadelede ön saflarda yer alması ve emekçi kadınların talepleri uğruna mücadeleyi yükseltmeleri hedefi ortaya konuldu.

Kamu emekçilerinden etkin katılım...

Kurultay ön hazırlık sürecinde etkin bir biçimde yer alan kamu emekçilerinin sağladığı anlamlı katılım kurultayın bir başka başarısıydı. KESK’e bağlı sendikalardan kurultay salonuna etkin bir katılım sağlandı.

Tebliğ sunumları...

Kurultayı yönetecek olan divanın oluşturulmasıyla ve işçi sınıfı mücadelesinde yaşamını yitirenler adına yapılan saygı duruşuyla süren kurultay programında açılış konuşmasını **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** Temsilcisi Fatma Ünsal yaptı. BDSP temsilcisi Fatma Ünsal **“Kadın sorunu ve kadının kurtuluşu”** başlıklı bir tebliğ sundu. Komünistlerin kadın sorunu üzerine görüşlerinin aktarıldığı tebliğ, kadın sorununun burjuva toplumunun her alanında kendini vareden bir sorun olduğunun söylenmesi ile başladı. Kapitalizmin kadına dayattığı çifte sömürünün açıklandığı ve gelişim koşulları ile birlikte aktarıldığı

tebliğde sorunların ancak emekçi kadınların mücadeleye aktif olarak katılması ve ön saflarda yer alması ile çözülebileceği söylendi.

İlk bölümde gerçekleştirilen tebliğ sunumlarının bir kısmı okunarak bir kısmı da sözlü olarak ifade edildi. Tebliğ sunumları boyunca salondan sloganlar yükseldi.

“Çalışma yaşamında kadın!” tebliği ilk olarak kadınların çalışma yaşamına giriş sürecini konu alıyordu. Dünya’da ve Türkiye’de çalışma yaşamında kadının oynadığı rol ele alındı. Bu anlatımın ardından kadınların çalışma yaşamında karşılaştığı ücret sorunu, kreş hakkının gaspı, güvencesizlik gibi pek çok sorun sıralandı. Beraberinde çalışma yaşamı içinde emekçi kadınların örgütlenmesine ilişkin öneriler sunuldu. Tebliğ kadının kurtuluşunun kapitalist düzende mümkün olmayacağını ve ancak sosyalizm ile sorunların çözülebileceğinin vurgulanması ile son buldu.

“Ev eksenli çalışma” tebliği kadınların evde dahil oldukları üretim sürecini ve harcadıkları gizli emeği konu alıyordu. Konu eskiden büyük fabrikalarda gerçekleştirilen üretimin artık mümkün olduğunca parçalanması ile paralel olarak ele alındı. Ev eksenli çalışmanın yaygınlığına ve bu alanda güvencesizliğe vurgu yapıldı. Bu alanın örgütlenme açısından hayli zor olduğu da belirtilerek dünyadan olumlu örnekler sıralandı.

Sosyalist Kamu Emekçileri’nin sunduğu, **“Kamu emekçisi kadınların sorunları ve görevlerimiz”** başlıklı tebliğin sunumu uzunluğuna rağmen canlılık taşıyordu. “Devletin asli görevleri nedir?” sorusu ile başlayan tebliğde, içinden geçilen neoliberal dönüşümlere ve bunların kadın kamu emekçileri üzerindeki etkilerine değinildi. Kadın kamu emekçilerinin sorunlarının aktarılmasının ardından bu sorunlara karşı KESK’e bağlı sendikalarda örgütlenme

çağrısı yapıldı. Tebliğde ayrıca KESK'e hakim feminist anlayış ile de mücadele edilmesi gerekliliği vurgulandı.

Kurultayda GSS sunumu...

Tebliğ sunum aralığında SSGSS Yasa Tasarısı üzerine sunum gerçekleştiren Dr. Süheyla Akkoç, SSGSS'nin getireceği sosyal yıkıma dikkat çekti ve SSGSS Yasası karşıtı mücadele çağrısı yaptı. Akkoç, konuşmasını GSS'nin emekçi kadınların yaşamına yapacağı etki ekseninde sürdürdü. Akkoç'un sunumunun ardından "Sağlık haktır gaspedilemez!" sloganı atıldı.

"Cinsel sömürü ve ezilmeye son!" tebliği kadınların cinsel kimliklerinden dolayı yaşadıkları sorunların sıralanması ile başladı. "Burjuva kadının cins kimliğinden kaynaklanan özgül sorunu ile emekçi kadının kadın olmaktan kaynaklı sorunları arasında dağlar kadar mesafe bulunuyor" denilerek bu sömürüyü esas yaşayanın ise emekçi kadınlar olduğu belirtildi.

Kadına yönelik saldırıların ve sömürünün çarpıcı rakamlar ile açıklandığı tebliğ kapitalist düzenin kadının cins olarak sömürülmesi ve ezilmesi sorununu çözemeyeceğinin ve bu sorunun kapitalizmin yapısal bir sorunu olduğunun vurgulanması ile sürdü. Çözümün ise ancak kadınların mücadelesi olduğu söylendi ve kadınlar mücadeleye çağrıldı.

"Savaş ve kadın" tebliği tüm dünyada savaşların yıkımını en fazla yaşayan kadınların ve özellikle coğrafyamızda Kürt kadınının sorunlarının dile getirildiği bir içeriğe sahipti. Tarih boyunca öldürülen, tecavüze uğrayan, fuhuşa zorlanan kadınların istatistikî verileri aktarıldı ve savaşın boyutları gözler önüne serildi. Kadınların yaşadığı bu saldırıların gerisinde emperyalizmin olduğu vurgulandı ve "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarıyla mücadelenin yükseltilmesinin zorunluluğu dile getirildi.

İlk bölümün son tebliği **"Kadınların örgütlenme ve mücadele sorunu!"** oldu. İşçi ve emekçi kadınlar için mücadelenin gerekliliğine ve bu mücadelenin önemli ve vazgeçilmez bir aracı olarak kadınların örgütlenmesi sorununa değinilen tebliğde örgütlenme biçim ve yöntemleri değerlendirildi. Bağımsız kadın örgütlenmesi yöneliminin eleştirildiği tebliğde taban örgütlenmelerine değinildi, kadın komisyonları oluşturulmasının gerekliliği vurgulandı. Tebliğ, örgütlenme konusunda ortaya konulan temel hedef ve yöntemlerin sıralanması ile son buldu.

"8 Mart kızıldır kızıl kalacak!"

İkinci bölüm yoğun bir emekle ortaya çıkartılan ve kadının mücadele ile özgürleşeceği temasını ele alan **"Yaşamın yarısından kavganın yarısına"** başlıklı sinevizyon gösterimiyle başladı.

Direnen işçi ve emekçi kadınların konuşmalarının, emekçi kadınların sınıf mücadelesinde tuttuğu yerin tarihsel örneklerle beraber anlatıldığı sinevizyon gösterimi kurultaya katılanlar tarafından ilgiyle izlendi. Sinevizyonu "8 Mart" üzerine yapılan bir sunum izledi. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün ortaya çıkışındaki sınıfsal anlam ve özüne yapılan temel vurguların yer aldığı sunumda son 3 yıldır 8 Martlar'da yaşanan ayrışmanın temel olarak ideolojik nedenlere dayandığı söylendi. Feminist anlayışların 8 Mart'ın örgütlenmesine dönük hatlarına

ve 8 Mart'ın içini boşaltan tutumlarına karşı devrimci 8 Mart çağrısı yapıldı. Tebliği sunumu 9 Mart'ta Kadıköy'e yapılan çağrıyla son buldu. 8 Mart tebliğinin sunulmasının ardından salondan devrimci bir 8 Mart talebini yansıtan "8 Mart kızıldır kızıl kalacak!" sloganı yükseldi.

Kurultay boyunca tebliğ sunumları da dahil olmak üzere kürsüden toplam 23 kadın söz aldı. Özellikle kurultayın ikinci bölümünde kürsüyü kullanan emekçi kadınlar mücadele deneyimlerinden ve birikimlerinden örnekleri aktardılar.

Kurtköy yıkımlarından tanıdığımız **Hüsnüye Yıldız**, tüm coşkusunu ve devrimci enerjisini kurultay salonuna taşıdı. Mücadeleye **Kızıl Bayrak** sayesinde atıldığını anlatan Hüsnüye Aba, kadınların sadece 8 Mart'ta değil 1 Mayıs ve daha birçok günde alanlara çağrılması gerektiğini söyledi.

Aymasan direnişçisi **Sevgül Oğuz**, aylar boyunca sürdürdükleri direnişleri boyunca yaşadıkları gelişmeyi aktardı. Tüm emekçi kadınlara daha fazla örgütlenme çağrısı yaptı. Kadınların çalışma yaşamında ve sendikalarındaki rolüne değindi. Konuşması sırasında "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!" sloganı atıldı.

Ümraniye **VI-KO Fabrikası**'nda sendikal örgütlenme çalışması yürüten ve işten atılan **Fatma Varıcı** ise, sendikal örgütlenme deneyimini aktardı, emekçi kadınlara mücadele çağrısı yaptı. Direniş sürecinde DİSK Tekstil'in ihanetine uğrayan **Castleblair** işçilerinden **Ayten Özdoğan**, mücadele içinde yaşadıkları deneyimlerin önemine dikkat çekti. Direnişin kendisine sınıf kimliği kazandırdığını ifade etti. Kürsüden yapılan konuşmaların ilk bölümü Emekli Sen Kartal Şube üyesi bir emeklinin "özgürlük mücadelesinden emekli olunmaz!" sözüyle sona erdi.

Kürsüden yapılan konuşmalar boyunca "Direnen kadınlar onurumuzdur!" sloganı atıldı.

Taleplerimiz uğruna mücadeleye!

"Mücadelede özgürleşen kadınlar" bölümünün ardından serbest kürsü bölümüne geçildi. Bu bölümde öncelik, Emekçi Kadın komisyonlarında yeralan kadınlara verildi. İstanbul'un farklı bölgelerinde çalışmaları sürdüren emekçi kadınlar, sırayla söz aldılar ve özgül sorunlarını dile getirdiler. Bu bölümde kreş sorunu, sigorta ve uzun çalışma saatleri sorunu, işyerlerinde cinsel taciz sorunlarına ilişkin konuşmalar yapıldı. Komisyon üyesi bir ev kadını ise, ev kadınlarının bulundukları alanlarda varolan dernek, kültürevlerinde çalışmalara katılmaya ve bilinçli bireyler olmaya çağırdı. Ev temizliğine giden bir emekçi kadın ise gündelikçi kadınların sorunlarını kurultaya katılanlarla paylaştı ve bu alanda örgütlenme çağrısı yaptı.

"Türbanlı komünist" tartışmalarına inat "Yaşamın devrim yaşasın sosyalizm!"

Serbest kürsü burjuva basının gazetemiz üzerinden tartışmaya açtığı **"türbanlı komünist"**in konuşmasıyla devam etti. Emekçi Kadın Komisyonları'nın çalışmalarına aktif olarak katılan

emekçi arkadaşımız, burjuva basının kendi üzerinden açtığı tartışmalarla devrim ve sosyalizm mücadelesini karalamak istediğini ifade etti. **Kızıl Bayrak**'a dönük baskı ve terörü kınadı, sonuna kadar devrimci mücadelenin safında yer alma sözü verdi.

Altı boş mücadele planı olmaz!

Tuzla tersaneler havzasında yürütülen mücadelenin motor gücü olan **Tersane İşçileri Birliği**'nin başkanı **Zeynel Nihadioğlu** kurultayda söz alarak 27-28

Şubat'ta Tuzla tersanelerinde gerçekleştirilecek oturma grevine destek vereceklerini söyledi. Havzada **TİB-DER** öncülüğünde yürütülen mücadeleyle karar altına alınan fiili grev kararının altı boş bırakılarak hayata geçirilmesinin mümkün olmadığını ifade etti. Nihadioğlu, 27 Şubat'taki eylemin motor gücünün yine kendileri olacağını altını çizdi. Salondan, "Tersanede grev tersanede direniş!" sloganı atıldı.

Kurultayın serbest kürsü bölümünde bir erkek işçi de söz alarak kadınların mücadelesini

selamladı. Bu bölümde KÖZ temsilcisi de kurultayı selamlayan bir konuşma yaptı. Gebze'den kurultaya katılan bir emekçi kadın şiir okurken, bir diğeri ise kadınları mücadeleye çağıran konuşma yaptı.

Kurultayın sonunda BDSP temsilcisi **Fatma Ünsal** yeniden söz alarak kurultaya çeşitli öneriler sundu. Önerilerin ardından kurultayın yaptığı sendikalarda ve komisyonlarda örgütlenme çağrısına bir ek yapmak istediğini belirten Ünsal, "Kadının kurtuluşu sosyalizmde!" şiarı yükseltildiğine göre kadınları, sosyalizmi kuracak olan işçi sınıfının devrimci partisi saflarına çağırmak gerektiğini vurguladı. Ünsal'ın konuşması sloganlar ve alkışlar ile karşılandı.

Kurultay gerçekleştirilen müzik dinletisinin ardından son buldu. Kurultayın sonunda tüm işçi ve emekçiler 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününde alanlarda olmaya çağırıldılar.

Kurultay'dan notlar:

- Kurultaya katılacak olan **Cevizli Tekel** işçileri fabrikalarına kapanarak özelleştirme karşıtı mücadeleyi sürdürdükleri için katılım sağlayamadılar. Tekel işçilerinin direnişinin duyurusu "Direnen Tekel işçisi kazanacak!" sloganı ile karşılandı.

- Kurultay'da **Novamed** işçilerinin gönderdiği bir mesaj da okundu ve yürütülen başarılı mücadele selamlandı. "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganı atıldı.

- Emekçi Kadın Kurultayı'na şehir dışında olduğu için katılamayan **Hava-İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Eylem Ateş** kurultayı selamlayan mesajını ilettili.

- ÇHD İstanbul Şubesi, Demokratik Kadın Hareketi, Emekli-Sen Kartal Şubesi, Novamed işçileri, Ekim Gençliği/Liselilerin Sesi, Ankara BDSP, Partizan, Hollanda'dan bir eğitim emekçisi kurultaya mesaj gönderenler arasındaydı.

Son olarak divan, kurultayın başından itibaren gerek tebliğ sunumlarında gerekse de konuşmalarda sunulan önerileri ve mücadele taleplerini sıraladı. Önümüzdeki dönemde Emekçi Kadın Komisyonlarının kurulması ve büyütülmesi çağrısının yanısıra ortaya konulan öneriler ve talepler doğrultusunda mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundu.

Emekçi Kadın Kurultayı'na mesajlardan...

Özgürlük ve eşitlik için emekçi kadınlar bir adım ileri!

Özgürlük ve Eşitlik İçin Bir Adım İleri Kurultayı'na!

İşyerlerimizin yoğunluğu nedeniyle kurultayınıza katılamıyorum. Ancak davetinizden dolayı Novamed Grevcileri adına sizlere teşekkür ediyorum.

Kendisini aşan bir mücadele biçimi olarak Novamed Grevi Kadın hareketi ile emek hareketinin birlikteliğini sağladı. Novamed grev sürecinde ulusal ve uluslararası kadın ve emek hareketinden aldığımız destek başarılarımızda önemli bir yer tutmuştur. Grevimizin kadının cins ve sınıf olarak ezilmişliğine sömürü ve vahşi çalışma koşullarına karşı onurun, direncin ve umudun simgesi olduğuna inanıyoruz. “Kadınız örgütlüyüz, daha daha güçlüyüz!” sloganı tüm hak ve özgürlükler mücadelesinde bize yol gösterdi.

Sizlerinde bu doğrultuda yürüttüğünüz mücadele ve faaliyetlerinizi önemseyişimizi belirtir, kurultay şahsında Novamed grevcileri adına tüm katılımcıları en yüksek duygularımızla selamlıyoruz.

Fatma Özüm

Petrol-İş Sendikası Mersin Şubesi Yönetim

Kurulu üyesi

Novamed İşyeri Baştemsilcisi / Antalya

Kapitalizme meydan okuyan kadınlara selam!

Kadınlar için tarih ve coğrafya belki de kendini hiç bu kadar anlamlı kılmadı. Klara Zetkin 1910 yılında 2. Enternasyonel'de 8 Mart'ı dünya kadınlarının dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanmasını önerirken, Ağustos ayında Bursa'da ipek üreten kadın işçiler bu toprakların ilk kadın eylemini GREV'ini yapıyorlardı. Bursa'nın ipek kadınları, 14. yüzyılda köle çocuk, kadın pazarı olan Ulucami'nin bahçesinde kaynar sular içinde çektikleri ipeğin, dokudukları kumaşın, diktikleri elbisenin karşısında kaderlerine meydan okuyorlardı.

Kapitalizmin acımasız koşullarına meydan okuyan tüm kadınlara selam olsun!

Emekçi kadın Komisyonları'nıza başarılar diliyoruz.

Emekli-Sen Kartal Şubesi

Emekçi Kadın Kurultayı'na!

Demokratik hakların gün ve gün budandığı, sağlık, eğitim, iş güvencesi gibi temel hakların yok sayıldığı bir süreç yaşıyoruz. Kadınların ezilen cins olmasından kaynaklı olarak bu saldırı ve hak gasplarından daha fazla etkileneneceği açıktır. Böylesi bir süreçte kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesine güç katacağına inandığımız Emekçi Kadın Kurultayı'nı düzenlemeniz oldukça anlamlı. Kadının dilini, rengini, sesini mücadeleyle birleştirecek önemli bir adım olan Emekçi Kadın Kurultayı'nı selamlıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi

Bu adımıınızı coşkuyla selamlıyoruz!

Milyonlarca emekçinin emeğine yönelik hak

gasplarının her geçen gün derinleştirilerek artırıldığı günümüzde emeği kayıtdışı bırakılan ve kayda değer görülmemeyen milyonlarca kadın, ikinci cins olmaktan kaynaklı çok daha yoğun ve derin saldırılarla karşılaşmaktadır. Kadınların emeğine, bedenine ve kimliğine yönelik baskı ve sömürünün arttığı böylesi bir süreçte mağduriyeti değil mücadeleyi esas almanın bir sonucu olarak gerçekleştirdiğiniz Emekçi Kadın Kurultayı'nın yaşamın yarısını oluşturanların dünyanın yükünü sırtında taşımasına karşı yürütülecek mücadelede önemli bir adım olduğunu düşünüyor, kadın mücadelesinin bugünden yürütülmesi yönündeki bu güçlü adımı coşkuyla selamlıyoruz.

Demokratik Kadın Hareketi

Emekçi kadın devrim mücadelesinde aktif rol almalıdır!

Kökeni özel mülkiyetin çıkışına kadar uzanan kadın sorunu, ezenler ve ezilenler arasında süren mücadelede, hala en önemli toplumsal sorunlardan biri olma özelliğini korumaktadır. Ezilen sınıfın kadını, sınıflar mücadelesinin tarihi boyunca hep en fazla ezilen olmuş, katmerli bir sömürüyle yüzyüze kalmıştır. Kadının köleci ve feodal toplumda yaşadığı ezilmişlik, sömürü ve her türden baskı, kapitalist toplumda daha azgınca bir baskı ve sömürüye dönüşmüştür.

Emekçi kadınlar, bugün hala fabrikada patron baskısına, evde erkek egemen, gelenek-görenek, örf-adetler ve dinsel inançların baskısına maruz kalmaktadır. Kadını toplumdan dışlamaya dönük anlayışın sonucu olarak ortaya çıkan çok yönlü baskı, kadını dün olduğu gibi, bugün de ezmekte, horlamaktadır. Dahası, kadın dün olduğu gibi, bugün de bir cinsel obje ve meta olarak görülmektedir.

Emperyalist işgallerin, yağma ve talanın giderek yaygınlaştığı günümüzde, bu durumdan en fazla etkilenenler de yine ezilen kesimin kadınları olmaktadır. İşgallerde halkların başlarına yağdırılan

bombalar, kullanılan kimyasal-nükleer vb. silahlar nedeniyle işgal topraklarındaki kadınların doğurduğu özürü çocuk sayısında bile büyük bir artış yaşanmakta, sayısız kadın işgalcilerin tecavüzüne uğramakta, vahşice katledilmektedir.

Bunun içindir ki, **Emekçi Kadın Komisyonları**'nın hem böylesi bir süreçte, hem de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü arifesinde örgütlediği Emekçi Kadın Kurultayı oldukça anlamlıdır. Bu anlam ise, çok yönlü olarak sömürülen ve ezilen kadınları, onları gerçek kurtuluşa götürecek olan sınıf mücadelesine yakınlaştırmasında, emekçi kadının devrim mücadelesi içinde aktif rol almasına katkı sunmasında yatmaktadır.

Emekçi Kadın Komisyonları'nın düzenlediği bu kurultayı, işte bu duygu ve düşüncelerle selamlıyor, başarılı geçmesini ve amacına ulaşmasını temenni ediyoruz.

Göğün yarısı olan kadın, kavganın da yarısıdır! Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!

Partizan

Emekçi kadınları gelecek ve özgürlük için mücadeleye!

İstanbul'da emekçi kadınları kölelik zincirlerine karşı özgürlük ve eşitlik mücadelesine çağırın ve kurtuluşu umudumuzu örgütleyen İstanbul Emekçi Kadın Komisyonları'nı ve İstanbullu işçi ve emekçileri devrimci duygularımızla selamlıyoruz..

Sermaye iktidarının iliklerine kadar çürüdüğü, sömürünün ve sefaletin perçinlendiği, halkların birbirine kırdırılmaya ve burjuva düzen gericiğinin yaşamın her alanında hâkim kılınmaya çalışıldığı bir dönemdeyiz. Dünyanın yarısı olan emekçi kadınların böylesi bir dönemde sesi soluğu olacak bir kurultay örgütleyen İstanbul Emekçi Kadın Komisyonları'nı kutluyoruz. Emekçi kadınların yaşamlarında karşı karşıya kaldığı yakıcı sorunlara karşı örgütlenmenin,

yüzlerce yıllık baskı, ezilmişliğe karşı mücadeleyi büyütmenin olanaklarını tartışacaksınız. Burjuva düzenin milyonları karanlığa mahkum etmeye çalıştığı bugün aydınlığı büyüteceksiniz.

Kurultayınız emekçi kadını; sömür düzenine karşı bir adım ileri çıkaracak muazzam bir olanak yaratacağını biliyoruz. Emekçi kadınların yaşamın farklı alanlarında karşı karşıya kaldığı sorunlara sınıf çizgisiyle bakacak önemli bir mevzi elde edeceğimize inanıyoruz. Kurultayın gündemleri bunun en somut kanıtıdır. Emekçi kadınların sınıf kavgasına kazanılması için ortaya koyduğunuz uzun soluklu çaba ve emekle emekçi kadınları kucaklamaya çalıştınız. Sanayi bölgelerinden semtlere kadar emekçi kadınları gelecek ve özgürlük için mücadeleye çağırdınız. Kapitalist sömürü çarklarının hızlandığı bugün emekçi kadının kurtuluşu; bu düzenin temellerine yönelmekten geçmektedir. Emekçi kadını sınıf mücadelesinin ve sınıf örgütlülüklerinin en ön saflarında yer almaya çağıran çağrınızın kendi zemininde yanıt bulacağına inancımız tamdır.

Özgürlük ve eşitlik için emekçi kadınlar bir adım ileri!

Ankara BDSP

Gerçek kurtuluşun adresi sosyalizmdir!

Yaşamın yarısından, işçi sınıfının yarısından yükselen “Özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri” şiarıyla düzenlenen kurultayımızı selamlıyoruz.

Bu kurultay, emekçi kadınların, devrim ve sosyalizm mücadelesinde de atmış olduğu önemli bir adımdır.

Bizler biliyoruz ki, özgürlük ve eşitliğin, gerçek kurtuluşun adresi sosyalizmdir. Ve bir kez daha vurguluyoruz ki,

**Kadın olmadan devrim olmaz
Devrim olmadan kadın kurtulmaz!**

*Ekim Gençliği
İstanbul Liseli Gençlik Platformu*

Kadınlar devrimci mücadelede yerini almalıdır!

“Özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri!” şiarıyla düzenlenen kadın kurultayınızı devrimci duygularıyla selamlıyorum. Ben Hollanda’da yaşayan ve eğitim sektöründe çalışan bir öğretmenim. Kadın sorunu buralarda sanki yokmuş gibi bir izlenim yaratılmakta ve bu sektörde çalışan çoğu emekçi kadın 8 Mart Dünya Emekçi kadınlar gününün varlığını bile bilmemektedir.

Kapitalist sistem tarafından sömürünün arttığı, kadının çifte sömürü ile metalaştırıldığı bir süreçten geçiyoruz. Ülkemiz Türkiye’de sayısız sorunun biriktiği ve katmerleştiği bir süreçte bireysel özgürlükler adı altında yapılan türban tartışmaları ve türbana yasal bir statü verilerek parlamentodan geçirilmesi kadınların her zamankinden daha çok aşağılandığına açık bir örnektir.

Artık kadınlar kölelikten kurtulup özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri çıkıp devrimci mücadelede yerini almalıdır. Zorluklar ve baskılar karşısında, sosyalist mücadelenin güncel hale geldiği günümüzde siz emekçi kadın yoldaşların verdiği bu anlamlı çaba taktire değerdir.

Emekçi kadın kurultayı çalışmalarınızı coşkuyla selamlıyor, kurultayınızın başarılı geçmesini diliyor, hepinizi en içten devrimci coşkuyla kucaklıyorum.

Emekçi kadının kurtuluşu yalnızca sosyalizmle mümkün olacaktır!

*Filiz Dilan
Bir eğitim emekçisi / Hollanda*

İşçi kadınlardan Kurultay üzerine...

Kurultayımızdan yükselen coşku ve kararlılık

İlk kez katıldığım Emekçi Kadın Kurultayı benim için heyecanlı, coşkulu ve doyurucuydu. Katılım gayet iyiydi. Emekçi Kadın Komisyonları’nı yaptığı çalışmalardan dolayı tebrik ediyorum. Emekçi kadınların kürsüde gösterdiği direngenliği ve mücadeleciliği öne çıkaran konuşmaları, kadına ilişkin sorunun feminist bir bakış açısı ile değil de kapitalist toplumda mecbur kılınan şartlardan kaynaklandığını öne sürmeleri kurultayın anlamlı geçtiğinin bir göstergesiydi.

Bu noktada kurultayın bana kazandırdığı, bir kez daha sermaye sınıfının karanlık, pis oyunlarına karşı kadın erkek işçilerin emek gücünü kullanarak kendilerinin köle olmadığını, üretim ve tüketim araçlarının ortak olduğunu tüm dünyaya kanıtlamaktan geçtiği oldu.

Kurultay; emekçi kadınların 8 Mart’ta alanlara taşınması ve orada da aynı kararlılıkla mücadeleyi arttırmasının önemine dikkat çekti. Ben de bir emekçi kadın olarak 8 Mart’ta kızılığın safını tutacağım. Herkesi mücadeleye çağırıyorum.

Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!

Ümraniye’den bir işçi

Kurultayımız özgür geleceğe ışık tutuyor!

Emekçi Kadın Kurultayı gerçekleşti. Kurultayın benim için çok önemli olduğuna inanıyorum. Ev kadınları ve çalışan kadınlar hayatın yükünü iki kat daha ağır yaşıyorlar. Sorunlarımızı paylaşamıyoruz çünkü bir adım geride görülüyoruz. Kurultayda kadınların sorunlarına vurgu yapıldı ve mücadelede özgürleşenler düşüncelerini anlattı. Benim için mücadele içinde özgürleşenlerin söyledikleri ayrı bir önem taşıyordu. Çünkü kadınların maalesef özgürlüğe çok uzak olduğuna inanıyorum. Kadınlar günlük temel ihtiyaçlarını karşılayabildiler mi tatmin oluyorlar, mücadeleye zor atılıyorlar. Kimi kendisinin, kimi toplumun yargılarına yenik düşüyor. İşçi sınıfının neferi olarak benim için Kurultay’da anlatılan tüm konular çok önemliydi. Kurultay’a katılımın daha iyi olmasını isterdim. İlk olmasına rağmen oldukça güçlüydü. Tüm kadınları mücadeleye, kavgaya, 8 Mart’ta alanlara bekliyoruz.

Ümraniye’den bir işçi

Cesaret ve güven Emekçi Kadın Kurultayı’nda buluştu!

Emekçi Kadın Kurultayı’na giderken hiçbir şey düşünmedim. Pek bir fikrim yoktu, çünkü ilk defa böylesi bir etkinliğe katılıyordum.

Oraya gittiğimde kadınları çok güçlü, kendine güvenli ve çok cesaretli gördüm. Konuşmaya başladıkları zaman karşılarında da çok cesaretli kadınlar gördükleri için daha çok güçlüydüler. Şunu gördüm, kürsüye çıkanları herkes can kulağıyla dinledi. Ben çok şey öğrendim, mutlu oldum. İnanıyorum ki sokaktaki en korkak kadın bile oraya gelseydi çok cesaretli, kendini savunan ve hakkını arayan kadın olurdu. Ortam çok rahattı ben de kendimi kürsüden ifade edebileceğimi düşündüm.

Kurultayda tüm emekçi kadınların samimi olduğunu gördüm, çıkarkende kafam çok rahattı, yılların stresini atmıştım. Özellikle Vi-Ko Fabrikası’ndan konuşan kadının mücadeleye başlaması çok dikkatimi çekti. Küçükçekmece Emekçi Kadın çalışması üzerinden cesaret alarak kocamı çocuklarım başında bırakarak kurultaya geldim, bu da başka bir güzellikti benim için.

Küçükçekmece’den bir ev kadını

Özgürlük, eşitlik ve sosyalizm için 9 Mart’ta Kadıköy’e!

24 Şubat Emekçi Kadın Kurultayı da kurultayımız öncelikle çok güzeldi. Çünkü yüzü aşkın emekçi kadın vardı. Beni çok mutlu etti. Ve erkek işçi arkadaşlarımız da vardı bizleri böyle günde yalnız bırakmamışlardı, çok mutlu oldum.

Kurultayın en çok beni duygulandıran tarafı da Hüsnüye ablanın konuşması oldu. Beni çok etkiledi, gözlerim doldu, çünkü her zaman yıkımların ön saflarında ezilen kadınlardan biriydi. Ben onunla gurur duydum çünkü o da bir emekçi kadındı. Kurultayımız her yönden güzeldi. Talepler, işyerinde yapılan haksızlıklar, müzik dinletisi, herşey güzeldi.

Ben tüm işçi-emekçi kadınları önümüzdeki hafta Kadıköy’de 9 Mart’ta yapılacak olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’ne alanlara çağırıyor, duygularımı burada noktalıyorum.

Küçükçekmece’den bir tekstil işçisi

Emekçi kadınlar bir adım öne çıktı!

Z. Us

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu'nun çalışmaları sürüyor!

“Özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri kurultayı!” çalışmalarında canlı bir faaliyeti örmeye ve yeni imkanları yaratarak faaliyetimizi öncelikle işçi kadınlara yönelik olmasına önem verdik. Çalışmamız süresince Emekçi Kadın Komisyonları imzalı bildiri, afiş, anket ve bültenlerimizi etkin bir şekilde kullanmaya çalıştık. Semtte ve emekçi kadınların yoğun olduğu fabrikalarda ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtımlar gerçekleştirdik. 80 civarında anket yaptık. 20’den fazla ev toplantısı ve onlarca ev ziyareti gerçekleştirdik. Son hafta ise 3 büyük fabrikaya seslenen özel bildiriler kurultaya katılmaya çağrı yaptık. Son haftalar yoğunlaşan etkin bir çalışmayı ördük diyebiliriz.

Çalışmamızın asgari bir başarı sağladığını düşünüyoruz. Bu asgari başarıyı sürekli kılmak, işçi ve emekçi kadınlarla kurulan bağların güçlendirilmesi için kurultayın hemen ardından kadın sorunuyla ilgili kapsamlı bir eğitim çalışması başlatmış bulunuyoruz. İlk olarak Engels’in “*Ailenin, Devletin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni*” kitabını okumaya başladık.

Emekçi Kadın Komisyonumuz kurultaydan da aldığı güçle 8 Mart, 1 Mayıs ve tüm dönemi daha güçlü bir temelde örgütlemek için harekete geçmiş bulunuyor.

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu

Sabahın erken saatlerinde yüzlerce işçi ve emekçi, İstanbul’un değişik yerlerinden Emekçi Kadın Kurultayı’na katılmak üzere yola koyuldular. Otobüsler ile Bostancı’ya doğru ilerleyenleri yol boyunca duvarlarda hoş bir sürpriz bekliyordu. Parti, İstanbul’un merkezi noktalarını bir kez daha afişler ile donatmıştı. Kadın sorununa dair şiarları içeren afişler, kurultayı ilk selamlayanın Parti olduğunu gösteriyordu.

Kurultay’ın yapılacağı BMİS binasına gelindiğinde bildik “*kadın etkinlikleri*”nin aksine ve her tür “*kadın kadına*”cı anlayışa inat kadınlı-erkekli bir kalabalık ile karşılaşıyordu. Tabii ki bazı erkek yoldaşların yüzlerinde “kadın etkinliği”ne gelmiş olmaktan kaynaklı hafif bir tebessüm de vardı.

Ciddi bir gecikme yaşanmaksızın başlayan kurultay, kitleyi coşkulu bir selamlama ile karşıladı. Kurultayın ilk bölümü gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından sunulmaya başlanan tebliğler ile sürdü. Bu bölüm ne yazık ki tebliğlerin yeterince canlı sunulmamasından kaynaklı belli bir durağanlıkta geçti. Tebliğlerde ortaya konulanlar arasında feministleri, sosyalist feministleri ve bağımsız kadın örgütlenmelerini hedef alan bölümlerde vurgu biraz fazla kaçsa da, tebliğler öz olarak hareketin ideolojik platformunu belirli bir başarıyla ortaya koyuyordu.

Verilen aranın ardından başlayan ikinci bölüm ise kurultayın gerçek anlamda Emekçi Kadın Kurultayı olduğunu ortaya koydu. Söz alan onlarca işçi ve emekçi kadın, tüm coşku ve mücadele azmini salon ile paylaştı.

Konuşmaların en akılda kalanlarından biri kuşkusuz Kurtköy barikatlarından tanıdığımız Hüsnüye ablanın konuşmasıydı. Yaşadığı devrimci dönüşümü anlatan Hüsnüye abla, *Kızıl Bayrak* sayesinde devrimciler ile tanıştığını ifade etti. “*Yaşasın devrimciler, yaşasın devrimci mücadele!*” sözleri ile biten konuşması da salondan coşkuyla atılan “*Devrimci kadınlar onurumuzdur!*” sloganı ile karşılandı.

Vİ-KO’da yaşanan mücadele deneyimini anlatan bir başka kadın işçinin ise, patronun kadın temsilcisi ile yaşadığı süreci anlatırken “*o patronları, ben işçi sınıfını temsil ediyordum*” sözleri kadın sorunun sınıfsal anlamını açıkça gözler önüne seriyordu.

Aymasan direnişçisi Sevgül Oğuz’un konuşmasında ise “Kadınlar mücadele ile özgürleşecek” şiarı adeta

ete-kemiğe bürünmüştü. Aymasan direnişi sırasında kadın işçiler ile erkek işçiler arasında gelişen ilişkileri anlatan Sevgül, ilk başlarda nöbette kadınların kalmasına dahi izin vermemeye çalışan işçilere karşı “biz bu direnişin destekçisi değil, sahibiyiz” sözleriyle çıktıklarını ve tüm önyargıları kırdıklarını anlattı.

Burjuva medyanın “türbanlı komünist”i de kızıl türbanı ile kürsüden “Yaşasın devrim yaşasın sosyalizm!” şiarını haykırmaktan geri durmadı. Söz alan tüm kadınlarda aynı heyecan ve coşku göze çarpyordu.

Kurultayın iki erkek konuşmacısından biri olan TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu’nun, geçmiş tersane grevlerinde işçi eşlerinin oynadığı rolü anlatması da oldukça anlamlıydı.

Yıllardan beri sempozyum ve kurultay gibi tüm etkinliklerimizi yakından takip ederek her fırsatta gölgelemeye çalışan bir dergi çevresi de divanın iyi niyetinden faydalanarak söz aldı. Komünistlerin devrimci bir temelde ayrıştırdığı 8 Mart’a dair “kaybedildiği” yönünde sonuçlara ulaştıkları bir konuşma yapan arkadaşlar, tüm çabalarına rağmen salondaki mücadele coşkusu baltalayamadılar. “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!” sloganları “*1 Mayıs kaçakları*”na gereğince yanıt vermiş oldu.

Kurultayın sonunda bir yoldaşın kadınları “işçi sınıfının devrimci partisi”ne çağırın konuşması da günün önemli eksiklerinden birini tamamlamış oldu.

Kurultayın önemli bir eksikliği ise geleceğe dair somut mücadele programı çıkarmayı kurultay sonrasına ertelemek oldu. Eğer “kadın komisyonları kurmak” gibi genel ilkeleri daha somuta döken bir hat çizilebilseydi kurultaydan çıkan öncü kadınların önünde somut bir hat belirlenmiş ve kafa açıklığı sağlanmış olurdu. Buna rağmen dönüş yolunda sohbet etme imkânı bulduğumuz emekçi kadınların hepsinin gözlerinde önümüzdeki döneme dair umut dolu bakışlar vardı. Birçoğu “burada lafta kalmamalı, konuşulanlar hayata geçirilmeli” diyerek “bir adım öne” çıkmaya hazır oldukların ifade ediyorlardı.

Emekçi Kadın Komisyonları’nın da dediği gibi kadın çalışmasında bir dönem geride bırakılmış oldu. II. Kongremiz’in değerlendirmeleri ışığında “şimdi daha ileri hedeflere!”

Türk halkı bir tercih yapmak zorunda...

İnsanlığa veda mı, insan olmanın onuru mu?

A. Eylül

Savaş çığırtkanlığında sınır tanınmayan bir dönemden geçiyoruz. Hemen her dakika arşivlerden çıkartılmış tanınmış militarist marşları duymak mümkün... Gazete manşetleri el yakıyor, haber bültenleri toplumu bir bütün olarak ölüme yabancılaştırıyor. Sunucular, şarkıcılar, şovmenler, komedyenler yani şov dünyası içerisinde bu sıralanan sıfatlarla kategorilendirilmiş ayrıcalıklı benzeşler, kirli savaştan nemalanabilmek adına TC saldırganlığına güzellmeler yapmakta birbirleri ile yarışa girmiş durumdalar. Kirli savaşın böylesine derinleştiği ve bir bütün olarak Kürt halkının imhası için kolların sıvandığı bu günlerde belki işin bu yanını tartışmak anlamlı görünmeyebilir ilk elden. Ancak toplumsal ruh halini, bilinci, duyguyu çok doğrudan etkileyen bu gelişmeler de –topla tüfikle yürütülme- de- kirli savaşın etkili bir parçası...

Kirli savaş güzellmeleri reyting getiriyor!

Bugün televizyon kanallarının sözleşmiş bir biçimde sahiplendikleri yayıncılık çizgisine dikkat edildiğinde, kirli savaş güzellmelerinin ciddi bir reyting getirdiğini görmek mümkün. Bunu en sıradan televizyon dizisinde karakterlere kurdurulan repliklerden, Beyazıt Öztürk gibi şovmenlerin tutumlarından, Ebru Gündeş gibi kendisini Ahmet Kaya'ya fırlattığı çatal bıçaklardan tanıdığımız tescilli bir faşistin söylemlerinden anlamak mümkün... Bu olağan zamanın suya sabuna dokunmazları bir anda en vatanperver, en orducu, en “bir başkadır benim memleketimci” kesiliyorlarsa eğer, bunun gerisinde sermaye düzeninin medya ve onun maymunlarına yüklediği “beyin yıkayın” görevini en ziyadesiyle yerine getirmek sevdasındandır. Zira bu görevin karşısında elde edilecek fayda öyle kolay azımsanacak cinsten değildir. Bu faydanın bir yanı ayrıcalığın sürekliliğinin güvencesi ise, diğeri en azından rüzgar başka yönde esene kadar birçok kapının açılmasını sağlayacak bir altın anahtardır.

Burada sayılan ve sayılmayan isimler... Bunların bir tanesinin dahi önemli olduğu iddia edilebilir mi? Ebru Gündeş vatan millet Sakarya demiş, Beyazıt Öztürk'e aferinmiş, şehit haberlerini alınca programını yarıda kesmiş, başka bir tanesi Ebru Gündeş'e nasıl olduysa “bunlar klişe sözler. İnsanlar ölmesin” mahiyetinde bir yanıt veren Bülent Ersoy'a “kendini bilmez” demiş... Oturdıkları sırça köşkerlerinden bu insandan bozmaların, aslan Mehmetçik kesilmeleri... Ne kadar da gülünç...

Artık herkese “insan” dememeli!

Taraf gazetesi hakkında inceleme başlatılmış. Çünkü ölen askerlerle, ölen gerillaları aynı kefeye koymaktaymış bu gazete... Her iki tarafı “insan” olarak adlandırmaktaymış.

Oysa medya ordusu ölümlere yabancılaştırmakla görevlendirilmiş durumda. Yani? Ölen askerler “insan” değil... En yetersiz ifadesiyle aslan, kaplan... Başka bir merteye onlar, insan üstü, şehit... Ölen gerillalar da elbette “insan” değil. Terörist onlar... Duygusuz, cani ve insan dışında her türlü sıfatı hak

edebilecek türden ve hatta sadece “kelle”... Onlar, tıpkı Holywood filmlerinin Koreli, Rus psikopatları gibi... İşte böylece yüreklerine su serpilmiş oluyor çocuklarını askere yollayan ailelerin... Çocukları kendilerine tek bir fayda sağlamayacak bir kirli savaşın içerisine itiliyor... Ama dönenler “katil” olmadan dönüyor! Yalnızca kelle topluyor, bir hayvan sürüsüne saldırıyor... Aile rahatlıyor ve oğlunun halen tertemiz bir insan olarak kalabildiği düşüncesi ile rahatlıyor... Türk devletinin kirli politikaları sonucunda yaşamını yitirenlerse şehit oluyor ve ailenin başı arşa değişiyor ve en azından çocuklarının öbür dünyada yüksek bir tahta kurulacağı düşüncesi ile acılarını yüreklerine gömüyorlar...

Artık herkese insan dememeli gerçekten de! Birileri kan dökmenin edebiyatını yapıyor, birileri öldürülen insanlardan kelle diye bahsetmekle gurur duyuyor, birileri çıkıp bu çamurlu sudan kar elde etmenin yolunu yapıyorsa, süregiden bu imha ve talan düzeni için en önemli olanından en önemsiz olanına kadar hemen hepsine sadece “insandan bozma” diyelim ve milyonlarca insanın bilinci üzerinde oynanan bu kallesçe oyunu bozmanın mücadelesini yürütelim...

Biz insanlığımızı kaybetmeden...!

ABD'nin Ortadoğu politikaları karşısında

kayıtsızlığını sürdüren Amerikan halkları bugün bütün dünya halklarının gözündeki Afganistan, Irak işgali başta olmak üzere ABD yönetiminin her nev'i saldırganlığının işbirlikçisi olarak algılanmaktadır, algılanmalıdır da... İsrail Siyonizminin Filistin'de uyguladığı zulüm, İsraili yerleşimcilerden soyutlanarak, salt Siyonist şeflere özgülenebilir mi? Pek, tabii ki hayır... Alman faşizminden, faşizme karşı mücadele etmeyen her Alman tek tek sorumludur... Bu örnekler elbette uzatılabilir.

Şimdi, Türk halkının önünde bir tercih şansı vardır... Ya -yaşadığımız düzende zor taşınır bir sıfat olan- insan olma sıfatına sahip çıkacak ve Kürt halkına çevrilmiş namluların önünde siper olacak, ya da kolayını seçecek ve bu seçim karşısında insanlığına veda edecek...

“Operasyonlar durdurulsun!”

Sınır ötesi operasyon 23 Şubat'ta, DTP İstanbul İl Binası önünde, ortak bir eylem ile protesto edildi.

Kolluk güçlerinin yoğun ablukası altında gerçekleştirilen açıklamada, “Operasyonlar durdurulsun!” pankartı ve “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!”, “Operasyonlar durdurulsun!”, “Katil ABD işbirlikçi AKP!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” dövizleri açıldı.

Eylemde kitle adına basın açıklamasını Dursun Yıldız okudu. Kürt sorununun askeri yöntemlerle çözülemeyeceğini, AKP ve Genelkurmayın inkarcı, imhacı bir anlayışla hareket ettiğini belirten Yıldız, ABD'den icazet alarak hava saldırısı gerçekleştiren devletin sorun çözmek yerine derinleştirdiğini ifade etti.

Açıklama şu sözlerle sona erdi:

“Bizler bu ülkenin geleceğinden kaygı duyanlar Kürtler, Aleviler, demokratlar, tüm ezilenler bir kez daha belirtiyoruz; Kürt sorunu bu ülkenin en temel sorunudur. Bu sorun çokça denendiği gibi askeri operasyonlarla çözülmedi, çözülmeyecek. Bu sınır ötesi operasyon çözümünden ziyade çözümsüzlük getirecek ve telafisi mümkün olmayan yaralara neden olacaktır. Yüzyıllardır bu coğrafyada kardeşçe yaşayan iki halkın bir arada yaşamasının koşulları kalmayacaktır...”

Eylem boyunca “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Katil Erdoğan!”, “Katil ABD işbirlikçi AKP!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ABD, Türkiye ve

Türkiye-ABD ilişkilerinde yeni durum

Son dönemin en önemli olayı tartışmasız biçimde Türkiye-ABD ilişkileri alanında yaşanan gelişmelerdir. Şu günlerde üzerine büyük fırtınalar koparılan türban sorunu bile gerçekte bu gelişmenin yarattığı yeni durum içinde bir yere oturmaktadır ve özel bir ayrıntı olmaktan öteye gidememektedir.

5 Kasım'da Washington'da gerçekleşen görüşmenin simgelediği ve içeriği doğal olarak henüz bilinmeyen bir yeni ve elbette kirli anlaşmaya dayalı gelişmeler, Türkiye-ABD ilişkilerinde yeni bir dönemi başlatmış bulunmaktadır. Halihazırda bunun ilk kurbanı Güney'i ve Kuzey'i ile Kürtler olmuştur. Fakat bu, daha genel planda Kürt sorunu, sağlanan yeni mutabakatın yalnızca ön plandaki çözücü halkasıdır. İlişkilerdeki görelî sıkıntının oluşturduğu düğüm Kürt sorunu üzerinden çözülmüştür, fakat bu çözümü sağlayan kapsamlı anlaşmanın sonuçları, Türkiye'nin iç politik yaşamı kadar onu çevreleyen tüm bölgeleri etkileyecek kapsam ve önemdedir. ABD emperyalizmi yılları bulan bir terbiye operasyonunun ardından geline yerde Türk burjuvazisinin Kürt sorunundaki hassasiyetlerini belirli sınırlar içinde gözetmek yoluna gitmiştir. Bu kadarı açıktır ve gözler önündedir. Asıl önemli olan, bunun karşılığı olarak aldıklarıdır ve halen bilinmeyen, fakat hiç değilse genel mahiyeti ile tahmin edilmesinde bir güçlük de bulunmayan asıl konu budur. Kürt sorunu üzerinden sağlanan anlaşma ile Türkiye halklarının olduğu kadar tüm bölge halklarının geleceğini de derinden etkileyecek bir yeni durum yaratılmıştır, gelişmenin asıl önemi buradadır.

Türkiye yönünden 60 yılı bulan bir kölece sadakatin ve uşakça hizmetin karakterize ettiği Türkiye-ABD ilişkilerinde bazı dönemlerde belli sıkıntılar yaşanagelmıştır. Geçmişte, '60'lı ve '70'li yıllarda, daha çok Kıbrıs sorunu üzerinden kendini gösteren bu türden geçici sıkıntıların yeni vesilesi Güney Kürdistan'daki gelişmeler oldu. 1 Mart tezkere kazasının beklenmedik biçimde gerdiği ilişkiler, Irak'taki emperyalist işgalin dolaysız sonuçlarından biri Güney Kürdistan'da fiili bir Kürt devletinin oluşması olunca ve bunun resmen de gerçekleşmesi riski büyüyünce, daha da sorunlu hale geldi. Gerçekte sıkıntıya giren Türk burjuvazisinin kendisi idi ve çıkışı arayan da o oldu. ABD-İsrail dayatmalarına boyun eğme ve burun sürme operasyonunu sineye çekme sayesinde, daha 2005 yılı ortalarında ilişkiler yeniden normalleşti ve ABD'nin istediği yeni biçimi aldı. (*Ekim*'in Haziran 2005 tarihli 242. sayısının başyazısı, “*Türkiye-ABD ilişkilerinde yeni dönem*” başlığı altında bu yeni durumu tarihsel bir çerçeve içinde çeşitli yönleriyle ele almaktadır. Bkz. **Parti Değerlendirmeleri- 2**, s.340-354).

İlişkilerin yeniden bir dengeye oturduğunun ve dünyanın bugünkü koşullarında Türk burjuvazisi ve devleti için farklı bir yol da bulunmadığının aynı dönemdeki bir başka teyidi, tam da aynı günlerde güncellenen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi üzerinden geldi. Devletin gerçek anayasası sayılan bu gizli belge güncellenmiş yeni biçimiyle, “*ABD ile ilişkiler tarihseldir ve çok yönlüdür*” diyor ve bunu şu temel önemde stratejik saptama ile birleştiriyordu: “*Türkiye'nin ABD ile ilişkileri Orta Asya, Balkanlar,*

Güney Kafkasya, Ortadoğu politikaları bakımından stratejiktir. Bu konularda işbirliği, dayanışma Türkiye'nin çıkarınadır.” Emperyalist efendiye tarihsel sadakati ve hizmeti yineleyen bu sözler, NATO'ya hizmet gerçekte ABD'ye hizmet anlamına geldiği için, “*NATO'daki rolümüzü korumalıyız. NATO'nun farklılaşan siyasetinde yerimiz olmalı*” saptamasıyla daha da pekiştirilmiş oluyordu.

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nin bu kritik saptamalarından çıkan iki önemli sonuç vardı. Bunlardan ilki, Güney Kürdistan'daki gelişmelerin yarattığı sıkıntılar ne olursa olsun, Türk burjuvazisi ve devleti ABD emperyalizmi ile çıkar ve kader birliğini sürdürecektir ve elbette bunun gereklerini de sadakatle yerine getirecekti. İkincisi, bizzat devletin gerçek ve hükümetler üstü kalıcı siyasetini içeren bir belgede dile getirildiğine göre, bu stratejik politika ve tercih, gerçekte tüm kesimleriyle bir bütün olarak Türk burjuvazisinin kollektif iradesini ve çıkarlarını dile getirmekte idi.

ABD emperyalizminin Kürtler'e üçüncü ihaneti

Daha 2005'te bu noktaya ulaşıldığına, tezkere kazası sonrasında oluşan sorunlar böylece geride bırakıldığına göre, 5 Kasım'la birlikte yeni olan, ilişkilerde yeni bir dönemin başlangıcı anlamına gelebilen gelişme nedir peki? Yanıt kısaca ve basitçe, emperyalist efendi olarak ABD'nin Türk burjuvazisinin Kürt sorunundaki hassasiyetlerini, tam onun beklentilerine denk düşecek düzeyde olmasa da, yeniden gözetmeye başlamış olmasıdır. Ve elbette bu denli önemli bir tutum değişikliğinin karşılığı olarak da Türk burjuvazisinden ve devletinden emperyalist planları ve girişimleri çerçevesinde istediklerini alabilmesidir. Özellikle İran ve Irak konusunda, aynı ölçüde Afganistan ve krizdeki gelişmelere bağlı olarak muhtemelen Pakistan konusunda. Sudan'dan ve Filistin'den iç Asya'ya uzanan politik-diplomatik taşeronluğun ise sözünü bile etmiyoruz.

Kolayca akla gelebileceği gibi, Türk burjuvazisi payına ABD'ce gözetilen hassasiyetlerin öncelikli alanı hiç de Türkiye'nin içi değil fakat dosdoğru Güney Kürdistan'dır. Türk gericiliği Irak'ın işgalinden beri Güney Kürdistan'daki gelişmeleri, Türkiye'deki Kürt sorununu da azdıracak ve kontrol edilemez bir boyuta vardıracak bir büyük sorun, mevcut durumda Kürt sorunundaki asıl ve acilen önlenmesi gereken stratejik bir tehlike olarak değerlendirmekte idi. Fakat Güney Kürdistan'daki süreç ABD'nin denetimi ve desteği altında yürüdüğü sürece bu konuda yapabileceği bir şey yoktu, hoşnutsuzluğunu ve beklentilerini yineleyip durmak dışında. Kerkük referandumu burada en kritik halka idi. Bu referandum gerçekleşir ve federe Kürt devletinin beklentilerine uygun biçimde sonuçlanırsa, bu, yarının bağımsız Kürt devleti için yolun açılması anlamına gelecekti. Türk gericiliğinin Türkiye'deki Kürt sorununun gelecekte yaratabileceği tehlikeleri bugünden bertaraf edebilmek için öncelikle bu gelişmeyi durdurması gerekiyordu. Yineliyoruz, bu onun için stratejik önemde bir sorun ve asıl büyük tehlike idi.

Irak'ın ABD için bir batağa dönüşmesi ve emperyalist dünya hegemonyasının korunması ve

pekiştirilmesi hedefi çerçevesinde hayati önemi bulunan Büyük Ortadoğu Projesi'nin geline yerde bir çıkmaza saplanması, Türk burjuva gericiliğine bu şansı beklenmedik biçimde sunmuş bulunmaktadır. ABD, Irak'ı kontrol altına almak ve Büyük Ortadoğu Projesi'yle hedeflenen amaçlarına ne edip edip ulaşmak kararlılığındadır. Bu hedefler onun için hayati önemdedir; zira buradaki her başarısızlık, emperyalist dünyada halen zaten sorunlu olan hegemonik konumunun daha da sarsılması ve giderek çözülmesi anlamına gelecektir. İran'a yönelik saldırı şimdilik geri plana düşmüş görünse de, Amerikan emperyalizminin yeni hamlelere yönelik somut planlar ve hazırlıklar yaptığından kuşku duyulmamalıdır. İşte bu planların içinde, İsrail bir yana bırakılacak olursa, bölgedeki en önemli ve en sadık işbirlikçi olarak Türk devletine çok önemli roller düşmektedir. O bu alanda politik-pratik yönden Amerikan emperyalizmi için İsrail'den bile önemlidir. Kürt halkının özgürlük umutlarının boğulmasına dayalı pazarlıkların kirli ve maceracı zemini işte budur. Kapalı kapılar ardında bir sonuca bağlanan bu kirli pazarlıkların somut içeriği hakkında şu an için elbette ki bir bilgimiz yok. Şu an bunun bir önemi de yok; zaman çok geçmeden bunların neler olduğunu peyder pey nasılsa açığa çıkaracaktır. Şimdilik önemli olan, ABD gibi Türk burjuva gericiliğinin yularını sağlam tutan bir emperyalist efendinin, Türk burjuvazisi için en hayati değerde olan bir konuda karşılığını fazlasıyla almadan bir şey vermeyeceğini bilmektir.

Son 30 yıl içinde Güney Kürtleri'nin ABD tarafından üçüncü bir kez satılışı işte bu çerçevede gerçekleşmiştir. Güney Kürtleri'nin gerçekleşmesi için tüm umutlarını ABD'ye bağladıkları o bağımsızlık rüyası böylece gömülmüş bulunmaktadır. Kerkük referandumunun ertelenmesi bunun ifadesidir. Bu erteleme siyasal bir karar ve tercihin ifadesidir. Somut anlamı, Kerkük'ün Kürdistan'a bağlanmayacağıdır. Bu durumda Güney Kürdistan Kerkük'süz, dolayısıyla güçsüz ve çaresiz, dolayısıyla da kolayca denetlenip idare edilebilecek bir federe devlet olarak kalmaya mahkumdur. Türk burjuva gericiliğinin Kürt sorunundaki en azgın kesimleri dahi geline yerde bu kadarına dünden razıdırlar ve bu kadarını memnuniyetle karşılamaya hazırdırlar. Zira onlar Irak'taki gerçekler düşünüldüğünde başka türlü olamayacağını herkes gibi gayet iyi bilmektedirler. Irak'ın işgalinden beri onlar için sorun, Güney Kürdistan'ın federe devlet olarak varlığı değil, fakat bağımsızlık potansiyeli ve bunu olanaklı kılacak temel önemde bir sorun olarak Kerkük'ün geleceği idi. Yeni durum bu açıdan onların beklentilerini fazlasıyla karşılamaktadır ve bu ABD'nin Kürtlere üçüncü bir kez ihaneti sayesinde gerçekleşmiştir.

Yanlış bir anlamaya mahal vermemek için şunu da kısaca ekleyelim. ABD'nin, Güney Kürtleri'nin üçüncü bir kez satışı anlamına gelen bu tutum değişikliğinin gerisinde, özellikle Kerkük kararının gerisinde, hiç de yalnızca Türk burjuvazisinin hassasiyetlerini gözetmek yoktur. Her ne kadar ABD karşılığında Türk devletinden alabileceklerini fazlasıyla almak için böyle gösterilmesinden yarar umuyor olsa da, gerçekte bunun kadar önemli olan, belki bundan da önemli olan, Şii ve Sünni kesimleriyle Arap burjuvazisinin hassasiyetleridir. Bu türden

ve Kürt sorunu

hassasiyetler gözetilmeden ABD'nin Irak üzerinde denetim kurma şansı zaten olamazdı. Bu gerçek daha Baker-Hamilton raporunda açık biçimde ortaya konulmuş, Kerkük referandumundan vazgeçilmesi de daha o zamandan istenmişti.

Irak Arap burjuvazisinin Kerkük konusundaki tutumu tarihsel bir temele dayalıdır ve Kürt sorununun bu ülkedeki uzun dönemli çözümsüzlüğünü belirlemektedir. Kerkük sorunu olmasaydı, Irak'taki Kürt sorunu geniş kapsamlı bir özerklikle daha 1970 yılında belli bir çözüme bağlanmış olurdu.

ABD'nin yarattığı ve işbirlikçi Kürt liderliğinin sineye çekmekten başka bir şey yapmadığı son oldu bitti, Güney Kürtleri'ni işin özünde, 1970 tarihli özerklik anlaşması ile elde edebilecekleri ile başbaşa bırakmıştır. Şu farkla ki, o zaman bunu kendi özgüçleriyle, soluklu bir silahlı halk direnişi ile kazanmışlardı, oysa şimdi bu kadarını bile ABD sayesinde kazanmış görünüyorlar.

Karşılığında ise, ABD'ye kölece sadakatlerinden ve emperyalist işgale hizmetlerinden dolayı, bölgenin hemen tüm halklarının güvensizliğini ve yer yer düşmanlığını kazanmış bulunarak. Dargörüştü işbirlikçi bir burjuva-feodal liderlik altında mazlum Kürt halkı için gerçekten trajik bir yeni sonuç olmuştur bu.

Baker-Hamilton raporundan beri bu konuda özellikle umutlanan ve sabırla bekleyen Türk burjuvazisi sonuçta istediklerini almış bulunmaktadır. Kandil'deki gerilla kamplarına yönelik saldırı da, gerilla kuvvetleri için yaratacağı geçici sıkıntılar dışında, gerçekte Güney Kürdisan konusunda aldıklarının örtüsü olmaktan öteye bir işlev taşımamaktadır. Hatta denebilir ki bu saldırıların sembolik stratejik anlamı bile gerçekte yine Güney Kürdistan'a yöneliktir. Böylece Kürt federe devletinin hükümranlıklar haklarının gerektiğinde nasıl kolayca ayaklar altına alınabileceği tüm dünyaya gösterilmiş olmaktadır. Güney Kürt liderliğinin, ABD rıza gösterdi diye bir şey yapmaktan aciz biçimde bu saldırılarını sineye çekmesi ve Kuzeyli kardeşlerini hedef alan bir yoketme hareketini boş gözlerle izlemesi, devlet olma iddialarına vurulmuş bir başka ağır politik ve moral darbedir. Bu utanç verici tablo, işin özünde, Talabani-Barzani liderliğinin politik ve moral çöküşünü de belgelemektedir. Bölge halkları nezdinde Irak işgalinden beri bu zaten böyleydi, artık Kürt halkı nezdinde de bu böyledir, yeni olan budur.

Bütün bu sonuçlarda gerçekte şaşırtıcı olan hiçbir yan yoktur. Olup bitenler işbirlikçi Kürt liderliğinin tüm geleceğini emperyalistlere ve siyonistlere bağlama stratejisinin iflasını ortaya koymaktadır. Son gelişmelerle birlikte özellikle işgali izleyen günlerde dönek Kürt solcularının sözcülüğünü yaptığı

Kürt amerikancılığı da çökmüş bulunmaktadır. ABD'nin bölgede özgürlük ve demokrasi değil, fakat emperyalist egemenliğini pekiştirme peşinde olduğu artık en kör gözlerin görebileceği bir açıklıkta ortaya çıkmıştır. Siyasal geçmişlerindeki nispi bilimsel aydınlanma sayesinde emperyalizmin özgürlük değil fakat her zaman egemenlik peşinde olduğunu bilen, bilmesi gereken bu Kürt dönekler kitlesi, Kürt halkına tüm Ortadoğu halklarının güvensizliğini ve düşmanlığını

getireceğini bile bile, sözde özgürlük ve bağımsızlık umuduyla emperyalist işgale alkış tutmuş, amerikancılığın bayraktarlığına soyunmuşlardı. Şimdilerde derin bir hayal kırıklığı ve şaşkınlık içinde, Ortadoğu'daki büyük emperyalist nüfuz mücadeleleri ortamında ve koşullar öyle gerektirdiğinde, Kürtlerin Amerikan emperyalizmi için önemsiz bir ayrıntıdan öte bir anlam taşıyamayabileceği üzerine pek derin gerçekleri yeniden keşfediyorlar!

Irak'a yönelik emperyalist işgalin hemen sonrasına ait (Temmuz 2003) *Dünya Türkiye ve Sol Hareket* başlıklı kitabın üç ana bölümü (s.66-123) emperyalist işgali sıcağı sıcağına Kürt sorunu açısından ele almakta ve eski solcu Kürt dönekler kitlesinin yaydığı amerikancı hayallere saldırmaktadır. Söz konusu bölümleri bugün yeniden okumanın, Kürt sorunu çerçevesinde son zamanlarda olup bitenleri değerlendirmek bakımından fazlasıyla yararlı olacağı inancındayız. Dönek Kürt solcuları arasında amerikancığın dorukta olduğu o günlerde söylenenler arasında aşağıya aldığımız şu pasajın özetledikleri de vardı:

“ABD Irak'ta batağa batmış durumda ve zaman içinde bu bataklık derinleşecektir. Böyle olunca, kirli savaşta eğitilmiş ve halk hareketlerini bastırmanın gereklerine uygun biçimde ileri düzeyde donanımlı bir NATO ordusu olarak Türk ordusunun desteğine ihtiyacı olacak, nitekim bu daha bugünden

seslendiriliyor da. Peki ABD ne yapacak, bunun Kürtler için sonucu ne olacak dersiniz? Bu sorunun yanıtı henüz açıkta, ama kesin olan bir şey var: ABD, Kürtlere şu veya bu biçimde üçüncü bir kez ihanet etmeden Türk ordusunu Irak'taki hesapları için gereğince kullanamaz. Demek ki ABD emperyalizmini Kürtlerin en temel ulusal haklardan yoksun mazlum bir ulus olması değil, fakat yalnızca kendi sefil emperyalist çıkarları, hesapları ve bunun gerektirdiği politikalar ilgilendiriyor. Demek ki ABD Kürtleri özgürleştirmek değil fakat yalnızca çıkarlarına uygun düştüğü sürece kullanmak peşinde. Ortadoğu'daki çıkarları için ve elbette Ortadoğu halklarına karşı.” (*Dünya Türkiye ve Sol Hareket, Eksen Yayıncılık, s.90*)

Bugün olanların özü özeti budur, demekle yetiniyoruz.

Türkiye-ABD ilişkileri yeni durum ve Türkiye'de Kürt sorunu

Pazarlıklar Güney üzerinden yapılıyor, ilk adımlar buradan atılıyor, stratejik önemde görülen önlemler burası üzerinden gündeme getiriliyor ama tüm bunların asıl hedefinin Kuzey, yani Türkiye'deki Kürt sorunu ve hareketi olduğunu da herkes biliyor. Ortadoğu'daki Kürt sorununun asıl alanı her açıdan Türkiye'dir ve buradaki düğüm çözülmeden, bölgede Kürt sorunu için kalıcı bir çözüm olanağı yoktur.

Eğer batı emperyalizminin Ortadoğu'daki en önemli üssü olan Türkiye gibi bir ülkede Kürt sorunu gibi kapsamlı bir sorun bulunmasaydı, amerikancı Kürtlerin emperyalizmden beklentileri hiç değilse halen Kosova'da olduğu türden kuşkusuz gerçekleşebilirdi ve böyle bir Kürt devletini, tıpkı Kosova örneğinde olduğu gibi, ilk tanıyacak ülkelerden biri de ABD ile birlikte kuşkusuz Türkiye olurdu. Ama işte gelin görün ki Türkiye'de görkemli bir Kürt sorunu var; Kürtlerin nüfus olarak ve Kürdistan'ın toprak olarak yarısı bu ülkenin hükümranlılığı altındadır ve bu ülkeye egemen amerikancı burjuva sınıf düzeni Kürtlerin inkarında, her türlü özgürlük ve eşitlik umutlarının boğulmasında kesin bir tutum ve kararlılık içindedir. Bu katı gerçek hesaba katılmadan Kürt sorununda doğru bir strateji izlemek olanağı bulunamaz. Sadece Türkiye'de de değil fakat son gelişmelerin bir kez daha kanıtladığı gibi, gerçekte bölgenin bütününde de...

Böylece Türk burjuvazisi ve devletinin Güney Kürdistan'a yönelik tüm girişimlerinin gerisinde kendi bünyesindeki Kürt sorununu kontrol altında tutmak niyeti ve hesabı bulunduğu açık gerçeğine gelmiş oluyoruz. Kuzey'e yönelik acil adım ve önlemlerinden ilki, Güney'deki bağımsızlık umutlarının kırılması idi. Buna paralel olarak gündemleştirilen ikincisi, devrimci bir geçmişten gelen, etkili bir halk hareketi dinamiğini hareket geçirmeyi başarmış bulunan ve sorunu şu veya bu şekilde ama devletle pazarlık yoluyla bir sonuca bağlamak isteyen bir Kürt hareketinin devre dışı bırakılmasıdır. Türk burjuva gericiliğinin 5 Kasım görüşmesinin simgelediği kirli pazarlıklar kapsamında elde ettiği ikinci önemli başarı budur ve o bu konuda ABD emperyalizmiyle birlikte AB emperyalizminin de tam desteğini almıştır. Kuşkusuz bu iki batılı emperyalist odak yıllardır

seslendirdikleri sınırlı bir Kürt reformu ile sorunun yatıştırılması politikasından vazgeçmiş değildirlir. Fakat bunun önce PKK'nin temsil ettiği mevcut Kürt hareketinin olanaklıysa ezilmesi, değilse marjinalize edilerek etkisizleştirilmesinin ardından yapılması gerektiği konusunda da geline yerde Türk burjuvazisi ile açık bir anlaşmaya varmış durumdadırlar.

Halen yapılmakta olan budur. PKK'nin döne döne “ortak düşman” ilan edilmesi, hava hareketları, kara hareketları, DTP'nin çok yönlü olarak kuşatılması, PKK etkisindeki Kürt halk kitlelerinin teröze edilmesi, bunların tümü moda deyimle bu yeni “konsept” kapsamındadır, onun ilk uygulama örnekleridir. Önce Kürt sorununun tüm görkemiyle ortaya çıkmasını sağlayan ve Kürtleri örgütlü bir taraf haline getiren hareket ezilecek, ya da hiç değilse etkisizleştirilecek, ancak bunun ardından Türk burjuva gericiliği ihsan edebileceklerini “Kürt reformu” adı altında gündeme getirecektir. Verebileceklerinin kapsamını ve sınırını kendisi belirleyecek ve elbette bu sayede, gerektiğinde de kendisi ortadan kaldıracabilecektir. ‘90’lı yılların ortasında eski MGK Genel Sekreterlerinden bir generalin kamuoyu önünde açıkça dile getirmekte sakınca görmediği bu politika, ‘90’lı yılların başından beri Türk devletinin Kürt sorunundaki değişmez temel çizgisidir. Yeni olan ve son gelişmelerle tüm açıklığı ile ortaya çıkan, ABD ve Avrupalı emperyalistlerin bu politikaya yeni bir düzeyde ve sonuç alıcı bir tarzda tam destek vermeleridir. Türkiye’deki Kürt hareketinin çok yönlü olarak kuşatılmasına, güçten düşürülmesine ve tecrit edilmesine emperyalist odakların da kendi cephelerinden katılmalarıdır.

Kürt halkı için yarattığı yeni sorunlar ve acılar ne olursa olsun bu gelişme gerçekte her açıdan hayırlı olmuştur. Böylece mazlum bir halkın içerde ve dışarda gerçek dostlarını ve düşmanlarını görebilmesi kolaylaşmış, amerikancı ve avrupalı liberal hayaller ölümcül bir darbe almıştır. Açık biçimde ortaya çıkmıştır ki, Türkiye’deki burjuva gericiliğini, onu her yoldan ve koldan destekleyip yaşıtan emperyalistlerden ayrı düşünmek olanağı yoktur. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin karşında yalnızca Türk burjuva gericiliği değil fakat aynı zamanda emperyalizm durmaktadır. Bu iki engel bir arada aşılacak zorundadır. Türk burjuva gericiliğine vuran emperyalizme de vurmak zorundadır. Bu tarihsel olarak zaten böyleydi ve en iyi dönemlerinde devrimci Kürt akımlarının hemen tümü bunu kendi programlarına böyle de yazmışlar, devrimci stratejilerini de buna göre oluşturmuşlardı. Fakat zaman değişti, dünya değişti, bu görüş ve değerlendirme eskidi diyerek hemen tümü de emperyalizme karşı mücadeleyi bir yana bırakmakla kalmadılar, daha bir de emperyalizmden özgürlük umacak denli gerçeklerden koptular. Bugün katı gerçek kendini tüm görkemiyle yeniden duyuruyor. Tarihsel olarak doğru olanın güncel olarak da tüm geçerliliğini koruduğu son gelişmelerle bir kez daha tüm açıklığı ile ortaya çıkmış bulunuyor.

Burjuva gericiliği Kürt halkına karşı bütünleşmiş durumda

ABD-Türkiye ilişkilerinde yeni gelişmeler ve bunun Kürt sorunu için sonuçları, burjuva gericiliğinin kendi iç ilişkilerine de hiç değilse şimdilik yeni bir görünüm kazandırmış durumda. Dolu dizgin ilerleyen AKP kadrolaşmasının şimdilik sineye çekilmesi, türban düzenlemelerinin beklenen krize yolaçmaması, tümüyle Kürt sorunu üzerinden ABD’ye karşı çatlak sesler çıkaran bazı yıpranmış kontrgerilla mensuplarının Ergenekon’un tasfiyesi aldatmacası eşliğinde harcanması, tüm bunlar 5 Kasım’ın yarattığı yeni durumdan ayrı değildir. Son olaylar bütün açıklığı ile bir kez daha göstermiştir ki, sermaye devletinin

Kürt halkı üzerindeki köleci egemenliğini şu veya bu biçim altında ama her koşulda korumak ve sürdürmek, tüm kesimleriyle burjuva gericiliğinin ortak kaygısı, ortak paydası ve en önemlisi de ortak önceliğidir. İç çelişkilerin şu dönem için geri plana düşmesi ve ordu ile hükümetin uyum içinde hareketi bunun ifadesidir. Bugünkü koşullarda onlar payına öteki herşey şimdilik buna tabidir, bu alanda istenen ortak hedeflere varıldıktan sonra nasılsa dönüp kendi iç dalaşmalarını yeni biçimler altında sürdürmeye gerekli zamanı ve olanağı bulabileceklerdir. Ama önce bölgesel çapta Kürt halkının özgürlük ve eşitlik umutlarına etkili bir darbenin vurulması ve son 20 küsur yıllık mücadelenin kazanımlarının bertaraf edilmesi gerekiyor.

Bu elbette Kürt sorununun üstesinden nasıl gelineceği konusunda burjuva gericiliği saflarından zaman zaman görüş ayrılıklarının, buna dayalı siyasal çatlakların çıkmadığı ve yarın da çıkmayacağı anlamına gelmez. Geçmişte, ‘90’lı ilk yıllarda, mücadele devrimci bir çizgide ve tempolu bir biçimde geliştiren, bunun burjuva gericiliğini kendi içinden nasıl böldüğünü biliyoruz. Ama İmralı teslimiyeti ile birlikte tüm kesimleriyle gericiliğin hızla aynı politika ekseninde nasıl birleşip bütünleştiklerini de biliyoruz. Demek ki ayrılığı yaratan Kürt halkının özgürlük mücadelesinin gücü ve zorlamasıydı. Teslimiyetçi politika bu zorlamayı ortadan kaldırınca, olay bir anda tüm kesimler için “terör” sorununa indirgendi ve Kürtlere verilebileceklerin sınırı burjuva gericiliğinin tüm kesimleri için bir anda “bireysel kültürel haklar” sınırına indi. Yani o bildiğimiz kısır ve aldatıcı AB reformlarının kendiliğinden sonuçlarına. Oysa ‘90’lı ilk yıllarda “federasyonun bile tartışılabileceği”ni dönemin cumhurbaşkanı bile söyleyebiliyordu, sonuçta bu onun hayatına malolsa da.

Kürt sorunu konusunda yeni bir görüş ayrılığı Irak’a emperyalist müdahalenin ve bunun Güney Kürdistan’da yolaçtığı gelişmelerin ardından geldi. Tezkere kazasının ardından ABD’nin Güney Kürtleri ile ilgili olarak Türk devleti karşısında kazandığı özel inisiyatif ve böylece devletin “kırmızı çizgileri”nin fiilen çökmesi, özellikle TÜSİAD’ın temsil ettiği büyük sermaye çevrelerinde yeni fiili durumun kabullenilmesi, Güney Kürdistan’la normal ilişkilerin kurulması eğilimine yolaçtı. Türkiye’nin kendi bünyesinde de bireysel hakları aşan bazı sınırlı reformlar olmadan bu sorunun yükünden kurtulma olanağı bulunmadığını düşünen ve ABD-AB tarafından desteklenen bu kesimler ile devletin geleneksel politikasını temsil eden ordu odaklı kesimler arasındaki bu görüş ayrılığı, son birkaç yıldır bir sorun alanı, yer yer önemli bir gerilim konusu idi.

Fakat geline yerde bu konudaki görüş ayrılığı da geride kalmıştır. ABD ile kirli pazarlıklar temelinde varılan yeni mutabakat, Türk burjuva gericiliğini bir anda yeni “konsept” ekseninde birleştirip bütünleştirdi. Şimdi artık farklı ses yok ortalıkta. Güney’deki oluşumun hadım edilmesi ve Kuzey’deki direniş odağının ezilip etkisizleştirilmesi, tüm kesimleriyle burjuva gericiliğinin artık ortak politikası durumundadır. O güne kadar kudurgan bir şovenizmin sözcüsü olan CHP’nin 5 Kasım’ın ardından Güney Kürdistan’la normal ilişkilere artık geçilebileceğini dile getirmesi, aynı şekilde Genelkurmay Başkanı’nın Irak’ta adam gibi bir federasyona bizim bir itirazımız olamaz açıklaması, gericilik bünyesindeki politik bütünleşmenin öteki yüzüydü. Sonuçta Güney Kürdistan’a ilişkin gelişmeler ABD ile varılan yeni anlaşma çerçevesinde istenen çizgiye çekilince, onu bu yeni haliyle kabullenmek bir sorun, dolayısıyla da gericilik cephesi için bir görüş ayrılığı alanı olmaktan kolayca çıkmış oldu.

Yineliyoruz; burjuva gericiliği kendi bünyesindeki her türden soruna ve iç dalaşa rağmen Kürt sorunu sözkonusu olduğunda tek cephe halinde

birleşebilmektir, son olaylarla bu yeniden kanıtlanmıştır. Bunun bir uzantısı olarak hükümet-ordu uyumunun bir dönem daha sürmesi beklenmelidir. Varsın bu arada AKP cumhuriyetin güdük ve güdümlü laikliğinin altını oymayı sürdürsün, Kürt halkının özgürlük umutlarını boğmak ve Kürdistan üzerindeki köleci egemenliği ne edip edip sürdürmek en öncelikli görevdir ve öteki herşey şimdilik ona tabidir. Özellikle de laiklik şampiyonu amerikancı generallerin soruna bakışı halen budur. Tam da bu nedenle, özellikle de yerel seçimlere kadar AKP’nin cömertçe rahat bırakılacağından kuşku duyulmamalıdır. Çünkü AKP onlar için Kürt halkının kazanımlarına siyasal ve moral darbeler vurabilmenin en etkili silahıdır şu sıralar. “Diyarbakır’ın düşürülmesi”ne ilişkin hesaplar ve hedefler salt AKP’nin değil, fakat AKP üzerinden asıl olarak devletin hesap ve hedefleridir. AKP de bunun çok iyi bir biçimde bilincinde olduğu için, Kürt halkına karşı zalimlerin kılıcı olmayı bilinçli bir tutumla seçerek konumunu güçlendirmeye, toplum ve devlet yaşamında dinci gericiliğe yeni mevziler kazandırmaya bakmaktadır. Türban düzenlemesini sorunsuz sancısız geride bırakması, denebilir ki ona bir 5 Kasım hediyesi olmuştur.

Çıkış ve çözüm için devrimci strateji bir zorunluluktur

Türk burjuvazisi tüm kesimleriyle blok halinde Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin karşında durmaktadır ve bunun tarihsel-sınıfsal mantığı burada hiçbir özel açıklama gerektirmemektedir. Emperyalizmin konumunun ve tutumunun ne olduğunu ise geline yerde olaylar (taşınan tüm ham hayalleri de yerle bir ederek) bütün açıklığı ile yeniden ortaya koymuştur.

Türkiye dünya hegemonya mücadelesinin düğümünü oluşturan bir bölgede Amerikan emperyalizminin en önemli dayanağı, saldırı ve savaş üssü ve elbette vurucu gücü olarak durmaktadır. Irak savaşı ile birlikte yaşanan geçici krizi izleyen tüm gelişmeler, kendileri yönünden gerçekte Türk devleti ve burjuvazisinin Amerikan emperyalizmi için vazgeçilmezliğini yeniden kanıtlamıştır. Halen çıkarları Amerikan emperyalizmi ile uyumu gerektiren Avrupalı emperyalistler için de durum farklı değildir. Dolayısıyla yalnızca Türk burjuvazisi değil fakat onun gerisindeki asıl güç olarak emperyalizm de Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin önünde aşılması gereken temel önemde bir engel olarak durmaktadır.

Ne iyi ki gelişmeler Kürt burjuvazisi hakkında taşınan hayalleri de aynı katılıkla yıkmaktadır. Tüm gelişmeler, onun kaderinin ve çıkarının Türk burjuvazisinin kaderi ve çıkarı ile sağlam biçimde iç içe geçtiğini göstermektedir. AKP’nin Kürdistan’daki siyasal gücünü ve etkisini, Kürt burjuvazisinin, büyük toprak sahiplerinin, aşiret reislerinin, tarikat ağalarının bu partide birleşmesine borçlu olduğu bilinmektedir. Bu birleşik güç Kürt orta burjuva katmanlarının asıl ağırlığını da bu partiye kaydırmıştır. İmralı’yı izleyen dönem içinde Kürt sorunu kapsamında yaşanan temel önemde bir başka gelişme de işte budur. Bu, Kürdistan’daki güç dengelerini değiştirmiş, Kürt burjuvazisi halk hareketinin yarattığı ağırlığın etkisinde kurtularak sınıf çıkarlarına uygun biçimde mevziye girmiş ve bölgede inisiyatifini yeniden etkin biçimde ele almaya başlamıştır. AKP’nin kazandığı güç bunun yansımasıdır, bu gerçekte Kürt burjuvazisinin gücüdür. AKP şu an Kürt kanadıyla Kürdistan’ın en büyük partisidir ve Kürt burjuvazisi şimdi ülkeyi yöneten bu partinin bünyesinde önemli bir ağırlığa, yönetici düzeyde (partide olduğu kadar hükümette de) önemli bir inisiyatife sahiptir. Dolayısıyla Kürt halkına karşı

işlenen tüm suçlara o da aktif biçimde katılmaktadır. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik umutlarının boğulması, demokratik Kürt hareketinin ezilmesi ve etkisizleştirilmesi için kurulan cephenin içinde tüm varlığı ve inisiyatifi ile o da yer almaktadır.

Kürt hareketi bugünkü kuşatılmışlıktan başarıyla kurtulmak ve özgürlük mücadelesini halk hareketinin gücüyle gerçekten ileriye taşımak istiyorsa, tüm bu gerçekleri hesaba katmak, gerçek dostlarını ve düşmanlarını sınıfsal ve siyasal olarak yeniden tanımlamak ve buna dayalı bir yeni devrimci strateji ile ortaya çıkmak zorundadır. İmralı ile birlikte seçilen strateji olayların ağırlığı altında çoktan çökmüş bulunmaktadır. Bu strateji, Cumhuriyetin demokratikleşmesi temelinde Türk burjuvazisi ile bütünleşmeyi hedefliyordu ve bu arada emperyalizmin egemenliğini hiçbir biçimde sorun etmiyordu. Bu strateji içinde emperyalizm engel ya da düşman olmak bir yana, çözümü kolaylaştıracak etkili bir güç odağı idi. Tüm bunların gelinen yerde iler tutar yanı kalmamıştır. Türk burjuvazisi ile barışıp bütünleşerek, emperyalizmi kabullenerek Türkiye ve Kürdistan'ı demokratikleştirmeyi ummak, bilimin ve tarihin gerçeklerini bir yana bırakmaktır. Çünkü gerçek bir demokrasi, onun ürünü olabilecek gerçek bir özgürlük ve eşitlik, ancak bu güçlere karşı mücadele içinde, onlar aşılıp elde edilebilir. Bütün bunlar daha en baştan belli idi, olaylar bunu yalnızca bir kez daha doğrulamaktan başka bir şey yapmadı.

Dün olduğu gibi bugün de Kürt özgürlük mücadelesinin tüm yükünü Kürt emekçileri taşımaktadır. Fakat dünden farklı olarak bugün onlara bu mücadelede kılavuzluk edecek bir devrimci strateji ve onun taşıyıcısı olan bir önderlik yok ortada. PKK'nin mevcut stratejisi, objektif içeriği ve mantığı yönünden, tümüyle burjuva bir karakterdedir. Oysa sınıf olarak Kürt burjuvazisi özgürlük mücadelesinin karşısındadır ve açık bir sınıfsal tutumla Türk burjuvazisinin yanındadır. Kürt hareketinin halen en büyük açmazı budur, mevcut tablo içinde Kürt sorununda yaşanan en büyük anormallik buradadır. Olayların netleştirdiği mevcut sınıfsal-siyasal tablonun ardından bu daha da göze batan bir çelişki olarak durmaktadır orta yerde.

Devrimci strateji, özgürlük mücadelesinin gerçek yükünü çeken sınıf ve katmaların sınıfsal çıkar ve ihtiyaçlarına da uygun düşen strateji demektir. Ulusal davanın sınıfsal mantığını zaman içinde adım adım unutmak ve giderek terketmek, Kürt hareketinin tarihsel nitelikte bir büyük hatası oldu ve bu onu bugünkü çıkmaza getirip sapladı. Bundan ancak son 30 yıllık mücadelenin bu en temel dersini hesaba katan yeni bir değerlendirme ve strateji ile çıkılabilir, ortada başka hiçbir gerçek çıkış yolu görünmemektedir. Doğal olarak bu halen burjuva öğelerle bulaşık olan mevcut hareket içinde bir iç ayrışmayı göze almayı da gerektirir. Bu elbette kısa vadede belki geçici bir güç kaybı anlamına da gelir. Fakat orta ve uzun vadede bu, benimsenecek yeni strateji sayesinde fazlasıyla telafi edilebilecektir. Önce Kürt emekçilerinin açığa çıkarıldığında muazzam bir kuvvet olduğu görülebilecek olan sosyal enerjisiyle ve ikinci olarak da, tam da bu sayede Türk işçi ve emekçileri ile yaşanacak yakınlaşma ve bütünleşme sayesinde... Bu yakınlaşma ve bütünleşme devrimci stratejinin öteki yönüdür ve yalnızca Türkiye'de değil bütün bir Ortadoğu'da Kürt düğümünü çözebilecek biricik gerçek olanaktır. Türkiye'deki sorunun çözüm yönünden tüm bölgeyi kilitlediğinin bu vesileyle yeniden altını çizmek istiyoruz.

Kürt sorunundaki tarihi düğümlemeyi açacak yol budur, tercih buradan yapılmak zorundadır. Bunun dışında ortada şimdiki kısır döngüyü sürdürmekten başka bir alternatif görünmüyor. Bu ise hem Kürt halkının enerjisini anlamlı hiçbir sonuca yolaçmadan tüketip duruyor ve hem de işbirlikçi burjuvazinin

elinde bir bütün olarak Türkiye toplumunu gericilikle zehirlenmenin etkili bir aracı işlevi görüyor. Bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak, iki halk arasındaki ilişkiler de sürekli olarak zehirleniyor. Burjuva milliyetçi bir dargörüşlülük bu zehirlenmeden yarının kolay kopuşu için belki bir yarar umabilir, ama ilkin bu tür bir kopmadan Kürt halkının gerçek bir çıkarı olamaz ve ikinci olarak Kürt halkının işin aslında bu türden bir kopuş olanağı da yoktur. Türkiye'nin Yugoslavya ve Kürdistan'ın Kosova olmadığını, olamayacağını herhalde son olaylar daha açık ve anlaşılır hale getirmiş olmalıdır. Kosovalar ancak emperyalizmin çıkarları gerektirdiğinde ve onun özel çabaları ile yaratılabilir. Oysa bu coğrafyada emperyalizmin kimin yanında olduğu ve yüzyıldan beridir bu bölgede Kürtlere nasıl yaklaştığı iyi bilinmektedir. Sadece Türkiye'nin değil tüm bölgenin tarihsel deneyimi, Kürt halkının acılarından ve köleliğinden emperyalizmin dolaysız olarak sorumlu olduğunu ortaya koymaktadır. Güney Kürdistan'daki gelişmeler bu yüzyıllık dersi bir süreliğine unutturdu dargörüşlü Kürt milliyetçisine, ama aynı Güney Kürdistan'daki yeni gelişmeler de gerisin geri en dumura uğramış bilinçlere yeniden kazıyor bunu.

Kürt ve Türk emekçilerinin birleşik devrimci mücadelesi için!

TKİP tüm milliyetlerden işçi sınıfının devrimci partisidir. Onun saflarında kadın-erkek, Kürt-Türk ve öteki milliyetlerden komünistler omuz omuza mücadele ediyorlar. Onun ulusal sorunda kendi teorisi, programı ve taktiği vardır. O başta Kürtler ve Türkler olmak üzere tüm milliyetlerden işçilerin ve emekçilerin omuz omuza mücadelesinden yanadır ve Türkiye'deki Kürt sorununun gerçek ve kalıcı bir çözümünün de ancak bununla olanaklı olduğuna inanmaktadır. Bu soyut bir inanç değil fakat tarihin ve bilimin temel dersleri ışığında ve elbetteki işçi sınıfının çıkarları ekseninde sorunu ortaya koymanın bir ürünüdür. TKİP, gündelik faaliyetinin her alanında Kürt halkının meşru ulusal haklarını tüm açıklığı ile tam bir kararlılıkla savunmaktadır. Şovenist zehirlenmenin Türk işçi ve emekçilerinin bilincinde yarattığı kirlenmeyi gidermeye, her vesile ile onları Türk burjuvazisine karşı mazlum Kürt halkının yanında yer almaya, onun haklı ve meşru istemlerini, bu istemlere dayalı mücadelesini desteklemeye, bunun için de bizzat mücadele etmeye çağırmakta, bu mücadeleyi pratik olarak da örgütlemeye çabalamaktadır. Kuşkusuz Türkiye'nin herşeye rağmen devrimci çizgide ısrarlı tüm öteki devrimci parti ve grupları da benzer bir çaba içinde bulunmaktadır.

Fakat bu çabanın başarısı, halen Kürt emekçilerinin önemli bir bölümünü etki ve denetim altında tutan Kürt hareketinin izleyeceği çizgiye de sıkı sıkıya bağlıdır. Bugüne kadar bu çizgi Türkiyeli devrimcilerin işini kolaylaştırmadığı gibi esası yönünden zora da soktu. Sosyal mücadeleye etkili bir biçimde katılmak ve bu mücadele içinde Türk işçi ve emekçileri ile kaynaşmak gibi temel önemde bir

boyutu içermedikçe sonuç başka türlü de olamazdı. Umut edelim ki, bu son gelişmeler, Türkiye'den öteye bölgesel düzeydeki gerici ve emperyalist kuşatma Kürt hareketinin kendi gerçek dostlarına yönelmesini kolaylaştırmaya bir vesile olsun.

Sosyal mücadelede reformistler ve ulusal mücadelede milliyetçiler, devrimcilerin karşısına, devrimin uzun ve zor bir iş olduğu, oysa sorunlara hızlı ve kolay çözümler gerektiği türünden çoğu kere açıkça dillendirilmeyen bir mantıkla çıkarlar. Biz komünist devrimciler de diyoruz ki, gerçekte devrim işin özünde en kısa ve kolay yoldur. Reformist çizginin ya da uzlaşmanın kısa ve kolay yol olduğunu sananlar tarihe ve bugünün gerçeklerine baksınlar. Reformizm ya da uzlaşma nerede hangi sorunu nasıl çözmüştür? Örneğin Filistin'de olup bitenin anlamı nedir? Ya Güney Kürdistan'da? Güney Kürdistan'da sorun (kaldı ki gerisinde yüzyıla yaklaşan bir mücadele var!) tam da '90'lı yılların başında Talabani'nin Kürt devrimcilerine önerdiği gibi, "piyasa ekonomisi ve burjuva demokrasisi" yolu ile çözülebildiyse, halen Kürtlerin üçüncü kez satılışı anlamına gelen olaylar neyin nesi?

Reformizm sorunları çözmez sadece sürdürür, bu ulusal sorun da içinde tüm siyasal sorunlar için olduğu kadar sosyal sorunlar için de geçerlidir. "Sosyal refah" Avrupası adım adım tarihe karışıyor demek yeterlidir, buna kanıt göstermek için. Öte yandan, devrim yolu reformları dışlamadığı gibi gerçek reformlar da ancak devrim mücadelesinin yan ürünleri olarak elde edilebilirler. Buna ister aynı "sosyal refah" Avrupası üzerinden bakın, ister örneğin son 20 küsur yıllık Kürt özgürlük mücadelesi üzerinden, sonuç aynıdır, reformlar devrim mücadelesinin basıncı altında elde edilmişlerdir. Devrim mücadelesinin güç kaybettiği yerde de burjuva gericiliği tarafından adım adım ortadan kaldırılmışlardır.

Kürt hareketi ve halkı halen bugünün Türkiye'sindeki tüm gücünü, kazanımlarını, mevzilerini devrimci dönemine borçludur. İmralı sonrası çizgi buna hiçbir şey eklemeyişi gibi kazanımların bir kısmının yitirilmesine de yolaçmıştır. Buna Türk burjuva gericiliği saflarında yaratılan ve zamanında mücadeleye hizmet eden çatlaklar da dahil. Aynı şekilde Kürt burjuvazisinin ara katmanlarının bir kısmını yanına ve yedeğine çekme de dahil.

Reformizm sosyal mücadelede olduğu gibi ulusal mücadelede de bir çıkmaz yoldur. Hele de Ortadoğu gibi bir coğrafyada ve hele de Türkiye gibi bir ülkede. Çıkış devrimci mücadelede, bunu esas alan devrimci bir stratejide, bunun gereği olarak da Kürt, Türk ve öteki milliyetlerden tüm Türkiyeli emekçilerin birleşik devrimci mücadelesindedir. Melanetli 5 Kasım anlaşması ile başlayan yeni dönemin olayları bunu günden güne herkese daha açık bir biçimde ve daha katı bir gerçeklik olarak gösterecektir.

EKİM

(TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'in Şubat 2008 tarihli 250. sayısının başyazısıdır...)
(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

DİSK Genel Kurulu üzerine

DİSK 13. Genel Kurulu 15-17 Şubat tarihleri arasında İstanbul’da toplandı. Üç gün süren genel kurulda yeni yönetim belirlendi ve bir program niteliğindeki “13. Genel Kurul Yönlendirici Temel Belgesi” kabul edildi.

Özellikle son yıllarda, sendika genel kurulları sınıf hareketinin sorunlarının tartışıldığı, mücadele programlarının ele alındığı platformlar olmaktan çıkmış durumda. Daha ziyade hukuksal zorunluluklardan dolayı yapılan bu genel kurullara koltuk mücadelelerinin ve hamasi nutukların damgasını vurduğu da biliniyor. Hatta Türk-İş genel kurulları gözönüne alındığında aslında işçilerin konuşması gereken bu platformların tam tersine sermaye sözcülerinin gelip işçi sınıfına hakaretler yağdırdığı, aşağıladığı, alay ettiği yerler haline geldiği de herkesin malumu. Sadece yakın zaman önce gerçekleştirilen BMİS Genel Kurulu’nun belli yönleriyle bu tablonun dışına çıkabildiğini söylemek mümkündür.

Geçmiş yönetimin pratiğine dönük bazı anlamlı eleştirileri bir kenara koyacak olursak DİSK Genel Kurulu da sözünü ettiğimiz olumsuz genel kurullar geleneğinin bir parçası oldu. Ne Süleyman Çelebi’nin “Yeniden devrim, yeniden DİSK!” türünden sözleri ne de sonuç belgesi olarak kamuoyuna açıklanan “13. Genel Kurul Yönlendirici Temel Belgesi”nde ortaya konulan iddialar bu gerçeğin üzerini örtmeye yetmedi. Bir öncekine göre daha cansız bir havada geçtiği gözlenen genel kurula esas olarak delege ve seçim hesapları damgasını vurdu.

Tek liste üzerinden seçime gidilmesi bir iç bütünlüğü değil fakat ertelenmiş hesaplaşmaları anlatmaktaydı. Hesaplaşma ve saflaşmalar sonucunda kimi isimler Süleyman Çelebi tarafından listeye alınmadı. Kimi isimler de Süleyman Çelebi ekibiyle gelecek genel kurulda daha açıktan hesaplaşmak için olsa gerek yönetime girmeyi tercih etmediler. Neticede de hayli kırılğan bir yönetim listesi oluştu. Birbirine pek de yakın durmayan isimlerin karşılıklı ince taktik hesaplar neticesinde yönetimde biraraya gelmesini DİSK’in önümüzdeki süreçte yönetim planında yaşayacağı bazı sorunların habercisi saymak pek de yanlış olmayacaktır.

Geçmiş pratiğe dönük eleştiriler yanıtsız kaldı

Genel kurulda konuşan delegelerin bir kısmı geçmiş yönetime bir dizi eleştiri yönelttiler.

DİSK yönetiminin Avrupa Birliği konusunda yaptığı açıklamalar ve AB fonlarından para alınması, 10 Aralık Hareketi’ne katılım konusu, 2005 1 Mayıs’ında “işimi seviyorum, fabrikamı seviyorum” türünden dövizler taşınması, seçimlerde CHP’nin desteklenmesi, 12 Eylül mitingine katılmama çağrısı yapılması, Çelebi’nin “Mustafa Koç için yürürüz” açıklaması gibi başlıklar üzerinden yer yer anlamlı değerlendirmeler yapıldı.

Eski yönetim adına eleştirileri Musa Çam ve Süleyman Çelebi yanıtladılar. Musa Çam AB konusunda önceki genel kurulun söylediklerinin dışına çıkılmadığını, sadece kendilerinin değil bütün bakanlıkların AB fonlarından para aldığını vb. söyledi. Süleyman Çelebi ise eleştirilerin hemen tamamının üzerinden atladı. Hiçbirine dişe dokunur bir yanıt

vermedi. Sadece 10 Aralık Hareketi konusuna değindi ve bunun “çok iyi niyetli” bir girişim olduğunu söyledi. Konuşmasının toplamıyla da geçmiş dönem pratiğini sahiplenmiş oldu. Çelebi’nin geçmiş yönetimin pratiğini sahiplenmeye, dile getirilen yanlışların ise üzerinden atlamaya dönük konuşması, yeni dönemde de DİSK yönetimi açısından fazla bir şeyin değişmeyeceğini göstermesi bakımından anlamlıydı.

Yönlendirici Temel Belge üzerine

Genel kurulla ilgili yayınlanan metinlerde “Yönlendirici Temel Belge”nin ön süreçte DİSK’in bütün kademelerinde tartışılarak oluşturulduğu vurgulanmaktaydı. Gene aynı metinlerde “Yönlendirici Temel Belge”ye son şeklinin genel kurulda verileceği söylenmekte idi. Ancak genel kurulda sözkonusu metin üzerinden herhangi bir tartışma açılmadı. Fakat genel kurul belgesi olarak kamuoyuna açıklandı.

Gerçi söz konusu metinde emperyalist politikalar, AB’nin niteliği, emek ile sermaye arasındaki ilişkilerin niteliği gibi konularda bir takım anlamlı tespitler yer almaktadır. İşçi sınıfı başta olmak üzere tüm topluma “ayağa kalkış çağrısı” yapması gibi bir genel olumluluk da taşımaktadır. Fakat tam da genel kurulda bir sendikacının dile getirdiği gibi sorun, tespitler yapıp kararlar almakta değil ama bunları hayata geçirmekte yaşanmaktadır. Kağıt üzerinde oldukça güzel duran söz yığınları, pratik bir karşılık bulamadığında anlamsız kalmaktadır.

Ancak “Yönlendirici Temel Belge”yi tartışmalı kılan içerdiği kararların uygulamaya geçirilmeyecek olmasından ziyade hangi amaçla öne sürüldüğüdür. Genel kurulda yapılan tartışmaların niteliği ve derinliği bizlere “Yönlendirici Temel Belge”nin ne işe yaradığı ve yarayacağı konusunda somut bir fikir vermektedir. Süleyman Çelebi’nin geçmiş dönemdeki politikalar ile ilgili sözlerindeki ciddiyetsizlik ile herkesin bildiği hesap ve pazarlıkların boyutu ortaya koymaktadır ki büyük bir iddia ile ilan edilen bu belgenin görünürdeki tek işlevi geçmiş sürece ilişkin pratiğin üzerine örtmek ve kimi eleştirilerin önünü kesmekten ibarettir.

Değişen ve değişmeyen

Son 4 yıllık süreç toplam olarak ele alındığında DİSK’te geçmişe göre bazı şeylerin değiştiğini görmek gerekmektedir. Örneğin BMİS dört yıl öncesine göre özellikle örgütlenme alanında belli bir toparlanma içerisindedir. Gene Devrimci Sağlık-İş’in önemli bir genişleme süreci yaşadığına tanık olunmaktadır. Özellikle bu iki sendikanın örgütlenme alanındaki başarılı pratikleri DİSK’in son dört yıllık sürecinin olumlu yanını oluşturmaktadır. Dikkate değer nokta, bu iki sendikanın genel kurulda ortaya koydukları tutumun genele göre daha farklı olmasıdır.

Dev Sağlık-İş adına konuşanlar mücadelenin ve örgütlenmenin sorunlarına daha özel vurgularla değinmişler, koltuk hesaplarının dışında kalmak istediklerini de özellikle vurgulamışlardır. Bu yanılla hem ilkeli bir duruş sergilediklerini, hem de genel kurul kürsüsünü kendi açılarından başarılı bir biçimde kullandıklarını, bu anlamda da genel kurula bir

müdahale çabası gösterdiklerini söylemek mümkündür.

Dev Sağlık-İş’ten farklı olarak BMİS genel kurula herhangi bir müdahale çabası içinde olmamıştır. Son süreçte örgütlenen ya da grev ve direnişte olan işyerlerinden genel kurula işçi taşınmaması, hiçbir BMİS yöneticisinin söz almaması ya da divana girmemesi, seçimlerin ikinci turunda yaşanan gerginlik türünden işaretler, BMİS’in Süleyman Çelebi ekibine belli bir mesafede durmak istediğini göstermektedir.

Örgütlenme konusundaki ısrarlı çabaları ve genel kuruldaki tutumları BMİS ile Dev Sağlık-İş’i belli bir noktada buluşturmaktadır. Bu buluşmanın aynı zamanda Süleyman Çelebi şahsında temsil edilen yönetim çizgisiyle bir ayrışmanın, potansiyel bir kutuplaşmanın filizlerini taşıdığını söylemek pek de yanlış olmayacaktır. Bu türden bir ayrışma ve kutuplaşmanın ilerde nasıl gelişeceğini, sınırlarının ve boyutlarının ne olduğunu bugünden söyleyebilmek ise mümkün görünmemektedir.

Şimdilik DİSK Genel Kurulu üzerine söylenebilecekler aşağı yukarı bunlardır. Son olarak söylemek gerekir ki, DİSK bu genel kuruldan güçlenerek çıkmamıştır. Sınıf mücadelesinin giderek ağırlaşacağı önümüzdeki süreci DİSK’in bu haliyle göğüsleyebilmesi, sınıf hareketinin yakıcı ihtiyaçlarına hiç değilse bir ölçüde yanıtlar üretebilmesi fazla mümkün görünmemektedir.

DİSK şu ya da bu biçimde ama mutlaka değişecektir. Ya Türk-İş’le benzeşme süreci hızlanarak devam edecek ve sermayeye hizmette sınır tanınmayacaktır. Ya da tam tersi olacak DİSK işçi sınıfının bağımsız çıkarlarına hizmet eden bir nitelik kazanmaya yönelecektir. Dolayısıyla DİSK’in akıbetini seçilen yönetimden ziyade, sınıf mücadelesinin seyri belirleyecektir. DİSK’in akıbeti devrimci bir sınıf hareketi yaratma çabasının başarısına sıkı sıkıya bağlıdır.

TEKEL işçisine yeni oyunlar...

Kazanmanın yolu direnmekten geçiyor!

TEKEL sigara fabrikalarının varlık satışı yöntemiyle özelleştirilmesini öngören ihale, tekliflerin alınmasının üzerinden sadece 3 gün geçtikten sonra apar topar gerçekleştirildi. Yağma ihalesini açık arttırmada 1 milyar 720 milyon dolar teklif eden British American Tobacco (BAT) firması kazandı.

TEKEL işçileri haftalardır özelleştirme saldırısına karşı çok çeşitli eylemler gerçekleştirdiler. Bu eylemler TEKEL işçisinin taşıdığı mücadele potansiyelini ve fabrikalarını yağmacılara teslim etmeme konusunda kararlılık içerisinde olduklarını net bir biçimde gösterdi. Yürüyüşler, basın açıklamaları, gece fabrikalarda kalma eylemleri 18 Şubat'ta Ankara'daki merkezi eylemle doruk noktasına ulaştı. Acımasız bir devlet terörüne ve açık bir sendikal ihanete maruz kalan işçiler buna rağmen eylem alanını terketmemek için önemli bir direniş sergilediler.

Hem son haftalarda gerçekleştirilen eylemlerin yaygınlığı ve sürekliliği, hem de gerek bu eylemlerde gerekse 18 Şubat Ankara eyleminde ortaya konulan öfke ve kararlılık bu işin sermaye açısından pek de kolay olmayacağına işaret etmekteydi. Tekliflerin alınmasından sadece birkaç gün sonra ihalenin apar-topar yapılması, sermayenin TEKEL işçilerin verdikleri kararlılık mesajını doğru okuduğunu, bu nedenle de özelleştirme sürecini bir an önce bitirmeye çalıştığını göstermekteydi.

İşçiler, bu eylemler sırasında hem Türk-İş yönetimi, hem de örgütlü oldukları Tek Gıda-İş Sendikası yönetimi tarafından yalnız bırakıldılar. İhale öncesinde Ankara eyleminde işçilere ihanet eden Tek Gıda-İş yönetimi ihale sonrasında da mücadele ve eylemden uzak durmaya özen gösterdi. İhalenin iptali için önümüzdeki günlerde Danıştay'a başvurulacak olması ise sendika yöneticilerinin oyalama taktiklerinden başka bir şey değil.

İhale sonrası yeni oyunlar devrede

Artık ihale yapılmış TEKEL sigara fabrikalarının yağmacı BAT şirketine satışının yolu açılmıştır. TEKEL işçileri ihale sonrasında da fabrikalarını yağmacılara teslim etmemek için değişik biçimlerde eylemlerini devam ettirmektedir. “Ölmek var, dönmek yok!” şiarı mücadele kararlılığı içindeki işçilerin dilinden sıklıkla duyulmaktadır. Kısacası TEKEL işçisi düne göre daha çetin bir sürece girildiğinin farkındadır ve zorlu bir mücadeleyi göze almış görünmektedir.

Buna karşılık sermaye de boş durmamaktadır. İhaleyi apar topar yapmakla yetinmeyen sermaye ihale süreci önümüzdeki süreçte de TEKEL işçilerinin kafasını karıştırmak, birliğini bozmak ve onları mücadeleden alıkoymak için yeni oyunlar tezgahlanmaktadır. Bunlardan biri de ihale şartnamesinde son anda yapılan bazı değişikliklerin işçilere bir umut ışığı olarak sunulmasıdır.

Bu tezgahlanan oyunda medya borazanları da aktif biçimde yer almaktadır. Örneğin *Bugün Gazetesi* yazarı Mustafa Süzer'in ihalenin yapıldığı gün kaleme aldığı bir makalede şunlar söylenmektedir: “*Özelleştirmede ilk kez işçiler lehine tarihi bir düzenleme yapıldı. Bugün ihalesi yapılacak olan Tekel'in sigara fabrikalarında çalışan 3 bin işçi, özelleştirme sonrası isterse özel şirkete geçmeyerek kamuda çalışmaya devam edecek. Bu düzenlemenin ortaya çıkması sonrası Tekel işçisinin yaptığı eylemlerde polisten boşuna dayak yediği ortaya çıktı.*”

Bu değişiklik yapılmadan önce şartnamede, devirden

evvel TEKEL yönetimince sigara fabrikalarındaki bütün işçilerin çıkışlarının verilip tazminatlarının ödeneceği, yani fabrikaların yağmacılara “boş” teslim edileceği yazıyordu. Buradan bakıldığında kendilerine kamuda çalışma olanağı sağlandığı için şartnamede yapılan değişikliğin TEKEL işçilerinin yararına olduğu, hatta onları mağdur etmemek için yapıldığı düşünülebilir.

Ancak durum hiç de öyle değildir. Fabrikaların işçilerden arındırılmış biçimde “boş” teslim edilmesini, şartnamenin de buna uygun düzenlenmesini yağmacı şirketler (özellikle de BAT) istemişlerdir. Çünkü bu şirketlerin hiçbirinin özelleştirmeden sonra fabrikalarda üretime devam etmeyi düşünmediği, fabrikaları başka şekillerde kullanma yoluna gidecekleri zaten bilinmektedir. Dolayısıyla da binlerce işçiye kendilerine yük etmek onların isteyebilecekleri en son şeydir. Kısacası şartnamedeki sözü edilen değişiklik işçiler için değil, tam tersine yağmacılar için yapılmıştır.

Peki sigara fabrikaları yağmacılara devredilip kapatıldıktan sonra işçiler ne olacaktır. Kamuda kalmaları onların sorunlarını çözmeye yetecek midir? Devlet hepsi de sigara üretiminde deneyimli bu işçileri ne tür bir işte istihdam edecektir? Bu işçilerin mevcut ekonomik/sosyal hak ve kazanımları ne ölçüde korunacaktır?

Açıktır ki bütün bu sorulara işçiler adına olumlu yanıtlar vermek asla mümkün değildir. Fabrikalarıyla birlikte devredilmeyip kamuda kalmaları bu işçiler için bir kazanım anlamına gelmemektedir. SEKA'yı hatırlamak yeterlidir. SEKA işçisine de direnişin bitirilmesi karşılığında kendilerine belediyenin iş vereceği vaat edilmişti. Yani bir anlamda onlara da “siz kamuda kalacaksınız, merak etmeyin” denilmişti. Fakat sonra kendilerine verilen sözlerin hiçbirisi tutulmadı. Kağıt üretiminde uzmanlaşmış işçiler aylarca boşta bırakıldı, ya da kendilerine en alakasız işler verildi. Bir süre sonra da kendi kaderlerine terkedildiler. Tüm kazanımlarını ve sosyal haklarını yitirdiler. Vaatlere aldanmaları, mücadeleyi bir kenara bırakıp bireysel kurtuluş çabası içine girmeleri halinde TEKEL işçilerini

de benzer bir akıbet beklemektedir.

SEKA işçisinden TEKEL'e kalan başka bir deneyim de fabrikalara kapanarak, diğer sınıf güçlerinden yalıtılmış halde uzun soluklu bir mücadele yürütmenin mümkün olmadığıdır. İhale gününden bu yana işyerlerine sahip çıkma adına fabrikalarına kapanan TEKEL işçileri, fabrikalarını kararlılıkla savunmanın yanında, sınıfın diğer mücadeleciler güçleriyle en geniş bir birlikteliği yakalamak için çaba içerisinde olmalıdır. Kendisi dışındaki mücadele süreçlerine mesafeli duran, örneğin tersane işçilerinin bugünlerde zorlu bir süreçten geçen kavgasını uzaktan izlemekle yetinen, aynı şekilde SSGSS eylemlerini sahiplenmeyen Tekel işçilerinin, sıra fabrikalarının kapatılmasına geldiğinde kendi eksenlerinde bir direniş örgütlemeleri de hayli zor olacaktır.

Mücadeleye birleşik ve militan bir biçim kazandırmanın işçi ve emekçiler için ekmek kadar, su kadar önemli olduğu bir süreç yaşanmaktadır. TEKEL işçisi sermayenin yalanlarına kanmadan, hilelerine aldanmadan direniş yolunu yürümeli, kavgası siperlerindeki diğer sınıf kardeşleriyle birleşmenin yol ve yöntemlerini yaratmak için çaba göstermelidir.

Tokat TEKEL işçileri direnişte!

18 Şubat'ta ihalesi gerçekleştirilen TEKEL Sigara Fabrikası işçileri, 22 Şubat gününden itibaren fabrikada kalarak direnişlerini sürdürüyorlar. İşçiler 25 Şubat'ta da fabrikadan toplu çıkış yaparak fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Bin kadar işçinin katıldığı eylemde Tek Gıda-İş Tokat Şube Başkanı Suat Karlıkaya basın açıklamasını okudu. Karlıkaya, sonuna kadar direneceklerini, en azından özlük haklarını yazılı olarak güvenceye alana kadar mücadeleye devam edeceklerini belirtti. TEKEL'in içki bölümü satılırken yanlış yaptıklarını, bu yanlış bir daha tekrarlamayacaklarını söyledi. Eylemde sık sık, “TEKEL vatandır, satılamaz!”, “AKP şaşırma, sabrımızı taşıрма”, “Hükümet istifa!”, “İş, ekmek yoksa, barış da yok!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İşçiler burada vekiller nerede!”, “IMF'nin itleri, sattırmayız KİT'leri!” sloganları atıldı.

Basın açıklamasından sonra eylem ateşi yakan işçiler, TEKEL'in özelleştirilmesi durdurulana kadar bu ateşi yakacaklarını belirttiler. İşçiler toplu bir şekilde fabrikaya dönerken fabrikayı terketmeyeceklerini açıkladılar.

Kızıl Bayrak / Tokat

Adana: TEKEL işçisi yalnız değildir!

Adana'da biraraya gelen DİSK, KESK, TMMOB, TTB, İHD, Halkevleri, EMEP, ÖDP, SDP, SHP, TKP, TÖP, Alevi Bektaşî Birlikleri, BDSP, Alınteri, ESP, ÇAĞRI, ATAK, DHP, Kurtuluş, DİP Girişimi Tekel fabrikasında başlatılan direnişe destek amaçlı bir yürüyüş gerçekleştirdi. 24 Şubat günü Eğitim-Sen önünde kortej oluşturularak Tekel Fabrikası'na yürüyüş başladı. Yürüyüş sırasında sık sık “Tekel işçisi yalnız değildir”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “İşçi-memur elele genel greve” sloganları atıldı. Tekel fabrikasına gelindiğinde işçiler kitleyi “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganı ile coşkulu bir şekilde karşıladılar. Konuşmaların ve basın metninin okunmasının ardından fabrika içerisine direniş çadırı kuruldu. Eyleme yaklaşık 80 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Çiğli’de kurultay hazırlıkları...

Panel: “Taban örgütlenmeleri, sendikalar ve sınıf sendikacılığı”

24 Şubat günü 3. Çiğli İşçi Kurultayı hazırlık çalışmaları çerçevesinde bir panel gerçekleştirdik.

DİSK’in kuruluş yıldönümü vesilesiyle taban örgütlenmeleri, sendikalar ve sınıf sendikacılığını tartıştığımız panel, 3. Çiğli İşçi Kurultayı hazırlık çalışmaları çerçevesinde yapılan ilk etkinlikti.

Açılış konuşmasında Çiğli Organize’nin genel durumuna değinilerek, örgütlenmede yaşanan sorunlar anlatıldı. Bu çerçevede kurultay çalışmasının önemine dikkat çekildi.

Panelin ilk konuşmacısı sendikacı-yazar Hacay Yılmaz sunumunda, DİSK’in kuruluş dönemini anlatarak, taban örgütlenmelerinin önemi ve işlevselliğine değindi. Düünden bugüne DİSK’e hakim olan anlayış sınıf sendikacılığı perspektifiyle karşılaştırılarak anlatıldı. Sınıf sendikacılığının nasıl olması gerektiği vurgulandı. Mevcut bürokratik sendikal anlayışın taban örgütlenmeleri sayesinde aşılabileceğine dikkat çeken Yılmaz, varolan yasalara takılmamak gerektiğini, hakların sokakta kazanılıp, yasaların sokakta parçalanabileceğini vurguladı.

Ardından sözü Kurultay Hazırlık Komitesi çalışmaları arkadaşları aldı. Sendikalar ve sınıf sendikacılığı üzerine sunum yapan arkadaşımız, sendikaların sınıf mücadelesinde tuttuğu yere değindi. Çağdaş sendikacılık anlayışının eleştirisini yaparak, gerçek anlamda sınıf sendikacılığının nasıl olması gerektiğini vurguladı. Sendikal mücadelenin en büyük yanlışlarından birinin yalnızca ücret sendikacılığı yapmak olduğunu, aslolanın ekonomik-demokratik mücadele yanında politik mücadele vermek olduğunu vurguladı. İşçi sınıfının sömürden nihai kurtuluşunun sosyalizmle mümkün olacağı vurgulanarak sunum bitirildi.

Etkinlik 3. Çiğli İşçi Kurultayı hazırlık çalışmalarına katılım çağrısıyla son buldu. Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi’nde gerçekleştirilen panele, Çiğli Organize’de çalışan çeşitli sektörlerden yaklaşık 35 işçi katıldı.

Kurultay Hazırlık Komitesi çalışanları

İlbek işçisinin direnişi sürüyor!

İlbek Tekstil işçileri fabrika önündeki bekleyişlerini 21 Şubat’ta da sürdürdü. Sabahın erken saatlerinde nöbetçiler dışındaki diğer işçiler de fabrika önünde toplanmaya başladı.

İlerleyen saatlerde komite işçilere açıklama yaptı. Ardından komite yeni kararları açıkladı. İşyeri önüne mücadelelerini anlatan pankart asma, fabrika önünden yemek ve lavabo ihtiyaçları dışında ayrılmama, komitenin açıklamaları dışındaki açıklamaları dikkate almama ve işçiler arasında ayrılık yaratacak söylentilere kulak vermeme çağrısı yaptı.

Öğlen saatlerinde işçiler çevre fabrikaların işçilerine seslerini duyurmak için sık sık slogan atmaya başladı. Sloganların ardından davul-zurna eşliğinde halaylar çekilmeye başladı. Pankartların da gelmesiyle işçiler fabrikanın çevresinde dört noktaya pankartlarını astılar.

Saat 15.30 civarı avukat Rasim Öz fabrikaya gelerek işçilere hukuki süreçle ilgili bilgi verdi. İlyas Bektaş’ın yasal olarak fabrikayı devrettiğini fakat bunun sahtekarlıktan başka bir şey olmadığını belirtti. İlbek Tekstil’i belge üzerinde devralan Ahmet adlı şahsın, İlyas Bektaş’ın ortağı Vural Akyüz’ün işyeri Vural Tekstil’de çalışan sigortalı işçi olarak gözüktüğünü ve Aksaray’da bir pansiyonda kaldığını, bu devrin sahtekarlıktan başka bir şey olmadığını ifade etti.

Ardından söz alan komite sözcüsü Zekeriya Lavaş, işçilere haklarını alana kadar mücadelelerini sürdürmeleri ve İlbek işçilerini desteğe gelenlerin komitenin inisiyatifini çığneyen girişimlerde bulunmamaları çağrısı yaptı.

Konuşmanın ardından işçiler slogan ve halaylarıyla bekleyişlerini sürdürdüler.

İlbek Tekstil işçilerini BDSP’li işçiler ve ESP ziyaret etti.

Kızıl Bayrak / GOP

İlbek’te mücadele devam ediyor!

İlbek Tekstil işçisi tazminat hakkını alana kadar mücadele edeceğini haykırmak için 25 Şubat günü ikinci kez İlbek Tekstil’in hissedarı Vural Akyüz’ün Bayrampaşa’da bulunan fabrikasının önündeydi.

Otobüslerle Vural Tekstil önüne gelen işçiler, burada sloganlarla ve davul-zurna eşliğinde beklemeye başladılar. İlerleyen saatlerde Vural Akyüz’le görüşen

üç işçi temsilcisi, işçilerin taleplerini ilettiler.

Vural Akyüz, 2008’de İlbek’teki ortaklığının bittiğini, hiçbir şey yapamayacağını ve işçilerin ikinci kez işyerinin önünde toplanmasından duyduğu rahatsızlığı ifade etti. İşçiler Akyüz’e şunları söyledi: “*Sen bizim sırtımızdan 10 sene kazandın. Şimdi ‘ben bir şey yapamam’ deyip işin içinden çıkamazsın. Hakkımızı alana kadar peşinizi bırakmayacağız.*”

Akyüz, “*Bir ay sabredin, ben İlbek’e iş vereyim, fabrika çalışsın*” vb. oyalayıcı açıklamalarla durumu geçiştirmeye çalıştı. Bu sözlerle işçilerin yanıtı, “*sadaka değil hakkımız olanı istiyoruz*” oldu.

Görüşmeyi gerçekleştiren işçiler diğer işçilere görüşmeyi aktardılar. İşçiler sloganlarla Vural Tekstil’in önünde bir süre daha beklediler.

İlbek Tekstil’e geri dönüldü ve bekleyen işçilere görüşme ile ilgili açıklama yapıldı. İlbek işçileri, farklı eylem ve etkinliklerle mücadelelerinin süreceğini ifade ettiler.

GOP İşçi Platformu

Kızıl Bayrak İlbek Tekstil’de!

İlbek Tekstil işçileri bir süre önce patronun makinaları kaçırma girişimini boşa çıkartmış ve fabrika önünde direnişe geçmişti. Aynı günlerde devrimin ve sosyalizmin sesi **Kızıl Bayrak** gazetesinin yayınevi olan **Eksen Yayıncılık** bürosu da polislerce basılmış ve işçi sınıfının sesinin işçilerle buluşması bir kez daha engellenmek istenmişti.

GOP BDSP olarak, hem direnişçi işçilerle dayanışmayı yükseltmek hem de **Kızıl Bayrak**’ı işçilerle buluşturarak, onun sınıfla buluşmasının engellenemeyeceğini bir kez daha göstermek için İlbek Tekstil’e bir ziyaret gerçekleştirdik.

Direniş komitesinden bir arkadaş megafonla ziyaretimizi anons ettikten sonra direnişteki işçiler getirdiğimiz **Kızıl Bayrak** gazetelerini alarak ilgiyle okumaya başladılar. 100 adet **Kızıl Bayrak** gazetesi bir-iki dakika içinde tükendi. Daha sonra da işçilerle yazılar üzerine sohbet ettik.

GOP BDSP olarak bundan sonra da, hem **Kızıl Bayrak** gazetesi ile hem de İlbek Tekstil işçileri ile dayanışmayı yükseltmek için üzerimize düşen sorumluluklarla hareket etmeye devam edeceğiz.

GOP BDSP

SSGSS tasarısına karşı eylemler sürüyor...

“Herkesi Sağlık ve Güvenli Gelecek için!”

Kartal’da GSS karşıtı etkinlik...

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, İstanbul’daki SSGSS Yasa Tasarısı karşıtı çalışmalarına bahar dönemine girerken hız kesmeden devam ediyor.

DİSK, KESK, TTB, TMMOB, siyasi parti ve devrimci güçlerin içerisinde yer aldığı platformun İstanbul Anadolu Yakası’nda bir süredir çalışmalarını yürüttüğü “Herkese Sağlık Güvenli Gelecek için buluşuyoruz!” şiarlı etkinlik, 22 Şubat akşamı Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’nde gerçekleştirildi. Etkinliğe yaklaşık 400 işçi ve emekçinin katıldı.

GSS üzerine hazırlanan sinevizyon gösterimiyle başlayan etkinlik sınıf mücadelesinde şehit düşenler ve tersanelerde iş cinayetlerine kurban giden işçiler anısına yapılan saygı duruşuyla devam etti.

Etkinliğin açılış konuşmasını ve sunuşunu HSGG Platformu adına E. Duygu Çağlar yaptı.

Etkinlik, İstanbul Tabip Odası’ndan Dr. Güray Kılıç’ın yaptığı “Genel Sağlık Sigortası ve Sağlık hakkına etkileri” başlıklı powerpoint sunumu ile sürdü. Ardından Harb-İş Anadolu Yakası Şube Başkanı Hüseyin Över, kürsüden yaptığı konuşmada kamunun tasfiyesine dönük saldırılara karşı yeteri kadar tepki gösterilmediğini ifade etti.

Kürsüden yapılan konuşmaların sonrasında forum bölümüne geçildi. Bu bölümde salondan söz alarak katkı yapan ve sorular yönelten katılımcılar, GSS karşıtı mücadelenin geliştirilmesi gerektiğini ifade ettiler. Farklı kurumların üye ve yöneticileri forum bölümünde söz alarak sendikal bürokrasiyi de eleştirdiler. Salonda kürsüden yapılan konuşmalarda Tekel işçilerinin “fabrikalarımızı terketmeyeceğiz!” diyerek başlattıkları eylemleri selamlandı.

Anlamli bir katılımıla gerçekleştirilen etkinlikte mücadele coşkusu fazlaca yer bulmadı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“SSGSS Yasa Tasarısı derhal geri çekilsin!”

Üç kez ertelenen SSGSS Yasa Tasarısı TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu’nda yeniden görüşülürken, yasa tasarısına karşı eylemler de sürüyor. SES Aksaray Şubesi 26 Şubat günü İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi (Samatya) Ana Giriş Kapısı önünde yaptığı basın açıklamasıyla SSGSS yasa tasarısının derhal iptal edilmesini talep etti. “Kölelik Yasaları Geri Çekilsin” SES Aksaray Şubesi pankartının açıldığı eylemde çeşitli taleplerin yer aldığı dövizler açıldı. SES Aksaray Şubesi yönetim kurulu üyesi Sibel Can basın açıklamasını okudu. Can açıklamada yasa tasarısını protesto ederek genel grev çağrısı yaptı. Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. (Kızıl Bayrak / İstanbul)

GOP’ta GSS karşıtı çalışma

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu’nun bir süredir yürüttüğü çalışmaların GOP ayağını oluşturan HSGG GOP Platformu, 23 Şubat günü GSS karşıtı çalışmalar kapsamında Gaziosmanpaşa Meydanı’nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada gaspedilen haklardan bazıları

okundu ve hak gasplarına iş cinayetlerine karşı örgütlü birleşik bir mücadelenin önemi vurgulandı. Ayrıca gerçekleştirilen sınırotesi operasyona karşı tepkilerinde dile getirdi. Açıklamanın bitiminde de katılımcılar Gaziosmanpaşa’da bildiri dağıtımı gerçekleştirerek emekçileri yasa karşıtı çalışmalara katılmaya çağırdılar. Açıklamaya yaklaşık 40 kişi katıldı. (Kızıl Bayrak / GOP)

Osim-DER’den SSGSS protestosu

Tasarıya karşı yaklaşık bir aydır çalışma yürüten ve bu kapsamda bir referandum çalışması ile tasarıyı OSB-İMES işçilerinin oyuna sunan **OSİM-DER**, Dudullu Sağlık Ocağı’nın önünde referandum çalışmasının sonuçlarını açıkladığı bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Referandum, 1647 işçi ve emekçiyle OSB-İMES girişlerinde, fabrika önlerinde ve içlerinde ve mahallerde gerçekleştirilmişti.

OSİM-DER adına basın açıklamasını dernek başkanı Mehmet Ali Karabulut okudu. Karabulut yaptığı açıklamada SSGSS Yasa Tasarısı’nın işçi ve emekçilerin yaşantısına yapacağı olumsuz etkilerden bahsederek başladı. Yasa Tasarısı’nın sosyal hakları piyasalaştırmayı hedeflediğini belirten Karabulut, OSİM-DER’in bu saldırıyı kabul etmeyeceğini ve sonuna kadar karşı çıkacağını belirtti.

Eylemde “SSGSS Yasa Tasarısı geri çekilsin! Sağlıkta yıkıma, mezarda emekliliğe geçit yok!” pankartı açılırken, eylem boyunca “Genel grev, genel direniş!”, “Sağlık hakkı satılamaz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganları atıldı. (Kızıl Bayrak / Ümraniye)

Mamak’ta SSGSS karşıtı faaliyet sürüyor!

Mamak’tan sınıf devrimcileri olarak sağlık ve gelecek hakkını gaspeden sosyal yıkım yasasına karşı faaliyetimizi sürdürüyoruz.

Bu hafta hazırladığımız SSGSS gündemli 3 adet pankartı işlek noktalara astık. BDSP imzalı 3 ayrı pankart bölgede ilgiyle karşılandı. Bölgemizde sosyal yıkım yasasına karşı güçlü bir duyarlılık oluşturabilmek hedefiyle bilinçlendirici pek çok aracı bütünlük içinde kullanmaya çalışıyoruz. Bu çerçevede Mamak İşçi Kültür Evi olarak, SSGSS saldırısını ele alan bir bülten hazırladık. Bülten kolektif bir çalışmanın ürünü olarak hazırlandı ve daha çok sosyal yıkım saldırısını daha yalın ve açık bir şekilde anlatmayı hedefledik.

29 Şubat Cuma günü Mutlu Sağlık Ocağı önünde “Sağlık ocaklarımızı sattırmayacağız!” şiarıyla SSGSS Mamak İşçi Kültür olarak bir basın açıklaması gerçekleştireceğiz. SSGSS saldırısını daha yaygın bir çalışma ile yine birebir sohbetler ve ev ziyaretleriyle anlatmaya devam edeceğiz. Bülteni bu çerçevede etkin ve özgün bir araç olarak kullanmaya çalışacağız.

Güçlü bir çalışmayla sağlık ve gelecek hakkımız için Mamaklı emekçileri mücadeleye çağırarak burjuva düzen gericiiliğinin etki alanını kırarak bir faaliyet düzeyi ortaya koymaya başladık.

(Mamak’tan sınıf devrimcileri)

“Yaşasın Arçelik direnişimiz!”

DİSK’e bağlı Nakliyat-İş Sendikası üyeleri, Koç Holding’e bağlı işletmeler önündeki eylemlerine devam ediyorlar. Tuzla Arçelik Fabrikası önündeki direnişlerinin 52. gününde Taksim Gezi Parkı’nda toplanan taşeron firma Yıldırım A.Ş. işçilerinin DİSK ve Nakliyat-İş inadı devam ediyor.

Türk Metal çetesine geçirilmek istenen Arçelik işçileri, Taksim Gezi Parkı’nda toplanarak Elmadag’da bulunan Divan Otel’ine yürüdüler. Yürüyüş boyunca “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İnadına sendika inadına DİSK!”, “İşçi düşmanı Koç Holding, Arçelik!” sloganlarını atan Nakliyat-İş üyeleri “Arçelik’te işçi kıyımına son Yaşasın Arçelik direnişimiz!” pankartını açtılar.

Divan Otel önünde açıklama yapan Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Koç Holding’e bağlı tüm işletmelerin önünü eylem alanına çevirdiklerini söyleyerek 3 milyar dolar kâr ettiği söylenen bir işletmenin kanunsuzluk ve haksızlık yaptığını belirtti. Yapacakları her türlü eylemin meşru olduğunu vurguladı. Mücadelelerinin zafere ulaşana kadar devam edeceğini söyledi. Ardından söz alan işçiler, direniş ve eylem haberlerine yer vermeyen sermayenin boyalı basınına tepki gösterdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Belediye-İş’ten tersane ve GSS eylemi

Belediye İş Sendikası İstanbul 1-2-3 Nolu Şubeler, Tuzla tersanelerindeki iş cinayetlerini ve GSS saldırısını protesto etmek amacıyla, 27 Şubat günü Belediye-İş Sendikası’nın Aksaray’da bulunan binası önünden Bölge Çalışma Müdürlüğü’ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

“Patronların kâr hırsına kurban ediyoruz!/Belediye-İş 1-2-3 Nolu Şubeler” imzalı pankartı ve “Birlik, mücadele, zafer!”, “İşçi katliamına son!”, “Sağlık haktır satılamaz!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Güvenceli iş güvenceli yaşam!” dövizlerinin açıldığı eylemde işçiler sloganlarla yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş ve eylem boyunca işçiler sınır ötesi operasyonlardan, tersanedeki iş cinayetlerine, kıdem tazminatının gaspedilmesinden genel greve çağrı yapan sloganlarla sokakları cınlattılar... İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü önüne gelindiğinde, Belediye-İş 3 No’lu Şube Başkanı Hüseyin Ayrılmaz bir konuşma yaptı. Ardından Belediye-İş adına 2 No’lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, patron için sömürü cenneti olan tersanelerin işçilerin için cehennem olduğunu, yeni iş cinayetlerinin devam edeceğini ifade etti. Türkiye gündeminin türban ve sınırotesi operasyona kilitlendiğini, ülkede kardeşçe barış içinde yaşamak varken kan ve gözyaşının neden olduğunu ve Amerikanın Ortadoğu’daki çıkarlarına alet olmamız gerektiğini vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 5. Toplantısı Sonuç Bildirgesi:

Gençlik hareketinin gündemleri, birleşik bir gençlik örgütü ve mücadelesi!

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 5. Toplantısı 23 Şubat Cumartesi günü Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi’nde toplandı. Yaklaşık 25 üniversiteden 80 öğrencinin katılımı ile gerçekleşen toplantıda **“Yeni dönem gençlik hareketinin gündemleri ve gençlik mücadelesi”** ve **“Birleşik bir gençlik örgütü ve mücadelesi, bu eksende Genç-Sen”** gündemleri iki ayrı oturumda tartışıldı ve bu konulara ilişkin somut kararlar alındı.

“Yeni dönem gençlik hareketinin gündemleri ve gençlik mücadelesi” gündemine ilişkin yürütülen tartışmalar sonucunda aşağıdaki kararlar alınmıştır:

1- Yeni YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan’ın göreve gelir gelmez paralı eğitime geçilmesinin bir zorunluluk olduğuna ilişkin yaptığı açıklamalar, önümüzdeki dönemde ticari eğitim saldırısının derinleşeceğinin ciddi bir göstergesidir. Bu aynı zamanda, önümüzdeki dönemde gençlik hareketinin temel gündemlerinin başında, genelde ticari eğitim saldırısı ve özelde bu saldırının en güncel ayağı olarak paralı eğitim saldırısı olacağını ortaya koymaktadır.

2- Paralı eğitim saldırısının önemi ve gündemin yakıcılığı ortadadır. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri, önümüzdeki dönemde bütün gücüyle ticarileşen eğitime ve özelde paralı eğitim saldırısına karşı mücadeleyi örgütlemeyi temel bir hedef olarak ele alacaktır.

3- Oluşturulacak mücadele ekseni mutlak surette YÖK düzeninin bütününün teşhirini hedefleyecek, bütün üniversitelerde hem eğitimde ticarileşmenin ve YÖK’ün genel teşhiri yapılacak, hem de her bir üniversite özelinde ortaya çıkan yerel sorun ve gündemler üzerinden bu saldırının sonuçlarına karşı mücadele yükseltilecektir. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri önümüzdeki dönemde paralı eğitime ve ticari eğitimin açığa çıkan her bir özgün sonucuna ilişkin etkin bir gençlik mücadelesinin zeminini oluşturmanın adımlarını atmakla kendini yükümlü görmektedir.

4- Eğitim, sağlık vb. bir dizi alanda dönüşümlerin hız kazandığı bir süreçte türban tartışmalarının ortaya atılmış olması şaşırtıcı değildir. Türban, sermaye düzeninin saldırılarının üstünü örtmekte kullanılmaktadır. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri, türban tartışmalarının iki karşıt tarafıymış gibi görünen sözde laik ordu ve CHP, ve sözde demokrat AKP’nin gerçek yüzünü teşhir edecek, türban tartışmasının aslında bir maskeden ibaret olduğunu gençlik kesimlerine her fırsatta anlatacaktır.

5- Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri gençliğin kafasını karıştırmak ve gençlik kesimlerini hedef alan saldırıların üstünü örtmekte kullanılan ve bugün açısından açıkça düzen içi bir tartışma olan türban tartışmalarında taraf değildir. Önümüzdeki dönemde gençlik kesimlerini de bu tartışmalarda taraf olmamaya çağıracaktır. “Türban tartışması geleceksizliğin ve paralı eğitimin maskesidir!”, “Gericilikten gericilik beğenmiyoruz! Paralı eğitime ve geleceksizliğe hayır!” şiarı, Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu’nun türban sorununa ilişkin yaklaşımını özlü bir biçimde anlatmaktadır.

6- Bugün gençlik kesimlerinin, özellikle de ilerici gençlik kesimlerinin artan saldırılar karşısında en son ihtiyacı, sermaye klikleri arası taraflaşmanın bir yansıması olan türban tartışmaları üzerinden bölünmektir. Gençlik, böyle suni bir gündem üzerinden bölünmek yerine ticari eğitim karşıtı mücadele ekseninde birleşmeli ve saldırıları ortak bir biçimde püskürtmeye çağırılmalıdır. Dolayısıyla, Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri, önümüzdeki dönemde sol adına gençliği türban tartışmalarında taraf olmaya çağırarak ve gençlik kesimlerinin düzene yedeklenmesi dışında hiçbir sonuç doğurmayan eğilimlere karşı da pratik bir mücadele yürütmelidir.

7- Böyle bir pratik mücadelenin en somut görünümü, gençlik kesimlerinin karşısına “Gericilikten gericilik beğenmiyoruz! Parasız eğitim ve özerk demokratik üniversite için mücadeleye!” şiarı ile çıkabilmek ve üniversitelerde bu şiar üzerinden somut çalışmalar yürütmektir. Bu şiar, gerek düzen içi tartışmaları teşhir etmek, gerekse gençliğin bugünkü asli sorununun gelecek mücadelesi olduğunu vurgulamak açısından önemlidir.

8- Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu, gençliğe dönük saldırılarla kolkola bir biçimde Kürt halkına dönük saldırıların da devam ettiğinin, sınır ötesi operasyonla bu saldırganlığın yeni bir boyut kazandığının bilincindedir. Koordinasyon bileşenleri önümüzdeki dönemde, sınır ötesi operasyona karşı halkların kardeşliğinin savunucusu olacak ve öğrenci gençliği de bu ekseninde tutum almayaa çağıracaktır.

9- Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri önümüzdeki dönemde, bu toplantı kapsamında tartışılan ve aktarılan deneyimler üzerinde özel bir biçimde duracaktır. Gençlik mücadelesi açısından oldukça önemli olduğu açık olan bu deneyimlerin ortaya çıkarttığı sonuçlar ışığında, olanaklı olan üniversitelerde yerel yayın faaliyeti, yurt

çalışması, meslek yüksek okulu çalışması gibi özgün faaliyet alanlarına yönelinecek ve özgün çalışma araçları devreye sokulacaktır. Bu deneyimlere ilişkin olarak şu kararlara varılmıştır:

a- İlerici gençlik kesimleri siyasal gençlik örgütlenmelerine güvensiz oldukları kadar sol dünya görüşüne karşı da güvensizdirler. Bu güven sorununu aşmaya dönük bir çalışma hattı izlenmek zorundadır. b- Verili güvensizlik durumuna rağmen, kendilerini hedef alan saldırılara dönük ciddi bir tepkiselliğin olduğu da bir gerçektir. Önemli sorunlardan bir tanesi, bu tepkilerin örgütlenebilmesi için uygun araçların yaratılabilmesidir.

c- Yerel yayın çalışması, gençliğin ilerici kesimlerini gerek kendi üniversitelerinde yaşanan sorunlara, gerekse genelde ticari eğitim gündemlerine ilişkin tepkilerini yansıtabildikleri, ülke ve dünya gündemlerine dair yaklaşımlarını ortaya koyabildikleri etkin bir araçtır. Bu araç, doğru bir örgütsel şekillenişle beraber, olanaklı olan bütün yerelerde hayata geçirilebilmelidir.

d- Yerel yayın faaliyeti salt bir bülten/dergi çıkarmak sınırında algılanmamalı, gündem belirlemesinden teknik hazırlığına, resimlerinin seçiminden yazılarının yazılmasına, dağıtımına kadar bir bütün olarak kolektif bir emeğin ürünü olabilmesinin zemini yaratılabilmeli, aynı zamanda kurumsal bir faaliyetin de çeşitli komisyonlaşmalar vb. ile adımları atılabilmelidir.

e- Yurtlar ve Meslek Yüksek Okulları ise özel olarak ticarileşen eğitimin sonuçlarını en yakıcı bir biçimde hisseden alt sınıflara mensup gençlik kesimlerinin bulunduğu alanlardır. Geleceksizlik saldırılarının en doğrudan muhataplarının bulunduğu bu alanlara faaliyet götürmek, buralardaki öğrencileri mücadelenin bir parçası haline getirmek özel bir önem taşımaktadır. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri

LPG faaliyetlerinden...

Meslek liselerinde bildiri dağıtımı...

Sefaköy İLGP olarak, meslek liselerine yönelik bildiri dağıtımlarımıza devam ediyoruz. 25 Şubat’ta bir meslek lisesi çıkışında bildiri dağıtımı gerçekleştirdik. Alana yönelik olarak ilk kez bildiri dağıtmamıza rağmen oldukça anlamlı tepkiler aldık.

Kimi liseliler İLGP’nin ne olduğunu, nerelerde örgütlendiğini sordular. İLGP’nin liselerde yaşanan sorunlara karşı mücadele yürüten bir platform olduğunu ve bütün liselilere açık olduğunu belirttik.

Bildirimizi alan birkaç liseli bize nasıl ulaşabileceklerini sordular. Okulun öğrenci servisinden öğrenciler de servis arabasının camlarını açarak bildiri aldılar.

Çalışmamız bir başlangıç olarak anlamlıydı. Dağıtımlar vasıtasıyla gündemlerimizi taşımak ve öğrenciler ile sohbet etmek, çalışmamızı geliştirmek için zemin yarattı.

Sefaköy İLGP

İzmir LGP Girişimi faaliyetlerinden...

İki hafta önce başladığımız ticari eğitim karşıtı çalışmamız sürüyor. Bu çalışma kapsamında bu hafta sonu Alsancak Çarşısı ve Karşıyaka İş Bankası önünde YÖK Başkanı Y. Z. Özcan’ın açıklamalarını protesto eden imza masaları açtık. Etkili ajitasyon konuşmaları eşliğinde, 4 saate yakın her iki merkezde de imzalarımızı topladık. Liselilerin Sesi satışının da yapıldığı faaliyetimiz boyunca çok sayıda lise öğrencisiyle tanıştık. Halkın ilgisinin de yoğun olduğu faaliyetimiz esnasında 200’ü aşkın imza topladık.

Ayrıca ticari eğitime, gerici disiplin yönetmeliklerine ve emperyalist savaflara karşı İzmir Liseli Gençlik Platformu’nun kurulacağını müjdeleyen propagandamız ilgi topladı. İLGP’ye yürüyerek mücadelemizi büyütmeye devam edeceğiz.

İzmir LGP Girişimi

önümüzdeki dönemde olanak olan tüm yerelerde bu alanlara dönük özgün kampanyalar örgütlemeyi hedeflemektedir.

10 - “**Yeni dönem gençlik hareketinin gündemleri ve gençlik mücadelesi**” başlığı altında ele alınan diğer bir konu, önümüzdeki dönemde gerçekleşmesi beklenen TMMOB 2. Öğrenci Üye Kurultayı’dır. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 5. Toplantısı bünyesinde, bu Kurultay ve Kurultay öncesinde oluşturulan birliktelik tartışılmış, Kurultay sürecinin nasıl ele alınması gerektiğine ilişkin bir kapsam oluşturulmuştur. Bu bağlamda;

a- TMMOB 2. Öğrenci Üye Kurultayı alışlagelmiş olduğu gibi fason bir kurultay değil, aksine tabanın inisiyatifine açılmış, mühendislik, mimarlık ve planlama öğrencilerinin gündemlerinin ve sorunlarının ele alındığı bir kurultay olarak örgütlenmelidir. Kurultay masa başında ve TMMOB bürokratlarının belirleyiciliğinde değil, Kurultay’ın muhataplarının bulunduğu üniversitelerde ve öğrenci üyelerin belirleyiciliğinde şekillenmelidir.

b- İstanbul’da bulunan Oda Öğrenci Komisyonları’nın oluşturdukları birliktelik ve bu birlikteliğin önüne temel bir hedef olarak TMMOB 2. Öğrenci Üye Kurultayı’nı alması, bütün eksikliklerine rağmen anlamlıdır. Bugün İstanbul Oda Öğrenci Komisyonları’nın önüne alması gereken temel hedef Kurultay’a ilişkin tartışmalarını diğer illerde bulunan Öğrenci Komisyonları’na taşımak ve kayıtlı bulundukları üniversitelerdeki mimarlık, mühendislik ve planlama öğrencilerinin gündemine sokmaktır. Koordinasyon bileşenleri İstanbul’da oluşan bu birlikteliğin deneyimlerini kendi illerindeki Komisyonlara taşıyacaktır.

c- Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri Öğrenci Komisyonları’nda bu hedef doğrultusunda yer alacak, kurultayın öğrenci gençlikle bütünleşmiş bir biçimde örgütlenebilmesinin zeminini yaratmak için mücadele edecektir. Kurultay’ın tabanın iradesini yansıtabilmesi için, tabanın bu alandaki inisiyatifini açığa çıkartma çabası harcayacaktır.

Koordinasyon toplantısında, “Birleşik bir gençlik örgütü ve mücadelesi, bu eksende Genç-Sen” gündemine ilişkin yürütülen tartışmalar sonucunda aşağıdaki kararlar alınmıştır:

1- Bugün açısından hala öğrenci gençlik mücadelesi içerisinde sınanmamış olmasına rağmen Genç-Sen, taşıdığı birleşik olanaklar üzerinden önemsenmeli ve gençliğin asli sorunlarına karşı birleşik temelde bir mücadeleyi örgütleme hedefi ile ele alınmalıdır. Doğru bir temelde ele alındığı koşullarda, Genç-Sen birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik mücadelesi için etkin bir araç haline gelebilecektir.

2- Gençliğin kitlesel örgütlenmesi olma hedefini taşıması gereken Genç-Sen, bu bağlamda taban inisiyatifini esas almalı ve her yerelde gençlik kesimlerinin inisiyatifini açığa çıkarmanın yol ve yöntemlerini tartışmalı, geliştirmelidir. Tartışmalar kamuoyuna açık yürütülmeli ve dileyen herkesin görüşlerini ifade edebileceği, düşüncelerini savunabileceği bir işleyiş hayata geçirilebilmelidir.

3- Genç-Sen, gençliğin bugün içine sıkıştığı sorunlara karşı hak alıcı bir mücadele eksenini esas almalı ve bunu kapalı kapılar ardında tartışmanın ötesinde, pratik içerisinde örgütlemeye soyunmalıdır. Mücadele örgütü olmanın gereği budur. Ve yine bugün Genç-Sen’in öğrenci gençliğin geniş kesimlerini kapsayabilmesinin tek koşulu, gençliğin sorunlarına karşı somutta söylediği söz ve yürüttüğü pratik mücadeledir.

4- Gençliğin birleşik kitlesel örgütlenmesi olma hedefiyle yola çıkması gereken Genç-Sen kendini hiçbir koşulda yasal bir eksene sıkıştırmamalı, birleşik-kitlesel bir gençlik örgütlenmesinin doğası gereği fiili-meşru mücadelesinden güç almalı, bu zeminde yol

yürümelidir.

5- Birleşik bir gençlik örgütlenmesinin temel alması gereken bu ilkelerin dışına düşen, icazetçi, yasalıcı, anti-demokratik, dayatmacı vb. her türden anlayışla ilkelere dayalı temelde mücadele etmek, Genç-Sen’in ölü bir örgütlenme olarak doğmasının önüne geçme, gençlik hareketi açısından önemli bir olanağın heba edilmesine engel olma çabasının bir gereğidir. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşeni olarak bu çerçevede hedefimiz, ilk dört maddede sıraladığımız ilkeler de dahil olmak üzere bir bütün olarak bu ilkesel çerçevenin takipçisi ve uygulayıcısı olmak, bu çerçevenin dışına çıkan her anlayışın karşısına ilkelere dayalı bir tutumla çıkmaktır.

6- Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri Genç-Sen’i tanımladığımız ilkeler çerçevesinde şekillendirmek için etkin bir pratik çabanın yürütücüsü olacaktır. Zira Genç-Sen doğru bir eksene oturtulamazsa, gençlik mücadelesi açısından bir anlam taşımayacaktır. Genç-Sen’e bugün itibarıyla MYK düzleminde hakim olan anlayışın, birleşik bir mücadelenin ihtiyaçlarını gözetmenin çok uzağında olduğu, gençlik hareketinin önündeki bir olanağı koltuk sevdası ile heba etmek eğiliminin taşıyıcılığına soyunduğu açıktır. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşenleri olarak Genç-Sen içerisindeki tutumumuz, bu ve benzeri eğilimlerin karşısında, tam da gençlik mücadelesinin ihtiyaçları merkezli olacaktır. Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu bileşeni, Genç-Sen içerisinde savunucusu olduğu bu tutumu “**Birleşik, Devrimci ve Kitlesel bir Genç-Sen için Mücadele Platformu**” bünyesinde ifade edecektir.

7- “**Birleşik, Devrimci ve Kitlesel bir Genç-Sen için Mücadele Platformu**” Genç-Sen’in gençlik hareketinin ihtiyaçları ile uyumlu, birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik örgütlenmesi olarak ele alınması gerektiği yaklaşımıyla hareket edecek, bu temelde bir pratik çabanın yürütücüsü olacaktır.

8- “**Birleşik, Devrimci ve Kitlesel bir Genç-Sen için Mücadele Platformu**”, Genç-Sen’in daha baştan icazetçi-yasalıcı, anti-demokratik ve bürokratik bir

temele sıkıştıran eğilimler karşısında, taban inisiyatifine dayanan, gençlik hareketinin gündemlerine müdahale temelinde kendini var eden bir Genç-Sen oluşturmak için etkin bir çaba ortaya koyacaklardır. Genç-Sen’i taban inisiyatifine dayanan, birleşik kitlesel, devrimci bir gençlik örgütlenmesi haline getirmeyi hedefleyen her anlayışla politik ve pratik olarak bir araya gelmenin, bu temelde Genç-Sen’i hareketin ihtiyaçlarına yanıt veren bir örgüt haline getirmenin yol, yöntem ve araçlarını geliştirmeyi hedefleyecektir. Bu çerçevede

Genç-Sen içinde pratik-politik bir taraflaşma güncel ve ertelenemez bir sorumluluktur.

9- “**Birleşik, Devrimci ve Kitlesel bir Genç-Sen için Mücadele Platformu**”, var oldukları tüm üniversitelerde, Genç-Sen’i, mücadeleyi ve taban inisiyatifini esas alan bir örgütlenme biçimine dönüştürmenin etkin çabası harcayacaktır. Bu bağlamda, gençlik hareketinin ihtiyaçlarının karşısına çıkabilecek bürokratik, uzlaşmacı, tüzüğe dayandırılan olası engellemelere takılmayacağını bugünden ilan etmektedir. Zira öncelikli olan etkin bir taban inisiyatifi ve hedefli bir politik faaliyettir.

Bunu engelleyen her dayatmayı, gençlik hareketine ve mevcut olanaklarla birleşik örgütlenme çabasına ihanet olarak değerlendirecektir.

10- Genç-Sen’in 15 Mart’ta gerçekleşecek olan Temsilciler Kurulu toplantısı öncesinde yapılacak olan seçimleri ve seçim çalışmalarını da aynı ilkesel yaklaşımla ele alacak, hiçbir tüzüksel tartışmanın ya da hiçbir ek başlığın pratik mücadelenin önüne geçmesine izin vermeyecektir.

11- Koordinasyon bileşenleri, vakit kaybetmeksizin bütün üniversitelerde gençlik mücadelesinin gündemleri ekseninde Genç-Sen’i örgütlemek, bu gündemlerle Genç-Sen üzerinden bir mücadele süreci örnek doğrultusunda hareket edecektir. Bu bağlamda Koordinasyon bileşenleri, bulundukları alanlarda paralı eğitim, geleceksizlik, diplomalı işsizlik vb. gündemler ekseninde kampanyalar örgütleme çabası içinde olacak ve örülecek kampanyaların pratik güvencesi olarak konumlanacaktır.

Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu

Genç-Sen TEGA’da...

Kurulmasından bu yana bir-iki toplantı yapmakla sınırlı kalan Genç-Sen Ankara’da çalışmalara başladı. Ankara’nın gündemindeki Sincan Organize Bölgesi’ndeki TEGA grevini Genç-Sen’in gündemine de taşıdık. Çok sınırlı bir zamana sığdırılmasına rağmen afiş ve bildirilerle üniversitelerde TEGA grevini bir gündem haline getirdik. Hacettepe Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Cebeci Kampüsü ve ODTÜ’nün katılımıyla gerçekleştirdiğimiz ziyarete ‘TEGA greviyle dayanışmaya!’, ‘Direnen TEGA işçileri kazanacak!/Genç-Sen’ pankartlarıyla katıldık.

Sincan Organize’ye vardığımızda, TEGA’nın önünde BMİS Sendikası İç Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül, TEGA işyeri temsilcileri, grev gözcüleri ve *İşçiden İşçiye Bülteni* çalışanlarının alkış ve coşkulu sloganlarıyla karşılandık. Moral ve motivasyonları gayet iyi olan işçilerle sohbetimizde kararlı olduklarını ve direnişten zaferle çıkacaklarını, bu zaferin sadece Sincan Organize ile sınırlı değil tüm Türkiye işçi sınıfının zaferi olacağını dile getirdiler. Bu bilinçle hareket eden TEGA işçileri, herkesin bu bilinçle davranması gerektiğini vurguladı.

“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “TEGA işçisi yalnız değildir!”, “TEGA grevi kazanacak!” sloganlarının atıldığı dayanışma ziyaretine 50 kişi katıldı.

TEGA ziyaretimiz sınırlı bir çalışma sonucu gerçekleşti. TEGA grevini üniversitelerin gündemine daha çok sokmak için çalışmalarımızı güçlendirerek devam edeceğiz. Tega işçilerinin de katıldıkları bir panel gerçekleştirmeyi planlıyoruz. İşçilerin de ilgi gösterdiği ve destek sunulacaklarını söyledikleri çeşitli etkinliklerle bir çalışma örgütleyeceğiz.

Ekim Gençliği / Ankara

Kapitalist/emperyalist düzenin efendileri, halkları için çalışan liderlerden nefret ederler...

Fidel Castro: Devrime adanmış bütün bir ömür!

E. Bahri

Kübalı yetkilerin açıkladığına göre 1 Ocak 1959'da gerçekleşen Küba Devrimi'nden bu yana Fidel Castro'yu hedef alan fiili saldırı veya saldırı planlarının toplamı 600 civarındadır. CIA ajanları ile Küba'dan devşirilen soysuz işbirlikçilerin tüm bu girişimleri fiyaskoyla sonuçlandı.

Suikast girişimleriyle Castro'yu öldüremeyen ABD emperyalizmi, CIA'nin medyadaki uzantıları aracılığıyla defalarca ölüm haberini yaydı. Ancak bu psikolojik savaş taktiği de uygulayıcılarını rezil etti. Zira her ölümden sonra “dirilen” Fidel Castro, rezil savaşı yürütenlerle dalgasını geçti.

Küba Devrimi ve onun günümüz dünyasında büyük önem taşıyan kazanımlarını karalamak için 50 yıldır uğraşan kapitalist/emperyalist düzenin efendileri, sadece Küba halkının değil, dünya halklarının da Fidel Castro'ya daha çok sevgi duymasının önüne geçememişlerdir. Batılı emperyalistlerin “özgürlük” vaatlerine itibar etmeyen Küba halkı, hem devrimi hem onun sembolü olan Fidel'i savunmaktan biran bile geri durmamıştır.

Küba'ya saldırmak için Fidel'in ölümünü beklediklerini, bilinen küstah üsluplarıyla arada bir tekrarlayan Washington'daki gangsterler şebekesi, bu çirkin heveslerini şu ana kadar gerçekleştirme cesareti bulamadılar. Giriştikleri en kapsamlı saldırı olan “Domuzlar Körfezi” çıkarması ise, Kübalı devrimciler tarafından utanç verici bir hezimete dönüştürülmüştür.

Fidel Castro'nun devlet başkanlığı görevinden ayrıldığını açıklaması, gangsterler şebekesinin şefi Bush ile Londra'daki kuduz köpeği Gordon Brown'u heyecanlandırmış görünüyor. Afrika turunu sürdüren Bush, “Castro'nun emekliye ayrılma kararının Küba'da demokratik dönüşümün başlangıcı olacağını umduğunu” söyledi. Savaş suçlusu Bush, “uluslararası topluma demokrasi için gerekli kurumların tesisinde Küba halkına yardım etmesi” çağrısında da bulundu. İngiltere Başbakanı Gordon Brown ise, Fidel Castro'nun devlet başkanlığından vazgeçmesinin ülkeyi çoğulcu demokrasiye götürmesi gerektiğini söyledi. Bu koroya katılan AB ise, Castro döneminde dondurulan ikili ilişkileri yeniden başlatmaya hazır olduğunu ilan etti.

ABD emperyalizmi ile batılı suç ortaklarının “demokratik dönüşüm” sağlayıp, “çoğulcu demokrasiye” geçişi nasıl gerçekleştirdiklerini görmek için Afganistan ve Irak'a bakmak yeterlidir. ABD'nin “insan hakları” derken neyi anlattığını ise yakınlarında bulunan Guantanamo Üssü'ndeki işkence kapında olup bitenleri gördüğünde hem Küba halkı hem dünya öğrenmişti.

Bu gerçekler ortadayken, Küba halkının “batı demokrasisi”ne itibar etmesi mümkün değildir. Devrimini yapmış, vahşi ambargo ve kuşatmaya rağmen bu tarihsel kazanımını savunmuş bir halkı “demokratik dönüşüm” safsatalarıyla aldatmak kolay değil. Emperyalist barbarların Küba devrimi ve liderliğine derin bir kin duyması, bu halkın bu duruma gelmesinde oynadığı kritik rolden dolayıdır. Zira ABD uşağı diktatör Batista yönetimindeyken Küba, ABD tekellerinin denetiminde fuhuş, kumar ve kaçakçılık merkeziydi. Bu rezaletin yanında alabildiğine yaygın bir yoksulluk hüküm sürerken, diktatörün Washington'daki hamileri durumdan pek memnundular.

Köleliği reddeden Küba halkı, Fidel Castro, Ernesto Che Guevara ve yoldaşları tarafından başlatılan silahlı devrimci savaşa kitlesel destek vererek, diktatörlüğün kısa sürede yıkılmasını sağlamıştır. 1 Ocak 1959'da başkent Havana'ya giren gerillalar, ABD kuklası diktatörü kovup yönetimi ele geçirdiler. Bu devrim sadece Latin Amerika'da değil, fakat dünyanın dört bir yanında emperyalizme ve gericiliğe karşı devrimci mücadelenin esin kaynağı olmuştur. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra da ayakta kalmayı başaran Küba Devrimi, bu kez emperyalizme ve neoliberalizme karşı direnişin esin kaynağı olmuştur. Venezüella, Bolivya, Ekvador gibi Latin Amerika ülkelerinde “sol dalga”nın güçlenmesinde ayakta kalmayı başaran Küba Devrimi ve önderliğinin esin kaynağı olduğu genel bir kabul görmektedir.

Bu kadarı bile kapitalist/emperyalist düzenin efendilerinin Fidel Castro'yu ortadan kaldırmak ve Küba Devrimi'nin kazanımlarına saldırmak için fazlasıyla yeterlidir. Ne de olsa kapitalist barbarlar, yağma ve kölelik çarkının dönmesine engel olamayacak, köleleşmiş emekçilerden oluşan toplumlar istiyorlar. Ayakta kalmayı başaran Küba Devrimi ise bunun tersini, halkların zorbalara karşı direnip onurlu bir yaşam sürebileceğini somut olarak göstermeye devam ediyor.

Küba devriminin kazanımlarına gelince... Bunlar da kapitalist/emperyalist dünyanın efendilerini çok rahatsız edecek cinstendir. Hele Latin Amerika gibi işsizliğin, yoksulluğun, sefaletin ve cehaletin kol gezdiği biri kıtada...

Kıtada CIA patentli faşist darbelerle toplumsal uyanış kanla bastırılır, para-militer faşist tetikçiler sokaklarda sürecek avı yapar, onbinlerce devrimci ortadan kaldırılırken, Küba devrimci hareketlerle enternasyonal dayanışmayı yükselterek, sınırlı kaynaklarını direnen halkların hizmetine sunmaktan kaçınmadı.

Küba halkının kazanımlarını arttırmak için de yoğun çaba harcayan Castro liderliğindeki yönetim, daha 1961 yılında okur-yazar ergin ve gençleri harekete geçirerek, bütün adayı kapsayan okuma-yazma seferberliği başlattı. Kampanyaya gönüllü bir şekilde katılan 250 bin Kübalı -öğrenciler, ev hanımları, emekçiler, çocuklar- eğitim için seferber oldular.

Normal okulların 8 ay süreyle kapatıldığı bu dönemde ekipler, 10 günlük bir eğitimden sonra, ülkenin her yanına dağıldı. Kampanyanın sloganı “Biliyorsan öğret; bilmiyorsan öğren” idi.

Okur-yazarlık kampanyası gönüllüleri gündüzleri tarlalarda emekçilerle beraber çalışıp, akşamları onlara okuma-yazma öğretti. Sadece 11 ay içinde okuma-yazma bilmeyenlerin oranı %26.3'ten %3.9'a indirildi. Geline aşamada ise, Küba'da okuma-yazma bilmeyen kimse kalmamıştır. Halen ilköğretimden üniversiteye kadar eğitim ücretsizdir. Yoksul öğrencilere de kapılarını açan Küba üniversiteleri, başka ülkelerden gelen binlerce gencin yüksek öğretim almasına olanak sağlıyor.

Eğitimin yanı sıra sağlık alanında gösterilen gelişmenin de dünyada eşi benzeri yoktur. Gelişmiş sağlık hizmetlerinin ücretsiz olduğu Küba'da, başka ülkelerden gelen binlerce öğrenciye tıp eğitimi verilmektedir. Bu arada halen 30 bin Kübalı doktor kıtanın yoksullarına sağlık hizmeti vermektedir.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, ABD emperyalizminin ekonomik ambargoyu iyice sıkılaştırması, Küba halkına zor dönemler yaşattı. Ama bu süreçte bile, emperyalistlerin provokasyonları Küba halkı nezdinde kayda değer bir etki yaratamadı. Emperyalistlere payanda olmayı reddeden Küba halkı ve yönetimi, gericici girişimleri boşa düşürmeyi başardı.

Batılı emperyalistlerin övündükleri “çoğulcu demokrasi”ye de Küba halkı hiç itibar etmiyor. Zira Küba'da halkın kendi temsilcilerini seçme olanağı olduğu gibi, işinin hakkını vermeyenleri geri çağırma hakkı da vardır. Yüzmilyonlarca doların sokaklara saçıldığı ya da reklam şirketlerinin kasalarını doldurduğu, dahası ancak milyonerlerin aday olabildiği ABD seçimlerinin çirkin bir sirk gösterisinden farksız olduğunu gören Küba halkının, “batı demokrasisi”ne itibar etmesi mümkün mü?

Küba'da, genel, gizli fakat zorunlu değil gönüllü oy hakkı vardır. Seçme ve seçilme yaşı 16'dır. 16 yaşını tamamlayan herkesin belediye meclisi delegeliğine, 18 yaşını dolduranların ise ulusal meclise seçilme hakkı vardır.

Hiçbir seçilmiş vekil halk temsilciliği görevi için özel bir maaş veya ekstra ücret almaz. Kritik görevlerde olup işinden ayrılmak zorunda kalanlar, kural olarak profesyonel politikacı sayılmazlar ve seçilmeden önce yaptıkları işlerden aldıkları maaşlardan fazlasını alamazlar.

Kadının özgürleşmesi, ırk ayrımcılığının ortadan kaldırılması, tüm toplumun politikleştirilmesi ve benzeri kazanımları da eklediğimizde, kapitalist barbarlık düzeninin efendileri nezdinde Küba'nın “kötü örnek” sayılması şaşırtıcı değil. Zira halkların emekçi sınıfları Küba'ya bakarak sömürücü asalaklara, zorbalara, her türden hırsıza, soysuza karşı direnilebileceğini, dahası bu kokuşmuş parazitlerden arınmış bir dünya kurmanın da mümkün olduğunu görebilirler.

Kapitalist barbarlığın efendileri, Castro'nun sağlık sorunu nedeniyle başkanlıktan çekilmesine sevinirken, bu koşullarda devrimin kazanımlarına saldıranın sonuç verebileceğini hesap ediyorlar. Küba Devrimi ve kazanımlarına Fidel Castro'nun önemli bir payının olduğu yadsınamaz. Ancak her devrim kitlelerin eseri olduğu gibi, devrimin kazanımlarını korumak da kitlelerin eseridir. Bu açıdan başarılı bir örnek teşkil eden Küba Devrimi, aynı çizgide, aynı kararlıkla ilerleyişine devam ettiği sürece emperyalist kuşatmaya karşı direnmesini de başaracaktır.

Güney Kıbrıs halkının değişim isteği...

Komünist Parti lideri Hristofyas devlet başkanlığına seçildi!

Kıbrıs'ın güneyinde önceki hafta yapılan “başkanlık” seçiminin ilk turundan çıkan sonuç “sürpriz” olarak nitelenmişti. Zira “şanslı” kabul edilen kilise destekli Rum yönetimi lideri Tasos Papadopoulos, ilk turda elenmişti.

İkinci tura, en çok oy alan Demokratik Seferberlik Partisi'nin (DİSİ) desteklediği Yannakis Kasulides ile Komünist AKEL Partisi Genel Sekreteri ve Meclis Başkanı Dimitris Hristofyas kaldı. İlk turda elenen Tasos Papadopoulos'un mensup olduğu Demokratik Parti (DİKO), AKEL'in tarihindeki ilk “başkan” adayı olan Dimitris Hristofyas'ı destekleme kararı aldı. Sosyalist EDEK Partisi de ikinci turda AKEL liderine destek verdi.

Güney Kıbrıs'ta en etkili güçlerden biri kabul edilen kilise ise, ikinci turda AKEL liderinin karşısında konumlanarak Yannakis Kasulides'i destekledi. Ancak kilisenin desteğine rağmen komünist parti adayı Hristofyas, resmi sonuçlara göre oyların yüzde 53.5'ini alarak seçimin galibi oldu. Hristofyas, 28 Şubat'ta Rum Meclisi'nde düzenlenecek resmi törenle, Güney Kıbrıs yönetimi başkanlığı görevini 5 yılına devralacak.

Hristofyas'ın seçilmesi geniş yankı yaratırken, Kıbrıs halkının tercihi, “değişim isteğinin güçlü bir ifadesi” olarak değerlendirildi. Kıbrıs, Yunanistan ve Avrupa basınında geniş yer bulan seçim sonuçlarının, Ada'da biriken sorunların çözümü için önemli bir fırsat olduğu vurgulandı. “AB'nin ilk solcu devlet başkanı” olarak tanımlanan Hristofyas'ın Kıbrıs adasındaki sorunların çözümüne farklı yaklaştığını yazan gazeteler, “komünist başkan” a çözüm için doğan bu fırsatı kaçırmaması çağrısında bulunuyor. Güney Kıbrıs'ın en çok satan gazetesi *Politis*, “*Bir dönemin sonu. Siyasi arena tamamen değişiyor. Kıbrıs için yeni bir başlangıç*” değerlendirmesini yaptı.

Hristofyas'a çağrıda bulunanlar arasında komünizme karşı saldırgan tutumu elden bırakmayan Avrupa Birliği (AB) de var. Hristofyas'a kutlama mesajı gönderen AB Komisyonu Başkanı Jose Manuel Barroso, “*Seçilmeniz Kıbrıs sorununda uzun süren tıkanıklığın aşılması fırsatını sunuyor*” dedi. Barroso, “*Sizi, bu şansı iyi kullanarak KKTC lideriyle BM gözetiminde kapsamlı çözüm müzakerelerini başlatmaya şiddetle teşvik ediyorum. AB Komisyonu Başkanı olarak ortak çözüm çabalarınızı güçlü bir şekilde destekleyeceğim*” ifadesine yer verdi.

Çözüm konusunda en güçlü beklentiyi ise, KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat sergiledi. M. A. Talat, Rum *Politis* gazetesine yaptığı açıklamada, “*Dimitris Hristofyas'ın kazanmasıyla gelen değişikliğin önemli ve umut verici olduğunu*” kaydetti. Dimitris Hristofyas'ın Rum halkının değişim isteği sonucunda iktidara geldiğini belirten Talat, “*Bu seçimin yeni bir dönemi başlatmasını arzu ediyoruz*” diye konuştu. Rum kesiminde Kıbrıs sorununu Türk tarafıyla müzakere ederek çözmek isteyen bir liderin seçilmesinden memnuniyet duyduğunu ifade eden KKTC Cumhurbaşkanı, adada tüm halkların referandumlarda kabul edeceği bir çözüm bulunması gerektiğinin altını çizdi.

İki dönemdir meclis başkanlığı yapan Dimitris Hristofyas, Rum yönetimi liderliğine seçilmesi halinde yapacağı ilk işin, BM Genel Sekreteri Kıbrıs Özel

Temsilcisi Michael Möller'den, Cumhurbaşkanı Talat ile ara bölgede bir görüşme ayarlamasını istemek olacağını belirtmişti.

Kıbrıs Rum halkının 6. başkanı olan komünist AKEL Partisi lideri Hristofyas, oyunu kullandıktan sonra yaptığı açıklamada ise, “*Vizyonumuz, birleşik, asker ve silahtan arındırılmış bağımsız bir Kıbrıs'tır*” dedi. Kıbrıslı Türkler'e de seslenen Hristofyas, “*Ülkeyi yeniden birleştirmek için ortak bir mücadelemiz var. Herhangi bir müdahale olmadan, Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar olarak vatanımızın efendisi biz olmalıyız*” şeklinde konuştu.

Hristofyas'ın “asker ve silahtan arındırılmış bağımsız bir Kıbrıs” vizyonu çizmesi, adada askeri üs bulunduran Britanya emperyalistleri ile 1974'ten beri adada konuşlanan Türk ordusunun şeflerini rahatsız etti. Zira her iki işgalci gücün adadan çekilmek gibi bir niyeti görünmüyor.

Seçimden önce, iki toplumun çift yönetimli, iki toplumlu bir devlet içinde barış içinde yaşayabilmeleri için Rumlar'ın da Türkler'e karşı geçmişte işlemiş oldukları cinayetleri kabul etmeleri gerektiğini söyleyen Hristofyas, seçilmesi halinde Rum tarih kitaplarında önemli değişiklikler yapacağını, Rum ve Türk toplumları arasında nefret duygularını körükleyen bölümlerin çıkartılacağını vaat etmişti.

Bu vaatlere rağmen Papadopoulos'un partisi

DİKO'dan 3, sosyalist EDEK Partisi'nden 2 bakana kabinede yer veren Hristofyas'ın, ortaklarının etkisinde kalıp kalmayacağına dair bazı tartışmalar yapılıyor.

Moskova'da Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde ve Sovyetler Birliği Sosyal Bilimler Akademisi'nde öğrenim gören Hristofyas, 1982'de komünist AKEL Partisi Merkez Komitesi üyeliğine, 1986'da Merkez Komite Politbürosu'na, 1987'de Parti Merkez Komitesi Sekreteryası üyeliğine, Nisan 1988'de ise Merkez Komite genel kurulunda genel sekreterlik görevine seçilmişti.

Hristofyas'ı tercih eden Güney Kıbrıs halkı, kronikleşen sorunu çözecek, halklararası yakınlaşmayı hızlandıracak yönde bir değişim istediğini net bir şekilde ortaya koymuştur. Hristofyas'ın bu değişimi gerçekleştirme iradesi gösterip göstermeyeceği ise, 5 yıl sürecek başkanlık döneminin ileriki dönemlerinde belli olacaktır.

Köln'de işgal protestosu

Türk sermaye devletinin Kuzey'i ve Güney'i ile Kürt halkının özgürlük ve kurtuluş mücadelesini ve umudunu boğmaya yönelik olarak gündeme getirdiği sınır ötesi kara harekatı, Kürdistan ve Türkiye'nin yanı sıra Avrupa'nın ve bu arada Almanya'nın hemen tüm merkezlerinde kitlesel protestolarla karşılanıyor.

Bu protestolardan biri de 26 Şubat günü Köln'de gerçekleştirildi. Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu'nun (YEK-KOM) organize ettiği ve bölgesel çapta katılımın sağlandığı bu protesto mitingine 500'ü aşkın kişi katıldı. Eyleme, Türkiyeli örgüt ve kurumlardan MLKP, TİKB, İLPS ve BİR-KAR pankart, döviz ve bayraklarıyla katılarak destek verdiler. Eylemde, “Türkiye vuruyor, AB destekliyor, Kürtler katlediliyor!”, “Edi besel!” yazılı iki pankartın yanı sıra, Öcalan posterleri ve PKK bayrakları taşındı.

Biz Bir-Kar olarak eyleme, emperyalizme ve sömürgecilğe karşı halkların kardeşliğine vurgu yapan dövizlerimiz ve “Faşizme ve şovenizme karşı yaşasın halkların kardeşliği!/BİR-KAR” imzalı pankartımızla katıldık. “Faşist Türk devletinin inkarcı, imhacı ve işgalci politikasına karşı, Kürt Halkı ile dayanışmaya!” başlıklı bildirimizi alanda yaygınca dağıttık.

Dom Meydanı'nda başlayan eyleme coşku ve öfke hakimdi. Öcalan'a ilişkin sloganların dışında “Türk ordusu Kürdistan'dan defol!”, “Terörist Türkiye, katil Erdoğan!”, “Kürdistan faşizme mezar olacak!”, “Katil ABD, işbirlikçi AKP”, “Gerilla vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor!” gibi sloganlar sıklıkla atıldı.

Devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra Almanca ve Türkçe konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda, bundan sonra her günün ve her yerin eylem alanına çevrileceği belirtildi. Tüm ilerici, devrimci, demokrat ve duyarlı insanların bu süreçte Kürt halkıyla birlikte hareket etmesi gerektiğine vurgu yapıldı. Miting, bu eylemin her gün aynı şekilde tekrar edileceğinin açıklanması ve önümüzdeki günlerde Köln'de ve başka kentlerde yapılacak eylem ve etkinliklere ilişkin takvimin açıklanmasının ardından sona erdi.

BİR-KAR / Köln

Devlet başkanlığı seçimleri sokak gösterilerini tetikledi...

Ermenistan’da onbinler sokakta!

19 Şubat’ta yapılan devlet başkanlığı seçimleri, dondurucu soğuklara rağmen Ermenistan’da hareketli günlerin yaşanmasını tetikledi. Başkent Erivan sokaklarına çıkan onbinlerce kişinin katıldığı eylemler bir haftayı geride bırakırken, resmi sonuçlara göre seçimleri kaybeden eski devlet başkanı Levon Ter Petrosyan’ın çağrısıyla başlayan gösterilerin devam etmesi bekleniyor.

Resmi sonuçlara göre cumhurbaşkanlığı seçimini oyların yüzde 53’ünü alan başbakan Serj Sarkisyan kazandı. Ana muhalefet partisinin lideri eski cumhurbaşkanlarından Levon Ter Petrosyan ise ancak oyların yüzde 21’ini alabildi.

Cumhurbaşkanı Robert Koçaryan’ın da desteklediği Sarkisyan ve yandaşlarının seçimlere hile karıştırdığını söyleyen Petrosyan’la destekçileri, devlet imkânlarının Sarkisyan lehine kullanıldığını, rüşvet dağıtıldığını, sandıkların sahte oylarla doldurulduğunu savunuyor.

İlan edilen resmi sonuçların aksine, seçimleri kendisinin kazandığını öne süren Petrosyan, taraftarlarını barışçı eylemler yapmak için Erivan sokaklarına çıkmaya çağırdı. Ajanslar, çağrıya karşılık veren büyük bir kalabalığın Sarkisyan aleyhinde sloganlar atarak başkent sokaklarında eylem yaptığını bildirdi. Başkent’in ana meydanlarından biri olan Özgürlük Meydanı’nda çadır kuran eylemcilerin sayısının 30 bini aştığı söyleniyor. BBC’ye açıklama yapan ana muhalefet lideri Levon Ter Petrosyan’ın sözcüsü, eylemlerini “yozlaşmış hükümetten kurtulana kadar” sürdüreceklerini söyledi.

Petrosyan da, hafta sonu düzenlenen eylemde sayıları kimi kaynaklara göre 50 bini bulan taraftarlarına seslenirken; “Mücadelemiz yasal yollarla devam edecektir. Gösterilerimiz ve yürüyüşlerimiz sürecektir” dedi. Bu arada Petrosyan’ın iddialarına aralarında dışişleri bakanlığı sözcüsü, bazı büyükelçiler, başsavcı yardımcısı, bazı bürokrat ve diplomatlar da destek verdi. Ancak bu kişiler görevlerinden azledilirken; en az üçünün kolluk kuvvetlerince gözaltına alındığı bildirildi.

Protesto eylemlerini şantaj olarak tanımlayan Serj Sarkisyan ise, bu girişimin başarısızlığa mahkum olduğunu öne sürdü. Göstericilere yasalara karşı gelmemeleri ve karışıklığa yol açmamaları konusunda uyarı Sarkisyan’ın üslubu tehditkâr bulundu.

Sarkisyan protesto eylemlerini “şantaj” diye nitelese de, muhalefet partileri ile Petrosyan’ın yanı sıra seçimlere gözlemci gönderen Helsinki Yurttaşlar Birliği (HYB) de seçime hile karıştırıldığını bildirdi. HYB’nin Ermenistan’daki şubesi ise seçimlerdeki usulsüzlükleri sıralayan ve kınayan bir açıklama yayınladı.

Seçimlere hile karıştırıldığına dair ciddi iddialara rağmen, Ermenistan’a 600 seçim gözlemcisi gönderen Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT), bazı iyileştirmelere ihtiyaç duyulmakla birlikte oylamanın genelde adil geçtiğini iddia etti.

9 aday katılmakla birlikte seçimde öne çıkan iki aday, eski devlet başkanı Petrosyan ile başbakan Sarkisyan oldu. Yarış esas olarak bu ikili arasında geçti.

Sovyetler Birliği’nin dağılmasından sonraki ilk devlet başkanı olan Levon Ter Petrosyan, “karanlık ve soğuk yıllarının” lideri diye anılırken, başbakan Serj Sarkisyan ise “2000’li yılların yolsuzluk ve savaş” lideri olarak niteleniyor. Görünen o ki, sandık başına

giden Ermenistanlılar’ın çoğunluğu bu yozlaşmış ikiliden birine oy vermiştir.

Hal böyleyken 10 yıldır siyaset sahnesinden uzak duran Petrosyan’ın çağrısıyla onbinlerce kişinin sokaklara dökülmesi, Ermenistan halkının saflarında büyüyen öfkeye de işaret ediyor. Ancak bu tepkinin kendini ifade edecek düzen dışı bir örgütlülüğün yoksun olması, iki gerici güç odağından birine yedeklenmesini kaçınılmaz kılıyor.

Sovyetler Birliği’nin dağılmasından sonra “bağımsız”lığına kavuşan Ermenistan ve diğer eski Sovyet cumhuriyetlerinde boy veren mafya kapitalizminin devşirdiği ya da yetiştirdiği siyasi elitler, doğal olarak içinde boy verdikleri düzenin tüm ucubeliklerini de temsil ediyorlar. Tıpkı Sarkisyan-Petrosyan ikilisinde olduğu gibi.

Sokak eylemlerinin seçim sonuçlarına nasıl yansıtacağı önümüzdeki günlerde belli olacak. Ancak başkanlık koltuğuna Petrosyan ya da Sarkisyan’ın oturmasının bu ülke emekçilerinin yaşamında kayda değer değişikliklere yol açması beklenmiyor. Zira her iki figür de mafya kapitalizminin sadık hizmetkârıdır. Bu durumun Ermenistanlı emekçilerin öfkelerini büyütme devam etmesi kaçınılmaz olmakla birlikte, öfkenin emekçiler lehine kazanımlar sağlayabilmesi ancak mücadele düzen dışı, devrimci bir mecrada ilerlemeye başladığında mümkün olacaktır.

BİR-KAR: Türk Ordusu Güney Kürdistan’da!

Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltelim!

Uzun süredir Güney Kürdistan’ı havadan bombalayan Türk Ordusu, nihayet Güney Kürdistan’a yönelik kara operasyonunu da başlatmış bulunuyor. Açık bir işgal niteliği taşıyan bu operasyon için, içlerinde “özel birlikler”in de bulunduğu yaklaşık 10 bin asker seferber edilmiştir. İşgalci Türk Ordusu’na bağlı birlikler, hiçbir kural tanımadan, havadan ve karadan, sınıra yakın sivil yerleşim birimlerini ve PKK kamplarını bombalamaktadır.

Her zaman olduğu gibi bu operasyon da ABD’nin tam bilgisi dahilinde gerçekleştirilmiştir ve ABD’nin aktif ve çok yönlü desteğine sahiptir. İşgalci Türk Ordusunun Güney Kürdistan’a dönük saldırısına, başından itibaren Avrupalı emperyalistler de onay vermiştir ve bu yeni saldırıyı onlar da desteklemektedir.

Öte yandan, tüm inkâr çabalarına karşın, başta işbirlikçi ve uşak Irak hükümeti olmak üzere, işbirlikçi diğer bölge devletleri de, bu saldırıdan haberdardır ve dolaylı biçimde bu saldırıyı desteklemektedir. Güneyli güçlerin, özellikle Talabani’nin, ABD ve sermaye devletinin tehditleri karşısındaki teslimiyetçi tutumları, Türk Ordusu’nu bu operasyon için cesaretlendiren bir başka önemli etken olmuştur.

Emekçiler,

Sömürgeci sermaye devleti ve ordusunun bu saldırısı, kapsamlı ve çok yönlü bir saldırdır. Yapılan açıklamaların tam tersine bu saldırı, sadece PKK ile sınırlı olmayıp, Kuzeyi ve Güneyi ile tüm Kürt halkını hedeflemektedir. Kürt halkının ulusal esaretten kurtuluş mücadelesini ezmek, onun iradesini kırmak ve kurtuluşa olan inancını yok etmek, sermaye devletinin asıl hedefidir.

Kardeş Kürt halkı, sömürgeci sermaye devleti, bölgenin gerici devletleri ve başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin tam kuşatması altındadır. Kürt halkına dayatılan ise, kayıtsız koşulsuz bir teslimiyettir. Fakat boşuna! Her şeye rağmen, Kuzeydeki ve Güneydeki ile kardeş Kürt halkı, iradesini özgürlük mücadelesinden yana kullanacak ve kendisine dayatılan teslimiyeti kabul etmeyecektir.

İşçiler, emekçiler, devrimciler!

Kürt halkının özgürlük mücadelesi tümüyle haklı ve meşru bir mücadeledir. Buna karşın, faşist sermaye devletinin kardeş Kürt halkına sınırsız bir düşmanlığının ifadesi olan saldırı, tümüyle haksız ve gerici bir saldırdır.

Sermaye devletinin, dozu gitgide arttırılan ırkçı-şoven propagandalarına yüreklice, “Hepimiz Kürdüz!” sloganı ile yanıt vermenin, her yerde ve her alanda “İşçilerin birliği halkların kardeşliği” temelinde birleşik devrimci mücadeleyi yükseltmenin tam zamanıdır.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, bütün işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri, “hepimiz Kürdüz” diyerek, Kuzey’de ve Güney’de Kürt halkına yöneltilen saldırılara karşı kardeşlik barikatı kurmaya, Kürt halkı ile dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)

23 Şubat 2008

Güney işgal hareketi!

M. Can Yüce

Güney Kürdistan’a yönelik aylar öncesinden başlayan hava bombardımanı, 21 Şubat akşamından itibaren karadan işgal hareketine dönüştü. Hareketin zamanlaması birçok çevre tarafından sürpriz olarak karşılandı. Ağır kış ve sert doğa koşullarında gerçekleşiyor olması beklenmiyordu. Bahar aylarında bir kara hareketi bekleniyordu. İşgal hareketi, resmi açıklamalara göre 10 bin kişilik bir kara gücü, hava ve uzun menzilli silahlarla sürdürülmektedir. Bugüne kadar yapılan resmi açıklamalara göre TC ordusunun önemli kayıplar verdiği anlaşıyor...

Bu işgal hareketinin Güney Kürdistan, Irak, Ortadoğu dengelerini, ABD ile TC, ABD ile Güney Kürdistan yönetimi arasındaki ilişkileri yeni bir biçime ve yönelime sokma eğiliminde olduğu çok açıktır. Bu nedenle askeri bir işgal hareketinin ötesinde anlamları ve boyutları olan bir hareketle karşı karşıyayız!

Türk ordusu ve hükümeti, ısrarla bu hareketin hedefinin PKK ile sınırlı olduğunu açıklamalarına rağmen gerçeklik bundan daha kapsamlıdır. Öncelikle şunu vurgulamak gerekir: Tek başına PKK, bu hareketin stratejik hedefi değildir. İşgal hareketinin, birbirine bağlı ve esas olarak bir bütünlük ifade eden iki temel hedefi var:

Bir: Güney Kürdistan ve onun geleceği üzerinde söz ve karar sahibi olmak, bu noktada ABD ve diğer yerel dengeleri sınırlandırmak ve uzun vadede kendi sömürgeci sistemini zorlayabilecek gelişmeleri bugünden önlemeye çalışmak... Bu bağlamda Kerkük’ün Federe Kürdistan’a bağlanmasını önlemek, Federe Kürdistan’ı coğrafik, ekonomik ve politik açıdan olabildiğince daraltmak ve sınırlandırmak, sonuçta dengeler elverdiğinde buna şeklen de son vermek... Kürdistan sorununu sürekli tetikleyen, ulusal duyguları okşayan bir Güney Kürdistan değil, tersi bir işlev gören, elleri kolları bağlı, yönetimi kuklaştırılmış ve sonuçta içi boş bir kabuktan öte bir anlamı olmayan bir Güney Kürdistan istedikleri çok açık... Aslında böyle bir Kürdistan da istemiyorlar, ama özerk veya federe bir Kürdistan’a yakın ve orta vadede tümünden son veremeyeceklerini de biliyorlar... Mevcut Güney Kürdistan’ın varlığında kendi ulusal inkâr ve imha sistemlerinin yıkılışı, günlük olarak bu sistemin yalanlama etkenlerini görüyorlar. Bu nedenle mevcut Güney’in konumunu kendileri için öncelikli stratejik bir tehdit ve tehlike görmektedirler...

İki: İmralı çizgisinin 9 yıllık tahribatlarına ve silahsızlandırma çabalarına rağmen Kuzey Kürdistan devrimci birikimine dayanan dinamiklerinin diri, canlı ve patlamalı bir potansiyele sahip olduğunu görüyorlar. Kürdistan sorununun bu devrimci dinamizmini bastırma ve saptırma çabası, Güney işgal hareketinin diğer bir stratejik önceliği olmaktadır.

Bu iki hedefin yanı sıra diğer bölgesel güç dengelerine dönük bir güç ve gövde gösterisi yapmak istedikleri çok açıktır. “Bize rağmen bu bölgeyi yeniden düzenleyemezsiniz, ben büyük bir gücüm, bunu hesaba katmak durumundasınız” demeye getirmektedirler. Ağır kış koşullarında ve içinde yenilgi ve ağır kayıplar riskini taşıyan askeri bir hareketin bu zamanlama ve gerçekleştirme tarzı ile bu güç gösterisi arasında şaşmaz bir ilişki vardır. Güney Kürdistan yönetimi, Irak merkezi hükümeti ve diğerleri anılan bu güç gösterisinin hedefleridir.

Bu güç gösterisi Güney Kürdistan ve Irak’ın şu anda fiili egemeni konumunda olan ABD’ye rağmen ve ABD’ye karşı unsurlar içeriyor mu?

Kesinlikle hayır! PKK bahane edilerek Güney ve

Irak politikası üzerinde etkide bulunma konusunda ABD zorlanmıştır. Tezkere ve “çuval vakası” ile bozulma sürecine giren ilişkileri onarma ve etkin olma çabasını TC hiçbir zaman eksik etmemiştir. Yine bu etkileme sürecinde ABD’nin bilinen zayıflıklarını da kullanmıştır. Kimi zamanlar açık tehditlerden de geri kalmamıştır. Ama buna rağmen sürdürülmekte olan Güneyi işgal hareketini ABD’ye rağmen ve ona karşı yapılmış bir hareket olarak değerlendirmemek gerekir. Açıkça vurgulamak gerekir ki, ABD’nin açık onayı olmadan tek bir savaş uçağı Güney Kürdistan semalarına giremez, tek bir askeri sınırdan adımını atamazdı.

Peki, ABD emperyalizmi bunu neden yaptı? Kuşkusuz TC, NATO ve ikili antlaşmalarla kendi stratejik çizgisine bağlanmış, bundan böyle de kendisinden birçok alan için yararlanabileceği politik ve askeri bir “müttefik”. Bunu kaybetmek bir yana, Afganistan ve Irak politikalarında kullanabileceği bir araç olarak değerlendirmektedir. Yine öteden beri hazırlandığı İran ve Suriye politikalarında da önemli bir rol oynayabilecek, dayanak noktası oluşturabilecek bir devlet... Güney Kürdistan yönetimini tam hizaya sokmada da TC sopasına ihtiyaç duyduğu anlaşılmaktadır. Kerkük ve diğer noktalarda bu sopaya ihtiyaç duymaktadır. Bu, açık ki, yeni bir denge durumudur ve genelde Kürtler’in aleyhine işleyen bir denge durumu... Yeniden biçimlendirilmek istenen bu dengede Kürt yönetimi, eskiye göre çok daha zayıf konumdadır. TC ise belli bir güç ve hareket yeteneği kazanmıştır.

Güney Kürdistan yönetimi bu gerçekliğin ne kadar bilincindedir? Bilincinde olsa bile bunu değiştirmek, lehine çevirmek için ne tür manevralar yapma ihtiyacı içindedir? Kuşkusuz onlar da bu gelişmelerin, etki ve sonuçlarının bilincindedirler... Ama kendi bağımsız stratejik eksenleri olmadığı için, en üst düzeyde ABD’nin stratejik ekseninde yürüdükleri için mevcut güç ve hareket yetenekleri, sınırları yine anılan stratejik eksen tarafından belirlenmektedir. Dolayısıyla son tahlilde kaderlerini ABD’nin insafına ve stratejik ve taktik oyunlarının gelişme eğilimlerine bağlamışlardır. Güç ve hareket özerkliğini kazanmaları, gelinek noktada, ancak halka dayalı ve daha bağımsız duruşa bağlıdır!

Yıllardır halkımızın ulusal ve anti-emperyalizm bilinci tahrir edilmektedir. ABD emperyalizmi “kurtarıcı figür” olarak alkışlanmaktadır. Bunu

“aydınlar”, siyasetçiler, siyasi partiler yaptı. Oysa hep tekrarlandığı gibi, ABD tarihin hiçbir döneminde halkların dostu olmadı, her zaman ve her yerde egemenlik peşinde koştu, bu bağlamda yeri geldiğinde halkları kullandıktan sonra bir kâğıt mendil gibi buruşturup çöp sepetine atmaktan da geri durmadı. 1975 Cezayir Anlaşması, 1991 Körfez savaşında Kürtler bu gerçekliği somut ve çok dramatik bir biçimde yaşadılar. Bu durum Güney Kürdistan için bugün de ciddi bir tehlike niteliğindedir. Güney için TC işgali ve ABD’nin “ihaneti”, ayakların suya değmesinde, gerçeklerin daha soğukkanlı kavranmasında ciddi birer uyarıcı işlev görecektir mi?

Öte yandan Türk işgal hareketine karşı HPG direniyor, TC’ye önemli kayıplar da verdiriyor. Bu direnişin objektif olarak Güney’e ve Kuzey’deki gelişmelere belli bir katkısı da oluyor. Ancak soruna stratejik ve politik bakıldığında, bunların tek başına ve uzun vadede stratejik bir değer ifade etmediği çok açıktır! HPG, ulusal bir program ve askeri bir stratejiden yoksundur. Direnişin oturduğu bir program ve askeri strateji olmadığı için her eylemi ve direnişi özgür geleceğe akan bir nehre dönüşemiyor... Bu, aslında yönsüz, hedefsiz ve silahsız yol almaktan başka bir anlama gelmemektedir. Eğer ulusal politik ve askeri bir stratejiden yoksunsanız, kendinize değil, düşmanlarınıza hizmet edeceğiniz, onun bunun bahanesi, malzemesi olmaktan kurtulamayacağınız çok açıktır. Bu trajik paradokstan kurtulmanın tek yolu var: İmralı çizgisini tasfiye etmek, devimci yurtsever bir program ve stratejiye dönmek! Bu köklü bir “iç devrim” anlamına geliyor! Peki, bunu yapabilirler mi? Olanaksızlık düzeyinde çok zor!

Yani direnmek yetmiyor, doğru bir politik bilince, ulusal devrimci bir programa ve bunun yönlendirdiği bir stratejiye yaşamsal bir ihtiyaç var. Kuzey ve Güney’i ile Kürdistan halkının karşı karşıya kaldığı tehlikeleri savuşturmanın ve özgür ve bağımsız ufuklara doğru yol almanın olmazsa olmaz koşulu budur! Günlük yaşamın katı ve acıtan gerçekliği bunu her defasında doğruluyor... Bu doğru anlayış ve programa sahip olduğunuzda doğru dost ve düşman tanımlarınız da olur, bunun yaşamdaki karşılıkları da... Eğer öyle olmazsa, dönemsel trajik tekrarlar “Kürdistan’ın kaderi” olmaya devam eder, ne yazık ki!

26 Şubat 2008

canyuece@sosyalist-kurd.net

Hamburg’da protesto yürüyüşü!

Türk sermaye devletinin Güney Kürdistan’a yönelik gerçekleştirdiği askeri operasyonu protesto etmek için Hamburg Kürt Derneği (YEK-KOM) bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe bine yakın kişi katıldı.

Kitle yürüyüş için merkez istasyonda toplandı. Yürüyüşün en önünde Almanca ve İngilizce “Edi bese/Artık yeter!” pankartı yer aldı. Arkasında Öcalan’ın büyük boy poster ve konfederalizm bayrakları taşındı YEK-KOM’un arkasında Demokratik Kitle Örgütleri Platfomu-Avrupa (DEKÖP-A) “Faşist devlet terörüne ve sınır ötesi operasyonlara karşı Kürt halkıyla dayanışmaya!” yazılı pankart ile yer aldı.

Katılımcıların büyük çoğunluğunu Kürtler oluşturmaktaydı. Polis yürüyüş kolunun önünü keserek engellenmek istedi. Kitle oturarak sloganlarla karşılık verdi. Kararlı tutum üzerine yürüyüşe izin vermek zorunda kaldılar.

Yürüyüşün önü Türk Konsoloslugu’na bir kilometre kala tekrar kesildi ve konsoloslugin önüne gidilmesine engel olundu. Burada sloganlar atılarak polisin tutumu protesto edildi. Ardından miting toplanma yerinde operasyonlarda ölen gerillalar anısına iki dakikalık saygı duruşu yapıldı. Basın açıklamasında, operasyonun ve bu savaşın durdurulması talep edildi, Kürt halkının haklı taleplerinin bir an önce karşılanması istendi.

Hamburg BİR-KAR olarak yürüyüşe DEKÖP-A’nın hazırlamış olduğu pankartın arkasında yer alarak katıldık. Yürüyüş boyunca BİR-KAR imzalı “Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltelim!” başlıklı bildirilerimizi dağıttık. Basın açıklaması sonrasında megafonla bildiri metnimizi okuduk.

Hamburg/BİR-KAR

Yazaki: Kölece çalışmanın adı!**“Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok!”**

Serbest bölgeler, gümrük, vergi, fiyat, kalite standartlarına ilişkin kuralların uygulanmadığı alanlar. Sermaye sınıfına her türlü keyfi ve kuralsız sömürü olanakları sağlayan bu bölgelerdeki çalışma koşulları hakkında ne yazık ki işçi ve emekçilerin yeteri kadar bilgisi yok. Antalya Serbest Bölgesi’ndeki Novamed grevi sürecinde serbest bölgelerdeki çalışma koşulları hakkında belli bir fikir sahibi olmuştuk. Ben de serbest bölgelerden biri olan Gemlik Serbest Bölgesi’nde kurulu Yazaki Fabrikası’ndaki ağır çalışma koşullarını anlatmak istiyorum.

Yazaki 2003 yılında kuruldu. Araba kablo ağı üretimi yapıyor. 34 ülkede 120 bin işçi çalıştırıyor. 11 üretim, 14 geliştirme merkezi bulunuyor. Mercedes, Fiat, Renault, Honda ve Toyota’ya üretim yapıyor. Kuzuluk, Mudanya ve Gemlik’te toplam 4 bin civarından işçi çalıştırıyor.

Yazaki’de üçlü vardiya sistemi uygulanıyor. Yemek molası yarım saat, ara dinlenme 10 dakika. Dönen hatlarda ayakta ve sürekli hareket halinde çalışıyoruz. İş esnasında tuvalete gitmek, su içmek yasak. Tıpkı bir makine gibi çalıştırılıyor.

İşkur aracılığıyla işe alındık. Bir ay boyunca sigortamız yapılmadı ve 140 YTL’ye çalıştık. Şu an sözleşmeli olduğumuzu, bir yıl sonra da kadrolu olacağımızı söylediler. İşbaşı yaptığımızda bize yapılan ilk uyarı, gruplaşarak hiçbir sorunu çözemeyeceğimiz oldu. “Eğer bir sorunuz olursa bize gelin, biz yardımcı oluruz” denildi. Geçmişte yaşanan bir takım sendikal çalışmalardan çekindiklerinden dolayı bunu söylediklerini daha sonra anladık.

Fabrikanın %80’ini kadın işçiler oluşturuyor. Belli dönemlerde yapılan mesailer özellikle kadın işçiler açısından çok zor oluyor. Çalışma koşullarımız oldukça ağır. 7.5 saatlik günlük çalışma temposuna rağmen 12-14 saat çalışmış gibi yoruluyoruz. Bantların normalden çok hızlı olması bizi çok zorluyor. Bantların hızına yetişmek için kapasitemizin çok üstünde bir tempoyla çalışıyoruz. Üretimdeki en ufak bir aksamaya bile tahammülleri yok. Hat başlarına yapıştırılan “BAHANE YOK!” yazısı da bunun bir kanıtı.

Fabrikada esnek üretimin bir biçimi olan 5S uygulanıyor: Kısaca, daha iyi organizasyon, kalite, çevre, verimlilik ve üretim sunuşları olarak tanımlayabiliriz. İş başındayken malzemelerin yerinde olup olmadığını kontrol etmek, yere düşen malzemelerin alınması, çalışma ortamlarının temizlenmesi, üstümüzün başımızın temiz olması, formlerimize karşı saygılı olmamız ve onların her dediğini yerine getirmemiz gerekiyor. Kısacası hedeflenen; “daha çok daha çok üretim” sürecine aktif olarak katılmamızı sağlamak...

Fabrikaya ilk girdiğimde hat başlarında birer sedye bulundurulması dikkatimi çekmişti. Bunun boşuna olmadığını kısa sürede öğrendim. O yoğun çalışma koşullarına dayanamayıp bayılan arkadaşları hemen sedyeye revire götürüyoruz! Özellikle yaz aylarında 38-39 derece sıcaklıkta çalıştığımız için günde 20’ye yakın insan baygınlık geçiriyor. Bu durum hamile kadın arkadaşlarımız için daha da zorlaşıyor. Sadece bizim çalıştığımız hatta iki kadın arkadaşımız bu nedenle düşük yaptı. 2 bin civarında işçi çalıştıran bir fabrikada havalandırmanın olmaması bizi ne kadar “önemsediklerini” gösteriyor.

Esnek üretimin yoğun uygulandığı fabrikada bir başka uygulama da devamlılık parası. Bunu alabilmek

için bir ay boyunca beş dakika bile işe geç kalmamamız gerekiyor. 5 dakikayı geçerse prim alamıyorsunuz. Hasta olmamanız, ailenizden birinin hasta olmaması, yani hiçbir koşulda devamsızlık yapmamanız gerekiyor.

Bir diğer uygulama da verimlilik primi. % 40 performansı yakalayabilersen verimlilik primi alıyorsun. Bu yüzde kırkılık, yüzde yüzlük bir çalışma temposunun üzerine eklenen artı bir performans. Yani bu primi alabilmeniz için %140’lık bir performansa ulaşmanız gerekiyor. Bunun için hiç durmadan, yanındaki arkadaşına bakmadan 38-39 derecede çalışırken, terini bile silmemen ve yere malzeme dökmemen gerekiyor.

Bir de, işçileri zihinsel olarak da üretim sürecine katmanın yöntemlerinden biri olan öneriler ve ödüller var. Çok öneride bulunan ve önerisi değerlendirilen kişiye para ödülü veriliyor. Sürekli “öneri verin” diye baskı yapılıyor. Bu öneriler hattın daha da hızlanmasına neden oluyor. Tabii ki ceremesini biz işçiler çekiyoruz.

Geçtiğimiz haftalarda yoğun bir şekilde işten atmalar yaşandı. İşten çıkarma saldırısına karşı 1. bantta çalışan arkadaşlarımız 2-3 gün süreyle iş yavaşlattılar. Bir hafta sonra iş yavaşlatan arkadaşlarımız işten çıkartıldılar. Sürekli performans düşüklüğü bahanesiyle işçi çıkarılıyor.

Bugüne kadar saldırılara karşı anlamlı bir karşı koyuş gerçekleştiremedik. Yer yer tepkiler ortaya çıktı ama bunları anlamlı, hedefli bir tepkiye dönüştüremedik. Bu eksikliklerimizi en kısa zamanda aşıp, bu saldırılara karşı koyacağız. Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok!

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

Yazaki’den bir işçi / Bursa

ÇAM–DER 3. mücadele yılında!

İzmir Buca’da Çamlıkule Mahallesi’nde faaliyet yürüten Çamlıkule Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği’nin (ÇAM-DER) 2. kuruluş yıldönümü etkinliği 24 Şubat günü gerçekleşti.

Yaklaşık bir ay öncesinden başlayan ön hazırlık süreci boyunca afişlerle, bildirilerle, anketlerle, davetiyelerle mahalledeki işçi ve emekçilere yaygın bir biçimde seslendik. Etkinlik programını mahallede yürüteceğimiz faaliyeti güçlendirecek tarzda oluşturduk.

Etkinlik günü görsel olarak salonumuzu donattık. Kadın sorununu anlatan bir köşe hazırladık. Hazırladığımız panolarla devrimci, ilerici sanatçılarımızın şiirlerinden parçalar seçerek onları sahiplendik. Grev ve direnişlerle mücadele eden işçi ve emekçilerin mücadelesinden kesitlerin sunulduğu başka bir pano hazırladık. Şiirlerle beslediğimiz panolarımız emekçilerin ilgisini çekti.

Yoğun bir emek ve çabanın ürünü olarak gerçekleşen etkinliğimize 100’ü aşkın işçi, emekçi, genç ve kadın katıldı.

Etkinliğimiz saat 17:30’da başladı. Programımız emperyalist savaş ve saldırganlığın, emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarının, Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarının, çürütülen gençliğin, çifte baskı ve sömürüye maruz kalan kadınların sorunlarını anlatan, emperyalist-kapitalist sistemi teşhir eden, bu saldırılar karşısında derneğimizin tutumunu ve etkinliklerini anlatan sinevizyon gösterimi ile başladı. Ardından yitirdiğimiz devrimciler anısına bir dakikalık saygı duruşu yaptık.

Dernek adına açılış konuşması yapan arkadaşımız güncel siyasal gelişmelere değinerek işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yaptı.

Daha sonra sahneye grup Sıra Neferi çıktı. Genç bir arkadaşımızın şelpe tekniği ile gerçekleştirdiği bağlama dinletisi ise beğeniye dinlendi.

Etkinliğimizde hem görsel olarak hem de yapılan konuşmalarla kadın sorununu işledik. Toplumsal yaşamın her alanında emekçi kadınların yaşadığı çifte sömürü ve baskıyı anlattık.

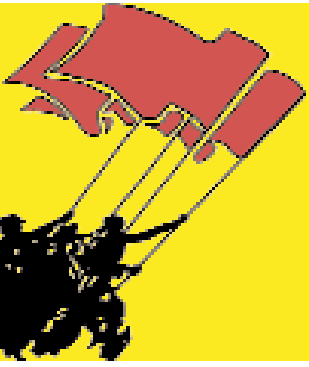
Bir tekstil işçisi arkadaşımız, sermayenin sınıfa yönelik saldırılarını anlattı, mücadele taleplerini sıraladı.

“Seçim bunun neresinde?” isimli tiyatro oyununu sahneleyen Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu programımıza güç kattı. Düzenin teşhirini yapan oyun büyük bir beğeni ile izlendi. Ardından sahneye çıkan müzik grubu, türkü, marş ve halaylarla etkinliğimize ayrı bir canlılık kattı.

Programımız, işçi ve emekçilere, gençlere, ezilen halklara mücadele çağrısıyla sona erdi. Politik etkisi güçlü bir etkinlik gerçekleştirmiş olduk.

ÇAM-DER çalışanları

Mücadele Postası

“Hrant için adalet için!”

Dink davasında, 8'i tutuklu 19 sanık yargılanıyor. 25 Şubat günü, duruşma devam ederken, “Hrant’ın arkadaşları” Barbaros Meydanı’nda sabah saatlerinden itibaren toplandılar.

Basın açıklamasını gerçekleştiren siyasi parti temsilcileri, sanatçılar, aydın ve yazarlar “Hrant için adalet için!” çağrısını yinelediler. “Hrant için adalet için!” pankartının açıldığı eyleme 300 kişi katıldı. Yapılan açıklamada, Hrant Dink’i katleden şebekenin ortaya çıkarılması ve cezalandırılması istendi. Soruşturmanın sağlıklı yürütülmediği ifade edildi. Açıklama boyunca “Hrant için adalet için!” sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Zindandan mektup...

Merhaba,
İyi olmanız dileklerimi iletiyor, dostlukla kucaklıyorum...

Daha önce kalmakta olduğum Tekirdağ 1 No’lu F tipi Cezaevi’nde hücreden- isteğim ve iradem dışında 01 Şubat 2008 Cuma gecesi alınarak Bolu F Tipi Cezaevi’ne getirildim. Bedenimde-sağlığımda kimi sorunlar oluşturmayı başarsalar da, moralimizi bozmayı asla başaramadılar, başaramayacaklar da...

Tecritin bir parçası olarak yapılan insanlık dışı uygulamalar, sahiplerinin amaçladıklarının tam tersine insandan yana, güzelliklerin mücadelesi içinde olan devrimci tutsakları daha da bir güçlü kıldığı kesin!..

Bu kısa mektubumla, zor yoluyla yapılan adres değişikliği bildirirken, siz dostlara, beton duvarlar içinden de olsa bu topraklarda zor’a karşı başkaldırının sembollerinden olan Koroğlu’nun diyarından dost sıcaklığında selamlar gönderiyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum...

Sevgiler, saygılar...

Resul Kocatürk

F Tipi Cezaevi B2-3/58 Bolu

Bir seçimin gösterdikleri...

Eğitim-Sen Nevşehir Temsilciliği ve Aksaray Temsilciliği olarak Kırşehir Şubesi’nde yapılan 3. Olağan Genel Kurula katıldık.

Üye yetersizliği nedeniyle Nevşehir Eğitim-Sen temsilciliği Kırşehir Eğitim-Sen Şubesi’ne bağlanmıştı. Nevşehir Eğitim-Sen olarak, üye sayımıza göre şubemizin 5 genel merkez delegeliğinden 2 genel merkez delegeliğine sahip olmamız gerekirken, genel merkezimiz 1 delegeliği ‘uygun’ buldu. Böylece genel merkezimiz açık bir haksızlığın altına imza atmış oldu.

Nevşehir Eğitim-Sen yönetim kurulu genel merkez delegeliği adaylığı için yönetimce bir karar almadı. Adayların kendi çabaları doğrultusunda çalışmalar yürütebilecekleri hemen kulislere yansıdı. Sendikamızda genel olarak bir birlik havası mevcuttu. Az bulunur bir birlik havası içinde merkez genel kurulu delegeliği adayları arasında son güne kadar herhangi bir anlaşma zemini sağlanamadı. Adayın uygun demokratik koşullarda belirlenmesine yönündeki somut önerimiz de reddedildi.

Kırşehir’de genel kurul salonu içinde bulunduğumuz içler acısı duruma tanıklık etti. Zira siyasal anlayışların önderleri ve kongre delegelerinin azımsanmayacak bir kısmı, konuşmaları dinlemek, programatik anlayışlarını ortaya koymak, programatik anlayışları çerçevesinde etkin tartışmalar yapmak yerine, kulis çalışmalarını katılmayı yeğlediler.

Düşünün ki iki adayın dışındaki hiçbir aday genel kurul delegelerinin huzuruna çıkıp kendini tanıtmaya zahmetinde bile bulunmadı. Zira adaylar, kendilerini gruplarına tanıtmış olmayı seçilmek için yeterli görüyorlardı. Bu durum kof grupçuluğun açık göstergesiydi.

Bir Sosyalist Kamu Emekçisi

Daha etkin bir devrimci gazete için...

Son 3-4 aylık tabloya baktığımızda, devrimci ve ilterici yayınlara karşı devletin faşist baskı ve terör uygulamaları tırmanmış durumda. Gazetelerin kapatılması, toplatılması, yasaklanması ve ardından gelen dağıtım sansürü...

Sermaye devletinin devrimci ve ilterici yayınlara karşı bir kampanya şeklinde uyguladığı baskıların son bir yıl ve özellikle de son 3-4 aydır tırmanması tesadüf değil elbette. “AB uyum” süreci reformlarının bir gereği olarak hızla ve arka arkaya uygulanan sosyal yıkım politikaları işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin üzerinde yeni ve taşınması güç yükler yığdı. Bu yükler sermaye devletine iyi-kötü bir basınç olarak geri dönüyordu, daha doğrusu durgunluk ve tikanıklık yaşayan sınıf hareketinin silkinip ayağa kalkabilmesi için bir fırsattı. Dolayısıyla devrimci ve ilterici yayınlar bu alana yüklenirken, propaganda ve ajitasyonlarının ağırlık merkezini bu yöne kaydırırken, devlet ve çıkarlarını savunduğu sermaye sahipleri de kendi cephelerinden bir kampanya başlatmış oldular. Örneğin bir taraftan kitleleri laik-türbanlı sahte kutuplaşmasında taraf haline getirirken diğer yandan halka gerçekleri anlatan yayınlara sansür koymak gibi...

İlk etapta büyük ölçüde başarılı olduklarını söyleyebiliriz. SSGSS gibi halkın yüzde doksanını ilgilendiren bir konuda herkesin bir fikri olmamasına rağmen konu dinci-laik tartışmasına geldiğinde herkeste bir fikir yaratılmış durumda. Böylece bu sahte kutuplaşmanın kafa dağıtıcı etkisiyle egemenler biraz olsun rahatlamış oldular. Elbette sermaye devletinin ikinci etapta çok da

etkili olamadığı ve olamayacağı da açık. Onca sansüre, baskıya rağmen devrimci yayın faaliyeti susmaksızın dünden bugüne süregelmiştir. Burjuvazinin uyguladığı bu kampanyavari saldırılar gazetelerimize özellikle bu dönemde sahip çıkarak göğüslenebilir. Gazetelere sahip çıkılması ise, gazetelerin sadece okunuyor olmasından ya da maddi yönden destekleniyor olmasından çok daha fazla çaba ve özen gerektiriyor. Gazetenin etkinlik alanının arttırılması için her türlü olanağın yaratılabilmesi ya da gazeteye düzenli bir biçimde yazı, değerlendirme vb.

gönderilebilmesi üzerimizdeki sorumlulukların bir parçası elbette.

Sermaye devletinin saldırılarına karşı kalkan görevi gören gazetelerimizi daha etkin bir biçimde kullanabilmek, dahası her açıdan besleyerek, etkinlik alanını genişleterek savunmayla saldırıyı birleştirmek son dönemde üzerimize düşen temel görev ve sorumluluklardan...

Böylece saldırıları tersinden kırabilir, gazetemize her yönden daha fazla sahip çıkarak bu durumu mücadele dinamiği haline getirebiliriz. Devrimci yayınların, haber ve makalelerden ibaret gazeteler olmadıkları, onların aynı zamanda örgütlenme, haberleşme, mevzi yaratma, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerle bağ kurma, tartışma platformu oluşturma vb. gibi birçok özelliklere sahip bir araç olduğu unutulmamalıdır.

Sansür, kendimize çizdiğimiz sınırlar ölçüsünde güçlüdür.

Bir okur / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **30.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**Emekçi Kadın Kurultayı başarıyla
gerçekleştirildi!**

**Yaşamın yarısından
kavganın yarısına,
bir adım ileri!**